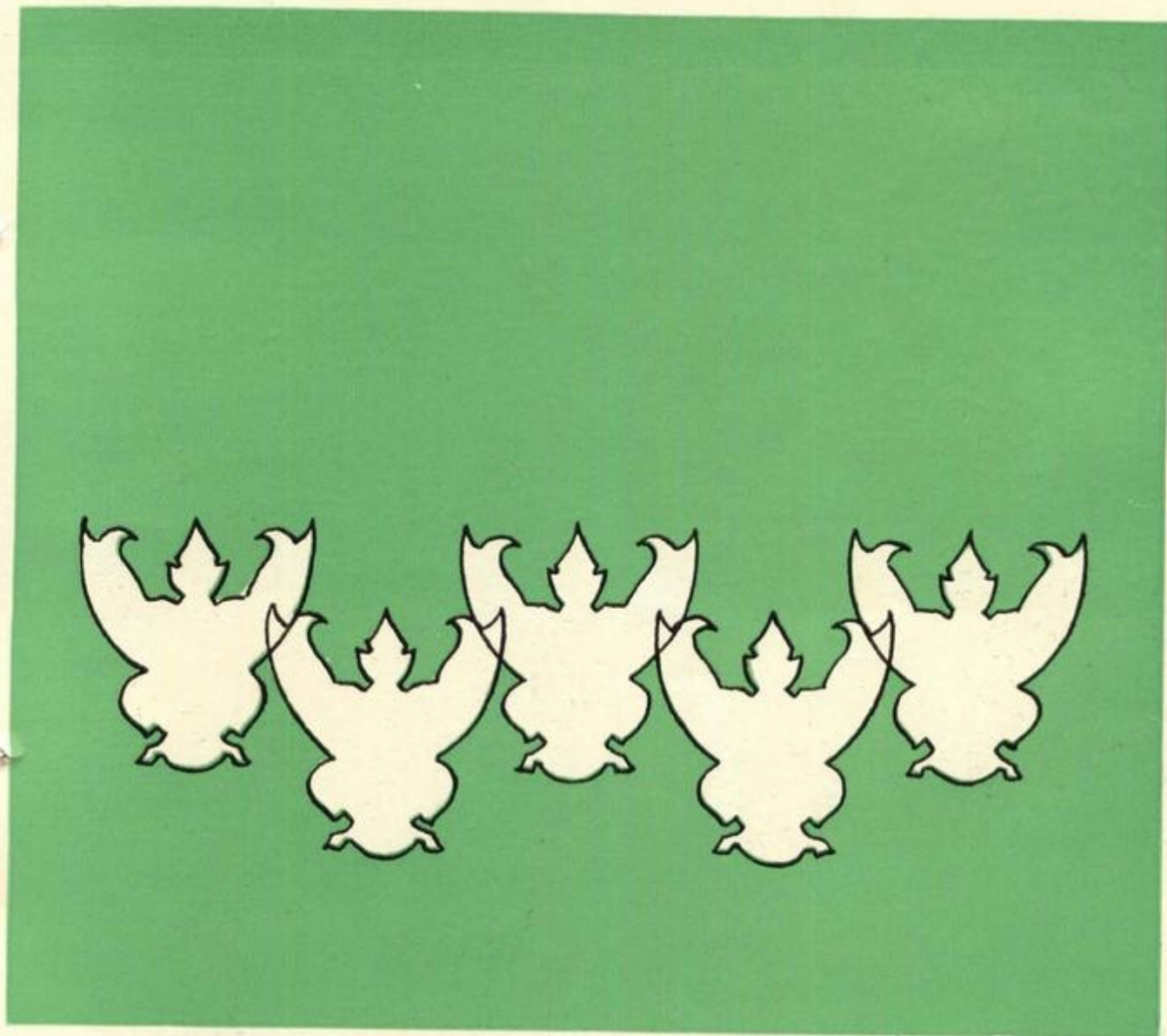

22

วารสารข้าราชการ

ปีที่ 10 ฉบับที่ 11 พฤศจิกายน 2508

โปรดสมัครใหม่สำหรับปี ๒๕๐๙

ใบสมัครเป็นสมาชิกหนังสือวารสารข้าราชการ

ข้าพเจ้า.....(โปรดเขียนชื่อให้ชัด)

สถานที่ทำงาน.....

.....โทรศัพท์.....

ขอสมัครเป็นสมาชิกหนังสือวารสารข้าราชการปี ๒๕๐๘

ขอชำระค่าบำรุงโดย

ต่างจังหวัด ได้ส่งเงิน ค่าบำรุง ๓๕ บาท มาแล้วทางธนาคาร หรือ เช็ค

ไปรษณีย์ เลขที่.....

จ่ายเงินที่ ป.ณ. หน้าพระลาน

ในพระนคร ขอให้ส่งเจ้าหน้าที่ไปเก็บเงิน ค่าบำรุง ๓๕ บาท

ที่.....

แผนก..... กอง.....

กรม.....

ขอให้ส่งหนังสือไปที่.....

.....

.....

.....จังหวัด.....

ความเห็นในการปรับปรุงวารสารข้าราชการปีที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๐๙

ข้าพเจ้าขอเสนอเพื่อให้ปรับปรุงวารสารข้าราชการปีที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๐๙ ดังนี้ :-

๑.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(ถ้าท่านเห็นควรอย่างไร โปรดส่งความเห็นไปได้ เพื่อเราจะได้พิจารณาปรับปรุงต่อไป)

วารสารข้าราชการ

ปีที่ 10 ฉบับที่ 11 พฤศจิกายน 2508

เจ้าของ

บริการสวัสดิการ ก.พ. สำนักงาน ก.พ.

คณะกรรมการดำเนินงาน

พันเอก จินดา ณ สงขลา เลขานุการ ก.พ.	ประธาน
นายประวิณ ณ นคร รองเลขาธิการ ก.พ.	รองประธาน
นายไสรจ สุจิตกุล รองเลขาธิการ ก.พ.	รองประธาน
ผู้อำนวยการกอง และหัวหน้ากอง สำนักงาน ก.พ.	กรรมการ

วารสารข้าราชการ

ที่ปรึกษา	นายประวิณ ณ นคร
	นายไสรจ สุจิตกุล
ผู้จัดการ	พันตรี อรรถ วิชัยกุล
ผู้ช่วยผู้จัดการ	นายพิศล ณ ถลาง
บรรณาธิการ	นายสมมติ เจริญกุล
กองบรรณาธิการ	นายสาขบวิ พุ่มแดง
	น.ส. นิตยา สุตะบุตร
	นายพิศล ณ ถลาง

สารบัญ

ข่าว	หน้า
อะไรใหม่ในเดือนนี้	3
สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก	13
ข่าวสอบข้าราชการ	14

วิชาการ

หลักมนุษยสัมพันธ์	15
แนะนำให้รู้จักบ้านเลขที่ ๑	22
บัญญัติสิบสองประการ	26
การบริหารงานบุคคลในออสเตรเลีย ...	45
คำอธิบายกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ...	49
ปัญหาระเบียบข้าราชการพลเรือน	53
ปัญหาคลัง	58

ภาษาอังกฤษ

บทสนทนาภาษาอังกฤษ... ..	32
-------------------------	----

ความรู้ในการสอบ

กลวิธีและข้อเท็จจริงปลีกย่อย	35
การออกข้อสอบ ฯ	39

กฎหมาย ระเบียบ

กฏสำนักนายกรัฐมนตรี	(๑)
กฏ ก.พ.	(๒)
ระเบียบและ น.ว. ต่าง ๆ	(๓)

ปกิณกะ

ตอบสมาชิก	63
เฉลยสอบเขาวนัและความรู้รอบตัว	65
สอบเขาวนัและความรู้รอบตัว... ..	66

ระเบียบการบอกรับ

วารสารข้าราชการกำหนดออกเดือนละฉบับ ค่าบำรุงรวมค่าส่งปีละ ๓๕ บาท บอกรับพร้อมกับส่งเงินล่วงหน้าไปยัง "ผู้จัดการวารสารข้าราชการ สำนักงาน ก.พ. ในพระบรมมหาราชวัง พระนคร" ไปรษณีย์จ่ายเงินที่ ป.ณ. หน้าพระลาน สำหรับส่วนราชการในพระนครส่งทางโทรศัพท์ ๒๗๖๓๒ ได้

พิมพ์ที่ ไชยกิจพิมพ์-โรงพิมพ์ราษฎร์การพิมพ์ ๗๒ ถนนบำรุงเมือง ตอนวัดสระเกษ พระนคร โทร. ๘๑๒๓๒๐

นายสิทธิชัย ปริกัมศีล ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ๒๕๐๘

ก้อยแกลง

๒๕ พฤศจิกายน เป็นวันคล้ายวันสวรรคตของสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ พระองค์ได้ทรงพระราชนิพนธ์ไว้ในหนังสือ “หลักราชการ” เพื่อให้ข้าราชการทั้งหลายยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติราชการ ๑๐ ประการ คือ

๑. ความสามารถ	๖. ความซื่อตรงต่อคนทั่วไป
๒. ความเพียร	๗. ความรับผิดชอบ
๓. ความไหวพริบ	๘. ความรู้จักผ่อนผัน
๔. ความรู้เท่าถึงการ	๙. ความมหลักฐาน
๕. ความซื่อตรงต่อหน้าที่	๑๐. ความจงรักภักดี

หลักราชการทั้ง ๑๐ ประการนี้ หากข้าราชการได้นำไปใช้โดยสม่ำเสมอ ย่อมนำความเจริญก้าวหน้ามาให้อย่างแน่นอน

วารสารข้าราชการฉบับต่อไป (ประจำเดือนธันวาคม) อีกเพียงฉบับเดียวก็จะสิ้นปี ๒๕๐๘ แล้ว จึงใคร่ขอความกรุณาได้โปรดแจ้งความจำนงบอกรับเป็นสมาชิกต่อ ตามแบบฟอร์มที่สอดมาตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปด้วย ส่วนเงินค่าบำรุงปีละ ๓๕ บาทนั้น จะกรุณาส่งทันทีพร้อมกับใบบอกรับ หรือขอส่งภายหลังภายในเดือนเมษายน ๒๕๐๘ ดังที่เคยปฏิบัติมาในปีก่อน ๆ ก็สุดแล้วแต่ท่านสมาชิกจะสะดวก

เราเริ่มวารสารข้าราชการเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๘ จาก ๗ ยกครึ่ง (๖๐ หน้า) ด้วยราคา ๓๐ บาท แล้วเพิ่มหน้าจนทุกปีเรื่อยมาเป็น ๘ ยก (๖๔ หน้า) ๘ ยก (๗๒ หน้า) ๑๐ ยก (๘๐ หน้า) จนถึงปี ๒๕๐๕ จึงขอขึ้นราคาเป็นปีละ ๓๕ บาท และเพิ่มหน้าเป็น ๑๑ ยก (๘๘ หน้า) มาจนกระทั่งบัดนี้ โดยเราไม่ได้ขอขึ้นราคาอีกเลย ทั้ง ๆ ที่ค่าพิมพ์ ค่าของ และค่าส่งทางไปรษณีย์เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ แต่เราก็ยังแข็งใจกัดฟันสู้กับการขาดทุนตลอดมา เพื่อที่จะบริการให้ท่านสมาชิกพอใจโดยมิได้หวังกำไร จึงเห็นได้ว่า วารสารข้าราชการจะสามารถดำเนินงานต่อไปได้ก็โดยการสนับสนุนบอกรับต่อในปี ๒๕๐๘ ของท่านสมาชิก บินทุกท่าน และท่านสมาชิกใหม่ด้วย ซึ่งเราขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ ที่นี้

บรรณาธิการ

อะไรใหม่ ในเดือนนี้

กฎหมาย

มีกฎหมายที่น่าสนใจประกาศใช้ ดังนี้ :-

๑. กฎสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยเครื่องแบบข้าราชการพลเรือน
๒. กฎ ก.พ. ว่าด้วยการบรรจุผู้ชำนาญการฝ่ายเดินเรือหรือฝ่ายช่างกลเรือ
(รายละเอียดอยู่บนหน้าพิเศษกลางเล่ม)

ระเบียบ

มีระเบียบและ น.ว. ต่างๆ ประกาศใช้ดังนี้ :-

๑. ระเบียบการลาของข้าราชการอัยการ (ฉบับที่ ๒) ซึ่งกำหนดอำนาจของผู้อนุญาตให้ลาไว้ใหม่
๒. คณะรัฐมนตรี วางหลักการ เกี่ยวกับ รัฐมนตรีเดินทางไปราชการ ณ ต่างประเทศ ให้มีเลขานุการร่วมเดินทางไปด้วย ๑ คน
๓. คณะรัฐมนตรี ให้องค์การรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจพิจารณาจ้างบุคคลที่มีอายุเกิน ๖๐ ปีบริบูรณ์ แต่ไม่เกิน ๖๕ ปีบริบูรณ์ ไว้ปฏิบัติงานในฐานะเป็นลูกจ้างได้ ในเมื่อเห็น ในความจำเป็น เป็นกรณีพิเศษ เพื่อ ประโยชน์แก่องค์การหรือรัฐวิสาหกิจนั้นอย่างข้ง
๔. คณะรัฐมนตรี เห็นชอบด้วย กับกระทรวง การคลังเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ การจ่ายเงินค่ารับรอง ชาวต่างประเทศและให้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป
๕. คณะรัฐมนตรีวางหลักการว่า บริษัทที่อยู่ในสังกัดกระทรวง ทบวง กรม ใด ให้กระทรวง ทบวง กรม เจ้าสังกัดเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทนั้น

๖. คณะรัฐมนตรีให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีที่ห้ามมิให้ตั้งตำแหน่งผู้อำนวยการกองเสี่ย และเปิดโอกาสให้ส่วนราชการขอตั้งตำแหน่งผู้อำนวยการกอง และผู้ช่วยผู้อำนวยการกองได้ โดยให้ ก.พ. ซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายอยู่แล้ว เป็นผู้พิจารณาเรื่องนี้อย่างรอบคอบต่อไป กับระงับการแบ่งส่วนราชการเป็นส่วน

๗. ก.พ. ขอให้กระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ รายงานการลงโทษหรือสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการ ในกรณีที่มีผู้กล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกันหลายคน โดยให้รายงานเป็นเรื่องเดียวกัน หรือถ้ารายงานรวมกันเป็นเรื่องเดียวกันไม่ได้ ก็ขอให้แจ้งไปด้วยว่า มีผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมด้วยบ้าง และเป็นข้าราชการอยู่ในสังกัดกรมกระทรวงใด ถูกสั่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไปแล้วประการใด หรือไม่

๘. ก.พ. วาง หลัก ปฏิบัติ เกี่ยวกับ การบรรจุ และ แต่งตั้งข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราวเพื่อทดลองปฏิบัติราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญเสียใหม่ และให้ยกเลิกหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๑๒/๒๕๐๑ ล.ว. ๒๖ พ.ค. ๒๕๐๑

๙. ก.พ. วางหลักปฏิบัติ เกี่ยวกับ การบรรจุ ผู้สอบแข่งขัน ผู้สอบคัดเลือก หรือผู้ได้รับการคัดเลือกที่ไม่เป็นข้าราชการให้แต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราวตามมาตรา ๕๒ นั้น ไม่จำเป็นต้องชดเชยอัตราเงินเดือนสามัญลงเป็นอัตราวิสามัญก่อน แล้วเพิ่ม เป็นอัตราเงินเดือนสามัญตามเดิมอีก เพราะข้อความในตัวบทสมบูรณ์อยู่ในตัวเองแล้ว

๑๐. กระทรวง การคลังได้ปรับปรุง หลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าอาหารทำการนอกเวลาใหม่ โดยยกเลิกหลักเกณฑ์เดิม

(รายละเอียดอยู่บนหน้าพิเศษกลางเล่ม)

บุคคล

สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

แต่งตั้ง

นายมนูญ บริสุทธิ์ ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาสำนักนายกรัฐมนตรี และให้คงดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะรัฐมนตรีอีกตำแหน่งหนึ่ง

นายสิริ ปกาสิต ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาสำนักนายกรัฐมนตรี และให้คงดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานประมาณอีกตำแหน่งหนึ่ง

นายกลิ่น คำชำนาญ หัวหน้ากองวางแผน ส่วนวางแผนและวิจัย ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้ตรวจราชการเอก ตั้งแต่วันที่ ๑ ต.ค. ๐๘

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ

เลื่อน นายเล็ง ชำรงนาวาสวัสดิ์ วิชาการ

ในตำแหน่งรองเลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ขึ้นเป็นชั้นพิเศษ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ ต.ค. ๐๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

แต่งตั้ง

นายสมภพ โหตระกิตย์ กรรมการร่างกฎหมายประจำ ดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา นายทวี ฤกษ์จำนง ผู้อำนวยการกองร่างกฎหมาย ดำรงตำแหน่งกรรมการร่างกฎหมายประจำ

ตั้งแต่วันที่ ๑ ต.ค. ๐๘

สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

แต่งตั้ง

นายคำนึ่ง ชาญเสขา เลขาธิการคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

นายสุพัฒน์ สุชาธรรม กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พิเศษ ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ตั้งแต่วันที่ ๑ ต.ค. ๐๘

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แต่งตั้ง

นายบุญยง นิโครธานนท์ รองศาสตราจารย์ใน วิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ใน วิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

นางประทุมสุข อาชวอำรุง รองศาสตราจารย์ใน วิชาครุศาสตร์ ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ในวิชาครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์

ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ก.ย. ๐๘

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เลื่อน นาวาตรี ค้อพงษ์ โทณะวนิก ขึ้นเป็น

ชั้นพิเศษ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ชั้นพิเศษ คณะสัตวกรรมและสัตวบาล ตั้งแต่วันที่ ๕ ต.ค. ๐๘

มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์

แต่งตั้ง

นายแพทย์บุญฤทธิ์ กาญจนะโกสิน อาจารย์ชั้น พิเศษในวิชากายวิภาคศาสตร์ แผนกวิชากายวิภาคศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ดำรงตำแหน่ง ศาสตราจารย์ในวิชากายวิภาคศาสตร์ แผนกวิชากายวิภาค ศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

นายแพทย์เฉลียว วัชรพุกก์ อาจารย์ชั้นพิเศษ
แผนกวิชาศัลยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาล
จุฬาลงกรณ์ ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ แผนกวิชา
ศัลยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

นายแพทย์พงษ์ ตันสถิตย์ อาจารย์ชั้นพิเศษ
แผนกวิชาศัลยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาล
จุฬาลงกรณ์ ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ แผนกวิชาศัลย
ศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

น.ต. กำจร มนูญปัจจุ ร.น. อาจารย์ชั้นพิเศษ
แผนกวิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์ ดำรงตำแหน่ง
ศาสตราจารย์ แผนกวิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์

นายแพทย์บุญธรรม สุนทรเกียรติ อาจารย์ชั้น
พิเศษ ในแผนกวิชาอายุรศาสตร์ คณะอายุรศาสตร์เขตร้อน
ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ในแผนกวิชาอายุรศาสตร์ คณะ
อายุรศาสตร์เขตร้อน

ตั้งแต่วันที่ ๑๔ ก.ย. ๑๘

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เลื่อน

นายแพทย์โอกาส พลาญกูร ประจำคณะแพทย-
ศาสตร์ ชั้นเป็นชั้นพิเศษ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ศาสตราจารย์ประจำ

นายแพทย์ระเบียบ ฤกษ์เกษม ประจำคณะแพทย-
ศาสตร์ ชั้นเป็นชั้นพิเศษ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชั้นพิเศษ

ตั้งแต่วันที่ ๕ ต.ค. ๑๘

กระทรวงการคลัง

สำนักงานปลัดกระทรวง

แต่งตั้ง นายทวี จินตยานนท์ ประจำสำนักงาน
ปลัดกระทรวง ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกพัสดุ กองคลัง
ตั้งแต่วันที่ ๑๓ ต.ค. ๑๘

กรมธนารักษ์

รับโอน นายอรุณ ทัพพะรังสี รองอธิบดี
กรมบัญชีกลาง มาบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอธิบดี
กรมธนารักษ์ ตั้งแต่วันที่ ๑ ต.ค. ๑๘

กรมบัญชีกลาง

แต่งตั้ง

นายประพนธ์ บุณนาค ผู้อำนวยการกองเงินเดือน
ดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมบัญชีกลาง

นายไชย บุณนาค ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกอง
เงินเดือน

นายเหมือน นครจินดา คลังจังหวัดโท จ.ว. อุทัย
ธานี ดำรงตำแหน่งคลัง จ.ว.โท จ.ว. ปทุมธานี

นายชวิช จิวสีบพงษ์ คลังอำเภอแม่สอด จ.ว.
ตาก ดำรงตำแหน่งคลัง จ.ว.โท จ.ว. อุทัยธานี

นายเปรม ภิรมย์ คลังอำเภอเบตง จ.ว.ยะลา
ดำรงตำแหน่งคลัง จ.ว.โท จ.ว. กระบี่

นายเงิน นิยมรัฐ ผู้ช่วยคลัง จ.ว.โท จ.ว. นราธิวาส
ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยคลัง จ.ว.โท จ.ว. สุราษฎร์ธานี

นายเฉลย ณ สงขลา ผู้ช่วยคลัง เขต ๘ จ.ว.
สงขลา ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยคลัง จ.ว.โท จ.ว. นราธิวาส

นายประสพ ศิรราชู คลัง จ.ว.โท จ.ว. กระบี่
ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยคลัง เขต ๘ จ.ว. สงขลา

นายสุวรรณ แยมดี หัวหน้าแผนกตรวจสอบ กอง
รายได้ ดำรงตำแหน่งคลัง จ.ว.โท จ.ว. ตราร

นายปฐม บุญยปวีดี คลัง จ.ว.โท จ.ว. พังงา
ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยคลัง เขต ๘ จ.ว. นครศรีธรรมราช

นายประยูร เขาวลัทธิ หัวหน้าแผนก ๔ กอง
บำเหน็จบำนาญ ดำรงตำแหน่งคลัง จ.ว.โท จ.ว. พังงา

นายประภัสร์ พุทธรังษี ผู้ช่วยคลัง จ.ว.โท จ.ว.
ฉะเชิงเทรา ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกตรวจสอบ กอง
รายได้

นายละออง มีเศรษฐี หัวหน้าแผนก ๒ กอง
บำเหน็จบำนาญ ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนก ๔ กอง
บำเหน็จบำนาญ

นายบุญเงิน มีอิสระ หัวหน้าแผนก ๑ กอง
บำเหน็จบำนาญ ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนก ๒ กอง
บำเหน็จบำนาญ

นายแสงอาทิตย์ บุณนาค ผู้ช่วยคลัง จ.ว.โท
จ.ว.พัทลุง ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนก ๑ กองบำเหน็จ
บำนาญ

นายสมโภช หลีกคงคา หัวหน้าแผนก ๕ กอง
บำเหน็จบำนาญ ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนก ๖ กองบำเหน็จ
บำนาญ

นายโสภณ ทองสารี หัวหน้าแผนก ๖ กอง
บำเหน็จบำนาญ ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนก ๕ กองบำเหน็จ
บำนาญ

นายพิภพ วรพรดิศาสตร์ ผู้ช่วยคลัง จ.ว.โท จ.ว.
กาญจนบุรี ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยคลัง จ.ว.โท จ.ว.พัทลุง

นายประมวญ นาตรีชน ผู้ช่วยคลัง จ.ว.โท จ.ว.
ขอนแก่น ดำรงตำแหน่งคลังอำเภอแม่สอด จ.ว.ตาก

นายลำจวน จิวดี ผู้ช่วยคลังเขต ๓ จ.ว.นคร
ราชสีมา ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยคลัง จ.ว.โท จ.ว.ขอนแก่น

นายสมควร ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา ผู้ช่วยคลัง
จ.ว.โท จ.ว.ลำปาง ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยคลัง จ.ว.โท จ.ว.
เชียงใหม่

นายชุมพร โกมลรัตน์ ผู้ช่วยคลัง จ.ว.โท จ.ว.
เชียงราย ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยคลัง จ.ว.โท จ.ว.ลำปาง

นายบันลือ อินทราวาลย์ ผู้ช่วยคลัง จ.ว.โท จ.ว.
เพชรบูรณ์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยคลัง จ.ว.โท จ.ว.เชียงราย

นายประยูร พรหมทองสุก ผู้ช่วยคลัง จ.ว.โท
จ.ว.จันทบุรี ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกเอกสารบัญชี
กองบัญชีและสถิติ

นายสมบูรณ์ ทีปะपाल หัวหน้าแผนกเอกสาร
บัญชี กองบัญชีและสถิติ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยคลัง จ.ว.โท
จ.ว.จันทบุรี

ตั้งแต่วันที่ ๑ ต.ค. ๐๘

กรมศุลกากร

เลื่อน พ.ท. วุฒิสัทธ พยฆนิธิ ขึ้นเป็นชั้นพิเศษ
และแต่งตั้งให้ ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการ กองตรวจสินค้า
ขาเข้า ตั้งแต่วันที่ ๑ ต.ค. ๐๘

แต่งตั้ง นายอารี กาญจนาชิวะ ผู้อำนวยการกอง
ตรวจสินค้าขาเข้า ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองพิธีนำเข้า
และส่งออก ตั้งแต่วันที่ ๑ ต.ค. ๐๘

กรมสรรพสามิต

เลื่อน
นายจรูญ ประกาศสุขการ ขึ้นเป็นชั้นพิเศษและ
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมสรรพสามิต

นายณัติ แสงแก้ว ผู้ช่วยสรรพสามิตเขต ๓
จ.ว. นครราชสีมา ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งสรรพสามิต จ.ว. เอก จ.ว. อ่างทอง

นายใจ เขียวธนู ผู้ช่วยสรรพสามิต เขต ๘ จ.ว.
สงขลา ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
สรรพสามิต จ.ว.เอก จ.ว.ภูเก็ต

นายจิตติ แสงกิจ หัวหน้าแผนกภาษีเบ็ดเตล็ด
กองการสามิต ขึ้นเป็นชั้นเอกและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
สรรพสามิต จ.ว. เอก จ.ว. เชียงราย

นายแสวง โสภวงศ์ นายตรวจสรรพสามิตโท
กองปราบปรามขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
สรรพสามิต จ.ว. เอก จ.ว. สุรินทร์

นายไสว สมบัติพิบูลย์ สรรพสามิต จ.ว.โท จ.ว.
พัทลุง ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสรรพ-
สามิต จ.ว. เอก จ.ว. นราธิวาส

ตั้งแต่วันที่ ๑ ต.ค. ๐๘

แต่งตั้ง

นายเล็ก บุตรสุนทร สรรพสามิต จ.ว. เอก จ.ว. สมุทรสาคร ดำรงตำแหน่งสรรพสามิต จ.ว. เอก จ.ว. กาญจนบุรี

นายเกียรติ สนิทไทย สรรพสามิต จ.ว. เอก จ.ว. กาญจนบุรี ดำรงตำแหน่งสรรพสามิต จ.ว. เอก จ.ว. ชัยนาท

นายศักดิ์ อุบลชลเขต สรรพสามิต จ.ว.เอก จ.ว. ชัยนาท ดำรงตำแหน่งสรรพสามิต จ.ว.เอก จ.ว. บัตตานิ

นายชน ดินตะสวิ สรรพสามิต จ.ว. เอก จ.ว. บัตตานิ ดำรงตำแหน่งสรรพสามิต จ.ว. เอก จ.ว. ภูเก็ต

นายใจ เขียวธนู สรรพสามิต จ.ว.เอก จ.ว. ภูเก็ต ดำรงตำแหน่งสรรพสามิต จ.ว.เอก จ.ว. สมุทรสาคร ตั้งแต่วันที่ ๑๒ ต.ค. ๐๘

นายจำลอง เกษเวชสุวิธา หัวหน้าแผนกภาษีไม้ซี้ดไฟ กองการสามิต ดำรงตำแหน่งสรรพสามิต จ.ว.โท จ.ว. สกลนคร

นายกรีน วัลย์แก้ว สรรพสามิต จ.ว.โท จ.ว. สกลนคร ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกภาษีไม้ซี้ดไฟ กองการสามิต

นายวิมุติ ชูชม ผู้ช่วยสรรพสามิตเขต ๑ จ.ว. พะนนคร ดำรงตำแหน่งสรรพสามิต จ.ว.โท จ.ว. อุตรดิตถ์

นายสัญชัย สร้อยเพชร สรรพสามิต จ.ว.โท จ.ว. อุตรดิตถ์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยสรรพสามิต เขต ๒ จ.ว. ชลบุรี

นายสุนันท์ ศรีศิริ หัวหน้าแผนกตรวจสอบ กองคลัง ดำรงตำแหน่งสรรพสามิต จ.ว.โท จ.ว. พัทลุง

นายนิพนธ์ เพชรกลับ สรรพสามิต จ.ว.โท จ.ว. พิษณุ ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกตรวจสอบ กองคลัง

นายเกียรติศักดิ์ ชุมพลวงษ์ สรรพสามิต จ.ว.โท จ.ว. ระนอง ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยสรรพสามิตเขต ๘ จ.ว. นครศรีธรรมราช

นายมนโนช จินตนะพันธ์ สรรพสามิต จ.ว. โท จ.ว. สตูล ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยสรรพสามิต เขต ๕ จ.ว. สงขลา

นายถาวร ไชมพัตร หัวหน้าแผนกวินัย สำนักงานเลขานุการกรม ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกสารบรรณ สำนักงานเลขานุการกรม

นายกลับ อุดระชัย หัวหน้าแผนกเงิน กองคลัง ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยสรรพสามิตเขต ๓ จ.ว. นครราชสีมา

นายวิรัช ชัชวาลย์ หัวหน้าแผนกส่งเสริมไร่ยาสูบ กองการยาสูบ ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกเงิน กองคลัง

นายประเสริฐ ชูพินิจ หัวหน้าแผนกร้านสุรา กองการสุรา ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกควบคุมโรงงานสุรา กองการสุรา

นายศิริ ศรีปราโมทย์ นายตรวจสรรพสามิตโท กองปราบปราม ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกร้านสุรา กองการสุรา

นายจัน สุชี หัวหน้าแผนกควบคุมการจำหน่าย กองการสุรา ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยสรรพสามิตเขต ๗ จ.ว. นครปฐม

นายขง บุญโยทยาน สรรพสามิต จ.ว.โท จ.ว.ตราด ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกสืบสวน กองปราบปราม

นายบรรเทา อนุดิษฐ์ ผู้ช่วยสรรพสามิต จ.ว.โท จ.ว. ชลบุรี ดำรงตำแหน่งสรรพสามิต จ.ว.โท จ.ว. ตราด

ตั้งแต่วันที่ ๕ ต.ค. ๐๘

กรมสรรพากร

เลื่อน นายสุเกต อภิชาติบุตร ขึ้นเป็นชั้นพิเศษ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกรพิเศษ ตั้งแต่วันที่ ๑ ต.ค. ๐๘

แต่งตั้ง

นายสนั่น เกตุทัต นิตกรพิเศษ ดำรงตำแหน่ง รองอธิบดีสรรพากร ตั้งแต่วันที่ ๑ ต.ค. ๐๘

นายชลิต เฒ่าวิบูลย์ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกอง ภาษีการค้า ตั้งแต่วันที่ ๕ ต.ค. ๐๘

ม.ร.ว. สุวรรณโณภาส ศรีหิรัญย์ นักบัญชีโท กองภาษีเงินได้ นิติบุคคล ดำรงตำแหน่ง นักบัญชีโท สรรพากร เขต ๑

นางผานิต วิเชียรสินธุ์ นักบัญชีโท สรรพากร เขต ๑ ดำรงตำแหน่งนักบัญชีโท กองภาษีเงินได้นิติบุคคล ตั้งแต่วันที่ ๑ ต.ค. ๐๘

ออก นายประดิษฐ์ สุนทรภมล สารวัตร สรรพากรเอก ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุ รับราชการนาน ตั้งแต่วันที่ ๑๑ ต.ค. ๐๘

กระทรวงเกษตร

สำนักงานปลัดกระทรวง

เลื่อน

นายนิรันดร เหมนาลัย ประจำแผนกวินัย และ รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าแผนกเก็บ กองกลาง ขึ้นเป็น ชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกเก็บ กองกลาง ตั้งแต่วันที่ ๘ ก.ย. ๐๘

แต่งตั้ง

นายสุวรรณ ไตรผล ดำรงตำแหน่ง เศรษฐกรโท แผนกควบคุมโครงการ กองเศรษฐกิจ การเกษตร ตั้งแต่วันที่ ๒๘ ก.ย. ๐๘

ออก

นายเฉลิม ศิริวรรณ ผู้ตรวจราชการ ออกจากราชการ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญ เหตุรับราชการนาน ตั้งแต่วันที่ ๓๐ ก.ย. ๐๘

กรมกสิกรรม

เลื่อน

น.ส.สาวณี นิรันดร นักกสิกรรมตรี แผนกวิจัยปุ๋ยและยากำจัดศัตรูพืช กองการกสิกรรมเคมี ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักกสิกรรมโท แผนกวิจัยปุ๋ยและยากำจัดศัตรูพืช กองการกสิกรรมเคมี ตั้งแต่วันที่ ๘ ก.ย. ๐๘

กรมการข้าว

เลื่อน

นายเฉลิมวงศ์ ธีระวัฒน์ นักเกษตรตรี กอง วิชาการ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นักเกษตรโท กองวิชาการ

น.ส.สุดา ยัมประเสริฐ นักวิทยาศาสตร์ตรี กอง วิชาการ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นักวิทยาศาสตร์โท กองวิชาการ

น.ส.ปรานี ถิถาวร นักวิทยาศาสตร์ตรี แผนก ธัญญาวิทยา กองวิชาการ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ ดำรงตำแหน่งนักวิทยาศาสตร์โท แผนกธัญญาวิทยา กอง วิชาการ

นายเฉลิม จันทรสุต หัวหน้าแผนกปราบศัตรูข้าว กองส่งเสริมและเผยแพร่ ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งนักเกษตรเอก (ผู้ชำนาญการสาขาปราบ ศัตรูข้าว) กองส่งเสริมและเผยแพร่

นายจิต หั่งสุสังข์ หัวหน้าแผนกนาตัวอย่าง กอง ส่งเสริมและเผยแพร่ ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งนักเกษตรเอก (ผู้ชำนาญการสาขาไร่นาสัมบูรณ์) กองส่งเสริมและเผยแพร่

นายสุขเลิศ สุขใจ หัวหน้าแผนกช่วยการทำนา ด้วยเครื่องจักร กองวิศวะกรรม ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งนักเกษตรเอก (ผู้ชำนาญการเครื่องจักรกล ทางเกษตร) กองวิศวะกรรม

นายไพโรจน์ โสพรรณรัตน์ หัวหน้าแผนกเปรียบเทียบพันธุ์ กองบำรุงพันธุ์ ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักเกษตรเอก (ผู้ชำนาญการวางแผนทดลอง) กองบำรุงพันธุ์

นายประยงค์ ประยูรหงษ์ หัวหน้าแผนกจัดสรรปุ๋ย กองส่งเสริมและเผยแพร่ ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักเกษตรเอก (ผู้ชำนาญการสาขาเรื่องปุ๋ย) กองส่งเสริมและเผยแพร่

ตั้งแต่วันที่ ๘ ก.ย. ๑๘

กรมประมง

เลื่อน นายไพโรจน์ ลิปะภรณ์ นักวิชาประมงโท กองบำรุงพันธุ์ สัตว์น้ำ ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาประมงเอก กองบำรุงพันธุ์ สัตว์น้ำ ตั้งแต่วันที่ ๘ ต.ค. ๑๘

กรมปศุสัตว์

เลื่อน

นายทองดี เชื้อนทา นักวิทยาศาสตร์ตรี กองวัคซีนและเซรัม ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิทยาศาสตร์โท กองวัคซีนและเซรัม

นายเทอด อินทรสมใจ นายสัตวบาลตรี กองอาหารสัตว์ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายสัตวบาลโท ประจำฝ่ายควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ กองอาหารสัตว์

นายสิริวิทย์ สโรบล นายสัตวบาลตรี สถานีบำรุงพันธุ์ สัตว์มหาสารคาม จ.ว. มหาสารคาม กองส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสัตวบาลโท สถานีบำรุงพันธุ์ สัตว์มหาสารคาม จ.ว. มหาสารคาม กองส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์

นายชิตประเสริฐ เรืองสอน นายสัตวบาลตรี สถานีบำรุงพันธุ์ สัตว์ลำพูนกลาง จ.ว. นครราชสีมา กอง

ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายสัตวบาลโท สถานีบำรุงพันธุ์ สัตว์ลำพูนกลาง จ.ว. นครราชสีมา กองส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์

นายพิทยา ทนกุล นายสัตวบาลตรี สถานีบำรุงพันธุ์ สัตว์เชียงใหม่ จ.ว. เชียงใหม่ กองส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายสัตวบาลโท สถานีบำรุงพันธุ์ สัตว์เชียงใหม่ จ.ว. เชียงใหม่ กองส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์

นายเรือง วัฏสิทธิ์ นายสัตวบาลตรี แผนกสัตว์ปีก กองส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสถานีบำรุงพันธุ์ สัตว์ตาก จ.ว. ตาก กองส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์

นายไชยวัฒน์ วงษ์บัณฑิต นายสัตวบาลตรี แผนกสัตว์ใหญ่ กองส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายสัตวบาลโท (ทำหน้าที่หัวหน้าหน่วยตอนสัตว์ จ.ว. ขอนแก่น) แผนกสัตว์ใหญ่ กองส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์

กระทรวงคมนาคม

กรมการขนส่งทางบก

แต่งตั้ง

นายสง่า จันทองสุก ประจำกรม ดำรงตำแหน่งเลขานุการกรม

นายปิยะ นับลือเนตร เลขานุการกรม ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการกรม

ตั้งแต่วันที่ ๑๖ ก.ย. ๑๘

กรมไปรษณีย์โทรเลข

แต่งตั้ง

น.ส. เอมอร วิเศษกุล นายไปรษณีย์โทรเลขโท หัวหน้า ปท. ฝ่าย ดำรงตำแหน่งนายไปรษณีย์โทรเลขโท ปท. หัวลำโพง

นายทวี สังขมณี นายไปรษณีย์โทรเลขโท หัวหน้า
ปท. หันลา ดำรงตำแหน่งนายไปรษณีย์โทรเลขโท หัวหน้า
ปท. แกลง

นายอคม ตฤววรรณ นายไปรษณีย์โทรเลขโท
ปท. นครราชสีมา ดำรงตำแหน่งนายไปรษณีย์โทรเลขโท
หัวหน้า ปท. หันลา

นายสุวรรณ เขียวประดิษฐ์ นายไปรษณีย์โทรเลข
โท หัวหน้า ปท. บางพลี ดำรงตำแหน่งนายไปรษณีย์
โทรเลขโท หัวหน้า ปท. ฝาง

นางนันทรา พลวัฒน์ นายไปรษณีย์โทรเลขโท
หัวหน้า ปท. แกลง ดำรงตำแหน่งนายไปรษณีย์โทรเลขโท
หัวหน้า ปท. ลำปาง

นายสุเมธ ภูยาธร นายไปรษณีย์โทรเลขโท
หัวหน้าปท.เพชรบูรณ์ ดำรงตำแหน่งนายไปรษณีย์โทรเลข
โท หัวหน้า ปท. พาน

นายจาง นนทธรรม นายไปรษณีย์โทรเลขโท
หัวหน้า ปท. พาน ดำรงตำแหน่งนายไปรษณีย์โทรเลขโท
หัวหน้า ปท. เพชรบูรณ์

นายสุวิทย์ พุทธิจิวงกูร นายไปรษณีย์โทรเลขโท
หัวหน้า ปท. สักว ดำรงตำแหน่งนายไปรษณีย์โทรเลขโท
ปท. นครราชสีมา

นายทวี วิงคนานนท์ นายไปรษณีย์โทรเลขโท
ปท. ลำปาง ดำรงตำแหน่งนายไปรษณีย์โทรเลขโท
หัวหน้า ปท. สักว

ตั้งแต่วันที่ ๒ ต.ค. ๑๘

กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

สำนักงานปลัดกระทรวง

แต่งตั้ง

นายกฤษ จิวสัทธรรม หัวหน้าแผนกเก็บ กอง
กลาง ดำรงตำแหน่งสหกรณ์ จ.ว.โท จ.ว. ปทุมธานี

นายสวัสดิ์ สัตยารัฐ สหกรณ์ จ.ว.โท จ.ว. ปทุม
ธานี ดำรงตำแหน่งสหกรณ์ จ.ว.โท จ.ว. นนทบุรี

นายเต็ม วิโรจน์ศิริ ประจำกองคลัง ดำรงตำแหน่ง
หัวหน้าแผนกเก็บ กองกลาง

นายถาวร อินทรทัต สหกรณ์อำเภอโท อำเภอ
พนสนิมคม จ.ว.ชลบุรี ดำรงตำแหน่งประจำกองคลัง

ตั้งแต่วันที่ ๑ ต.ค. ๑๘

กระทรวงมหาดไทย

สำนักงานปลัดกระทรวง

รับโอน

นายเขาวิน ชีระกุล ผู้ตรวจราชการส่วนท้องถิ่นโท
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กรมการปกครอง และรักษาการ
ในตำแหน่งหัวหน้าแผนกการประชุม กองกลาง มาบรรจุ
และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกการประชุม กอง
กลาง ตั้งแต่วันที่ ๓๐ ก.ย. ๑๘

นายคำวง สุนทรสารทูล สังกัดกรมการปกครอง
รักษาการในตำแหน่งผู้ว่าราชการ จ.ว. ระยอง มาบรรจุและ
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการ จ.ว. ระยอง

นายกำเิง สุรทาว สังกัดกรมการปกครอง รักษา
การในตำแหน่งผู้ว่าราชการ จ.ว. เลย มาบรรจุและแต่งตั้งให้
ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการ จ.ว. เลย

นายมนตรี อินทรปวงนิก สังกัดกรมราชทัณฑ์
รักษาการในตำแหน่งผู้ว่าราชการ จ.ว. ระนอง มาบรรจุ
และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการ จ.ว. ระนอง

นายแสง ศรีมาเสวิม สังกัดกรมการปกครอง
รักษาการในตำแหน่งผู้ว่าราชการ จ.ว. พิจิตร มาบรรจุและ
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการ จ.ว. พิจิตร

นายเอี่ยม เกวียงศิริ สังกัดกรมการปกครอง
รักษาการในตำแหน่งผู้ว่าราชการ จ.ว. แม่ฮ่องสอน มาบรรจุ
และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการ จ.ว. แม่ฮ่องสอน

นายเจือ อัมพันธ์ รักษาการในตำแหน่งผู้ว่าราชการ
จ.ว. สมุทรปราการ มาบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ผู้ว่าราชการ จ.ว. สมุทรปราการ

ตั้งแต่วันที่ ๑ ต.ค. ๐๘

กรมการปกครอง

แต่งตั้ง

ร.ต.ต. เอิบ สโรบล นายอำเภอแม่สะเรียง จ.ว.
แม่ฮ่องสอน ดำรงตำแหน่งปลัด จ.ว. แม่ฮ่องสอน

นางเชิญพิศ พิเรนทร ผู้ตรวจราชการส่วนท้องถิ่น
โท จ.ว. ชนบุรี ไปประจำ จ.ว. ชนบุรี

นายเนียด พูลพิพัฒน์ ปลัดอำเภอโท อำเภอ
สองพี่น้อง จ.ว. สุพรรณบุรี ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการ
ส่วนท้องถิ่นโท จ.ว. ชนบุรี

ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๐๘

นายลิขิต รัตนสังข์ นายอำเภอตะพานหิน จ.ว.
พิจิตร ดำรงตำแหน่งปลัด จ.ว. บุรีรัมย์

นายมนู จตุรภูษ นายอำเภอบางปะกง จ.ว.
ฉะเชิงเทรา ดำรงตำแหน่งนายอำเภอตะพานหิน จ.ว. พิจิตร

นายสวัสดิ์ ยะสารวรรณ ปลัด จ.ว. นครพนม
ดำรงตำแหน่งนายอำเภอบางปะกง จ.ว. ฉะเชิงเทรา

นายปฐม สุทธิวาหนฤพุดิ นายอำเภอมุกดาหาร
จ.ว. นครพนม ดำรงตำแหน่งปลัด จ.ว. นครพนม

นายมนตรี ตระหง่าน นายอำเภอกันทรลักษ์ จ.ว.
ศรีสะเกษ ดำรงตำแหน่งนายอำเภอมุกดาหาร จ.ว. นคร
พนม

ตั้งแต่วันที่ ๑ ต.ค. ๐๘

นายชุ่ม บุญเรือง นายอำเภอเมืองตาก จ.ว. ตาก
ดำรงตำแหน่งนายอำเภอแม่สะเรียง จ.ว. แม่ฮ่องสอน

นายวีระ ขจรบุญ นายอำเภอเทิง จ.ว. เชียงราย
ดำรงตำแหน่งนายอำเภอเมืองตาก จ.ว. ตาก

ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๐๘

กระทรวงสาธารณสุข

กรมการแพทย์

ออก นางเลียบ บุณยรัตพันธุ์ พยาบาลโท
โรงพยาบาลศรีธัญญา นนทบุรี ออกจากราชการเพื่อรับ
บำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุ ตั้งแต่วันที่ ๑ ต.ค. ๐๘

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

เรื่อง แต่งตั้ง อ.ก.พ. วิสามัญ

ด้วย ก.พ. เห็นสมควรให้ปรับปรุง อ.ก.พ. วิสามัญเกี่ยวกับตำแหน่งที่ แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ
บางตำแหน่ง อ.ก.พ. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้าราชการ และ อ.ก.พ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัย ฉะนั้น อาศัย
อำนาจตามความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. จึงลงมติให้ยกเลิก
ประกาศคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ฉบับลงวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๐๗ และวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๐๗ เรื่อง
แต่งตั้ง อ.ก.พ. วิสามัญทั้ง ๓ คณะดังกล่าวเสีย และให้แต่งตั้งใหม่ ดังนี้

อ.ก.พ. วิสามัญเกี่ยวกับตำแหน่งที่แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษบางตำแหน่ง

๑. นายติเรก ชัยนาม	เป็นประธาน อ.ก.พ.
๒. พระศุลยพาศย์สุวมณฑ์	เป็น อ.ก.พ.
๓. พลเอก สวัสดิ์ สวัสดิ์ดิเรงรังค์	เป็น อ.ก.พ.
๔. หลวงพิณพาศย์พิทยาเกท	เป็น อ.ก.พ.
๕. พลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์ สิทธิสุนทร	เป็น อ.ก.พ.
๖. เลขานุการ ก.พ.	เป็น อ.ก.พ.
๗. หลวงสุขุมมนย์ประดิษฐ	เป็น อ.ก.พ.
๘. หัวหน้ากองระเบียบข้าราชการ สำนักงาน ก.พ.	เป็น อ.ก.พ. และเลขานุการ
๙. หัวหน้าแผนกการประชุม สำนักงาน ก.พ.	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

อ.ก.พ. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้าราชการ

๑. พระศุลยพาศย์สุวมณฑ์	เป็นประธาน อ.ก.พ.
๒. พลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์ สิทธิสุนทร	เป็น อ.ก.พ.
๓. เลขานุการ ก.พ.	เป็น อ.ก.พ.
๔. นายพิศสัย เดชาติวงศ์ ณ อยุธยา	เป็น อ.ก.พ.
๕. นายประวิณ ณ นคร	เป็น อ.ก.พ.
๖. นายสมภพ โหตระกิตย์	เป็น อ.ก.พ.
๗. ผู้อำนวยการกองนิติธรรม สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	เป็น อ.ก.พ.
๘. ผู้แทนกระทรวงกลาโหม	เป็น อ.ก.พ.
๙. หัวหน้ากองระเบียบข้าราชการ สำนักงาน ก.พ.	เป็น อ.ก.พ. และเลขานุการ
๑๐. หัวหน้าแผนกระเบียบ สำนักงาน ก.พ.	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

อ.ก.พ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัย

๑. พลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์ สิทธิสุนทร	เป็นประธาน อ.ก.พ.
๒. พลเอก สวัสดิ์ สวัสดิ์ดิเรงรังค์	เป็น อ.ก.พ.
๓. เลขานุการ ก.พ.	เป็น อ.ก.พ.
๔. นายเชอ วิชัยดิษฐ	เป็น อ.ก.พ.
๕. นายโชติ เศวทรนทร์	เป็น อ.ก.พ.
๖. นายเสกส บุษย์ขันธ์	เป็น อ.ก.พ.
๗. หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการเรื่องร้องทุกข์	เป็น อ.ก.พ.
๘. หัวหน้ากองวินัยและเรื่องราว สำนักงาน ก.พ.	เป็น อ.ก.พ. และเลขานุการ
๙. ผู้ช่วยหัวหน้ากองวินัยและเรื่องราว สำนักงาน ก.พ.	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๐๘ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก

โดย ชาลี เอี่ยมกระสินธุ์

- ๒๘ ก.ย. — ภูเขาไฟทาลินฟีลิปปีนส์ซึ่งสงบมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๔ ได้เกิดระเบิดขึ้น คาดว่าประชาชนไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ คนเสียชีวิต ในฟีลิปปีนส์ยังมีภูเขาไฟที่ยังไม่ดับอีก ๑๐ กว่าลูก
- ๒๙ ก.ย. — นายอาลี ซาบวี นายกรัฐมนตรีสหสาธารณรัฐอาหรับ นำคณะรัฐมนตรีลาออกจากตำแหน่งต่อประธานาธิบดีนัสเซอร์
- ๑ ต.ค. — เกิดการยึดอำนาจและเปลี่ยนแปลงในอินโดนีเซีย ผู้ประกาศเปลี่ยนแปลงนี้ คือ พันโทอุนตุง ผู้บังคับกองพันทหารประจำตัวของประธานาธิบดีโซการ์โน
- ๔ ต.ค. — นายทหารชั้นนายพล ๖ คน ของอินโดนีเซียที่ถูกควบคุมตัวไปเมื่อเริ่มการกบฏในอินโดนีเซียนั้น ถูกฝ่ายกบฏสังหารชีวิตทุกคน กำลังทหารฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายกบฏได้ปะทะกันนอกกรุงจาการ์ตา
- ๕ ต.ค. — รัฐบาลปากีสถานตัดสัมพันธ์สภาพทางการทูตกับมาเลเซีย โดยให้เหตุผลว่าเป็นเพราะมาเลเซียแสดงความลำเอียงเข้าข้างอินเดียในกรณีพิพาทระหว่างอินเดียนับกับปากีสถาน
- ๑๑ ต.ค. — พันโทอุนตุง นายทหารฝ่ายกบฏถูกทหารรัฐบาลจับตัวได้ในชะวากลางกลาง กำลังฝ่ายกบฏถูกทำลายไปประมาณ ๘๐ % เพราะบรรดาทหารฝ่ายกบฏถูกจับ หรือยอมจำนน บ้างก็เข้าประจำหน่วยของตนเพราะสำนึกผิด
- ๑๘ ต.ค. — เจ้าสีหนุแห่งกัมพูชาจะตัดสัมพันธ์สภาพทางการทูตกับไซเวียต เนื่องจากไซเวียตบดบังการที่เจ้าสีหนุจะไปเยี่ยมไซเวียตอย่างเป็นทางการ เจ้าสีหนุกล่าวหาว่าเป็นการสบประมาทและแสดงว่าไซเวียตแสดงความกีดกันในเรื่องเชื้อชาติและผิว
- นายไอดิท หัวหน้าพรรคคอมมิวนิสต์อินโดนีเซีย หนีไปอยู่ที่เมืองโมนากี ในภาคกลางของเกาะชวา เพื่อรวบรวมกำลังผู้คนสู้รบกับรัฐบาลต่อไป พรรคคอมมิวนิสต์อินโดนีเซียได้พากันไปชุมนุมตั้งมั่นทางด้านตะวันตกของเกาะชวา เพราะทางการสั่งให้ยุบพรรคและองค์การสาขาของคอมมิวนิสต์หมดทุกองค์การ
- ๗๐ ต.ค. — นายเอียน สมิท นายกรัฐมนตรีโรดิเชีย แจ้งให้นายวิลสันทราบว่าเป็นการชอบด้วยเหตุผล และยุติธรรม ที่อังกฤษจะต้องให้เอกราชแก่โรดิเชียตามรัฐธรรมนูญที่มีอยู่ในปัจจุบัน
- ๒๔ ต.ค. — ชาวธิเบตได้คืนยังคงต่อต้านเงินคอมมิวนิสต์ โดยชุมนุมโจมตีขบวนลำเลียงของเงินคอมมิวนิสต์ทางตะวันออกเฉียงใต้ของเมืองเซาท์

ข่าวสอบข้าราชการ

ข่าวสอบคัดเลือก

ทราบว่า กรมต่อไปนี้ จะเปิดสอบคัดเลือกบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ดังต่อไปนี้

๑. กรมการศาสนา	ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกเลขานุการ แผนกพาณิชยการ หรือแผนกภาษาต่างประเทศ ชั้นจัตวา อันดับ ๒ ชั้นสูง ๑ อัตรา
๒. กรมชลประทาน	ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกพาณิชยการ ชั้นจัตวา อันดับ ๒ ชั้นสูง ๑ อัตรา
๓. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ	ก. ปริญญาทางเศรษฐศาสตร์สหกรณ์ ชั้นตรี อันดับ ๒ ชั้นสูง ๑ อัตรา ข. ปริญญาทางเศรษฐศาสตร์ หรือทางเศรษฐศาสตร์สหกรณ์ ชั้นตรี อันดับ ๒ ชั้นสูง ๑ อัตรา ค. ปริญญาทางพาณิชยศาสตร์ ชั้นตรี อันดับ ๒ ชั้นต่ำ ๒ อัตรา
๔. สำนักผังเมือง	ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกช่างก่อสร้าง ชั้นจัตวา อันดับ ๒ ชั้นสูง ๑ อัตรา
๕. กรมการแพทย์	ก. ประกาศนียบัตรประโยควิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ ชั้นตรี อันดับ ๑ ชั้นต่ำ ๑ อัตรา ข. ประกาศนียบัตรประโยควิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย ชั้นตรี อันดับ ๑ ชั้นต่ำ ๑ อัตรา ค. อนุปริญญาทางเทคนิคการแพทย์ ชั้นตรี อันดับ ๑ ชั้นต่ำ ๒ อัตรา
๖. สำนักงาน ก.พ.	ก. ปริญญาทางการศึกษา หรือทางครุศาสตร์ หรือทางอักษรศาสตร์ ชั้นตรี อันดับ ๒ ชั้นต่ำ ๑ อัตรา ข. ปริญญาทางนิติศาสตร์ หรือธรรมศาสตร์บัญญัติ หรือทางรัฐศาสตร์ ชั้นตรี อันดับ ๒ ชั้นต่ำ ๔ อัตรา ค. ปริญญาทางเศรษฐศาสตร์ ชั้นตรี อันดับ ๒ ชั้นต่ำ ๓ อัตรา ง. ปริญญาทางพาณิชยศาสตร์ ชั้นตรี อันดับ ๒ ชั้นต่ำ ๓ อัตรา จ. ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกเลขานุการ หรือแผนกพาณิชยการ ชั้นจัตวา อันดับ ๒ ชั้นสูง ๔ อัตรา

หลักมนุษยสัมพันธ์

โดย

ดร. ชูบ กาญจนประกร

(ต่อจากคราวก่อน)

เมื่อพิจารณามาถึงขั้นนี้ ย่อมทราบแนวที่จะต้องพิจารณาอีกประการหนึ่งอย่างที่จะหลีกเลี่ยงมิได้ คือ ปัญหาที่ว่า เมื่อหัวหน้างานในระดับต่าง ๆ มีความสำคัญอยู่ที่หลักการและทางปฏิบัติเกี่ยวกับมนุษยสัมพันธ์ดังกล่าวแล้วนั้น ผู้เป็นหัวหน้ามีความต้องการอะไรเป็นพิเศษในฐานะที่เป็นหัวหน้าเพื่อประโยชน์แก่การที่จะก่อให้เกิดภาวะทางใจที่เป็นคุณต่อมนุษยสัมพันธ์ เรื่องนี้ในต่างประเทศก็ได้มีการศึกษาวิจัยมามาก แต่ยังหาข้อยุติที่จะพึงมั่นใจได้โดยแน่นอนนั้นยังมิได้จะอย่างไรก็ตาม ในขณะที่บันทึกยอมรับกันว่า ผู้เป็นหัวหน้าที่จะทำงานโดยใช้หลักมนุษยสัมพันธ์ให้เป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานได้ดั่งนั้น จำเป็นต้องมีภาวะทางใจที่ดี มีความมั่นคง ไม่หวั่นไหวไปตามสถานการณ์ ๆ ล ๆ และการที่ภาวะทางใจของผู้เป็นหัวหน้าจะดีเพียงใดหรือไม่นั้น ย่อมแล้วแต่องค์ประกอบในสาระสำคัญซึ่งจะขอพรรณนาโดยสังเขปดังต่อไปนี้

ก. ผู้เป็นหัวหน้าในฐานะที่เป็นมนุษย์ปุถุชนและเป็นหน่วยหนึ่งในองค์การก็มีภาวะทางใจที่ต้องการเหมือนกันอย่างผู้ที่เป็นลูกน้องเหมือนกัน กล่าวคือ ต้องการงานที่มีความมั่นคง มีหัวหน้าดี เพราะไม่มีหัวหน้างานคนใดที่จะยิ่งใหญ่เป็นผู้เผด็จการสูงสุดในแผ่นดินได้แต่เพียงคนเดียว อย่างน้อยก็ต้องมีหัวหน้าสูงขึ้นไปตามลำดับชั้น และถ้าไม่เป็นผู้เผด็จการจนหลงชาติรักชาติแต่เพียงผู้เดียวแล้ว ก็ย่อมต้องมีประชาชนเป็นนายเสมอ นอกจากนั้นผู้เป็นหัวหน้ายังต้องการความยุติธรรมและความเสมอภาคเหมือนกันอย่างผู้เป็นลูกน้องต้องการด้วยเช่นเดียวกัน

ยิ่งกว่านั้น ผู้เป็นหัวหน้ายังมีความต้องการบางอย่างเพิ่มเป็นพิเศษ โดยเฉพาะเจาะจงและจะขาดเสียมิได้ ดังจะได้กล่าวต่อไปในข้อ ข. ข้อ ค. และ ง.

ข. ผู้เป็นหัวหน้าต้องการลูกน้องที่ดีมีฝีมือ ในข้อนี้ถ้าหากพิจารณาจากประสบการณ์ในอดีต กับข้อเท็จจริงซึ่งปรากฏอยู่ในปัจจุบันเปรียบเทียบกันแล้ว จะพบความจริงที่สำคัญข้อหนึ่ง คือ ความสัมพันธ์ระหว่างหัวหน้ากับลูกน้องในปัจจุบันมิได้ใกล้ชิดกันเหมือนอย่างที่เคย

ปรากฏอยู่ในอดีต ทั้งนี้ เป็นเพราะสาเหตุหลายประการ แต่สาเหตุที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งที่ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างหัวหน้าและลูกน้องห่างกันออกไปทุกที คืองานใหญ่โตกว้างขวาง และมีคนมากขึ้นในปัจจุบันจนเทียบกันไม่ได้กับอดีต ดังเช่นกระทรวงมหาดไทยเมื่อแรกตั้งมีคนทงกระทรวงประมาณ ๖๐ คนเท่านั้น ฉะนั้น เสนาบดีก็ย่อมรู้จักคนทงกระทรวง แต่ในปัจจุบันนี้จะทำอย่างไร ที่จะให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรู้จักคนทงกระทรวงนั้น ย่อมเป็นไปได้หรือไม่แต่จะให้รู้จักข้าราชการชั้นพิเศษและชั้นเอกที่มอยู่ในสังกัดของกระทรวงมหาดไทยก็ทำได้แล้ว ฉะนั้น ในปัจจุบันนี้ ภาวะผู้นำที่เคยมีรวมอยู่อย่างมากที่หัวหน้าชั้นสูงสุด จึงกลายเป็นมีลักษณะแบ่งเบาภาระจากเบื้องบนลงมาให้อยู่กับหัวหน้าชั้นรอง ๆ เป็นอันมาก โดยเหตุนี้มนุษย์สัมพันธ์ระหว่างเบื้องสูงที่สุดกับชั้นรอง ๆ และมนุษย์สัมพันธ์ในระดับรอง ๆ ซึ่งตกเป็นหน้าที่ของหัวหน้างานชั้นรอง ๆ จึงมีความสำคัญเพิ่มพูนขึ้นอีกเป็นอันมาก

ปัญหาข้อนี้จึงนำไปสู่ปัญหาใหม่ ๆ อีกมากมาย จะขอนำมาเสนอเพียงประการเดียว คือ การทบทวนรูปแบบใหม่ในระดับรอง ๆ เกิดขึ้นเป็น ๒ แบบ คือ หัวหน้าแบบที่สรรหาหัวหน้างานชั้นรองที่เต็มแนวและมีฝีมือมาก่อน เพื่อความมั่นคงทางใจที่จะทำงานให้หัวหน้าเพื่อความรับผิดชอบของหัวหน้านั้น ๆ ด้วยความสบายใจในแบบหนึ่ง และอีกแบบหนึ่ง คือ หัวหน้าแบบที่ยึดระบบราชการเป็นหลัก หัวหน้าแบบนี้ไม่ถือว่าหัวหน้าชั้นรอง หรือลูกน้องที่จะมาอยู่ในบังคับบัญชาจะต้องเป็นคนดีเด่น มีฝีมือมาก่อน ถือเสียว่า จะเป็นใครก็ได้ ขอให้เป็นที่ราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนแล้วกัน เมื่อมาอยู่ด้วยกันแล้วก็อย่าแะบ้างสอนบ้าง เพื่อให้เป็นผู้มีความสามารถต่อไป

ลักษณะของหัวหน้าทั้งสองแบบนี้ หากคิดตามศึกษาให้ถี่ถ้วน จะปรากฏว่า มีพฤติกรรมในการทำงานไม่ใคร่จะเหมือนกันนัก หัวหน้าแบบที่หนึ่งมีลักษณะเป็นผู้บังคับบัญชาและเป็นเพื่อน ในขณะที่หัวหน้าแบบที่สองมีท่าทีเป็นผู้บังคับบัญชาและเป็นครูพร้อม ๆ กัน ปัญหาข้อต่อไปจึงอยู่ที่ว่า หัวหน้างานชั้นรองหรือลูกน้องที่จะไปประจำทำงาน หรือโอนย้ายไปอยู่ด้วยนั้น เป็นบุคคลที่จัดอยู่ในประเภทใด และจะไปอยู่ในบังคับบัญชาของหัวหน้างานแบบไหน ถ้ายังเอื้อยปรากฏว่า ลูกน้องเป็นคนที่ไม่มมีฝีมือถึงขนาดที่คาดหวังของหัวหน้าแล้วไปอยู่ในบังคับบัญชาของหัวหน้างานแบบที่หนึ่ง ลูกน้องคนนั้นจะแย่ ความสัมพันธ์อันที่มตรรกจะไม่ได้ ความรู้ความชำนาญก็จะไม่เพิ่มพูนใส่ตัว ชีวิตการทำงานมีแต่จะอับเฉา ถ้าการณ์ยัง

ปรากฏว่า เพื่อนร่วมงานพลอยซ่าเดิมประจบสอพลอหัวหน้าอยู่แรงแห่งหนึ่งแล้ว ก็เป็นที่พอใจ
ได้ไว้อีกก่อนว่า ถ้ามีตำแหน่งหน้าที่ตอนพอที่จะเลือกใส่ไปได้ เป็นโค่นย้ายแน่ มีפקต้องสงสัย

ในทางที่ตรงข้าม ถ้าปรากฏว่า หัวหน้างานชั้นรองหรือลูกน้องของหัวหน้าแบบที่หนึ่ง
เป็นคนดีมีฝีมือ ทำอะไรให้หัวหน้าท่านก็ถูกใจ ไม่ต้องคอยนั่งแค้นแยะเพราะหัวหน้าแบบนี้
เป็นครุคนไม่เป็น มีอาการกริยาที่สำคัญ คือ เมื่อทำอะไรไม่ดีก็ให้ไปทำมาใหม่ ถ้าทำดีก็บอຍອຈน
ลูกน้องมีอุดมคติมีความรู้สึกได้ในเวลาไม่นานว่า “นั่นคือยาหอม” ถ้าไม่มีบุคลิกภาพ
ประการอื่น ๆ มาค้ำจุน ลูกน้องมีด้นตนเองที่จะคิดหนีหรือเอาไปนั่งนินทาลับหลัง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบมาถึงขั้นนี้แล้ว ท่านผู้อ่านย่อมทราบได้ทันทีว่า หัวหน้าแบบ
ไหนที่จะอำนวยความสะดวกแก่มนุษย์สัมพันธ์มากกว่ากัน ฉะนั้น จึงมีหลักมนุษย์สัมพันธ์สำหรับ
หัวหน้าโดยเฉพาะว่า “หัวหน้าที่ดีต้องทั้งนำ (lead) และสอนแนะ (coach) ด้วยความ
แนบเนียนเพื่อสร้างสรรค์ให้มีลูกน้องที่ดี มีฝีมือ” เพื่อประโยชน์แก่งานในส่วนรวม
มนุษย์สัมพันธ์จึงจะอำนวยความสะดวกการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายได้ดียิ่งขึ้น

ค. หัวหน้าต้องการความจงรักภักดีจากลูกน้อง ความจงรักภักดีเป็นเรื่องของใจ หรือ
ทางใจ อย่างที่มติดิของคนไทยเราว่า “มิตรจิตมิตรใจ” ถ้าหัวหน้าดี ลูกน้องก็รัก ความรัก
และความจงรักภักดีของลูกน้องที่มีต่อหัวหน้านั้นมขัดขืนดกรต่าง ๆ กันอย่างธรรมดา ๆ จน
ถึงตายแทนหัวหน้าก็ยังได้ เรื่องนี้มีเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ของไทยเราเองเป็นตัวอย่างอยู่
มากแล้ว ไม่จำเป็นต้องพรรณนา

ภาวะทางใจของหัวหน้าทุก ๆ คนมีเหมือน ๆ กัน คือ ต้องการความจงรักภักดีจากลูก
น้อง แต่การที่จะให้บังเกิดความจงรักภักดีนั้นเป็นเรื่องตอบสนองและต่างตอบแทนดังกล่าวแล้ว
ฉะนั้น ถ้าหัวหน้าไม่ดี ไม่ให้ความรักแก่ลูกน้อง เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว ไม่นำพาต่อทุกข์สุข
ของลูกน้อง แม้จะ “ซื้อ” ลูกน้องด้วยเงินตราหรือด้วยตำแหน่งหน้าที่ตักเพียงไรก็จะเรียกร้อง
ความจงรักภักดีมิได้เสมอไป เพราะจิตใจของคนมิใช่ของสำหรับซื้อขาย ยิ่งถ้าปรากฏว่า ลูกน้อง
เป็นคนดีมีความรู้ความสามารถและหยิ่งในฝีมือของตนเองที่จะใช้ “ลำแข้ง” เอาตัวให้ได้ดีอยู่แล้ว
ปัญหาเกี่ยวกับมนุษย์สัมพันธ์จะปรากฏ ซึ่งอาจจะเริ่มด้วยความรู้สึก “คูหมิ่น” หัวหน้าในใจ
แล้วแสดงออกในรูปของอาการกริยาแปลก ๆ อย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน เช่น ครั้งหนึ่งเคย
เสนอความเห็นในข้าราชการต่าง ๆ แต่ต่อมาจะ “เสนอเพื่อพิจารณาสั่งการ” โดยไม่มี

ความเห็นใด ๆ เพื่อประกอบการใช้ดุลพินิจของผู้เป็นหัวหน้าเลย และในที่สุดก็หาทางย้ายตัวเองไปอยู่ในสังกัดอื่น เพื่อให้อยู่ได้บังคับบัญชาของคนอื่นต่อไป

โดยเหตุผลดังกล่าวนี้ จึงพอสรุปได้ว่า มนุษย์สัมพันธ์ในทางปฏิบัตินั้น ผู้เป็นหัวหน้าที่มีหน้าที่รับผิดชอบทั้งเป็นการเฉพาะตัวในฐานะที่เป็นหัวหน้า อีกทั้งหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับมนุษย์สัมพันธ์ในส่วนรวมที่เป็นหน่วยหนึ่งขององค์บุคคลที่ประกอบกันขึ้นเป็น องค์การ แม้หัวหน้าต้องการความจงรักภักดีจากลูกน้อง ในขณะที่เดียวกันนั้นลูกน้องก็ต้องการความดีและการเห็นความดีที่ลูกน้องปฏิบัติจัดทำอยู่เหมือนกัน จึงเห็นได้ว่า เป็นเรื่องของการทำงานที่ต่างคนต่างคิดต่างคนต่างหวังจากกันและกัน ขอให้ท่านผู้อ่านได้โปรดระลึกว่าในระบบคุณวุฒิ (merit system) กดี หรือหลักมนุษย์สัมพันธ์ดี มีหลักที่พองกันอยู่อย่างหนึ่งคือ “หลักความมั่นคง (security)” ที่ผู้เป็นหัวหน้าที่ใช้อำนาจให้คนออกจากงาน ปลดออก หรือไล่ออกมิได้นั้นเองที่สร้างปัญหาขึ้นภายใน ปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งคือ การที่ลูกน้องไม่จำเป็นต้อง “กลัวงาน” เพราะหัวหน้าจะเอาออกก็ไม่ได้ถ้าไม่พอใจ หากลูกน้องเป็นคนมีฝีมือ มีความรู้ ความสามารถ ฉะนั้นเสรีภาพในการคิดจึงมีได้ไม่หมดสิ้นสุด กล่าวคือ ในขณะที่หัวหน้ากำลังสร้างสรรคความจงรักภักดีให้ลูกน้องอุทิศกำลังกายและปัญญาให้แก่ตนและแก่งานนั้น ลูกน้องทั้งหลายอาจจะคิดอยู่เหมือนกันว่า “ไม่มีอะไรที่ทำให้ท้อแท้ใจเท่ามันายไม่ดี” ก็ได้

ง. หัวหน้าต้องแสดงบทบาท การศึกษาเรื่องบทบาท (role) ในมนุษย์สัมพันธ์ มีลักษณะเป็นการใช้หลักวิชาสังคมวิทยาเข้าประกอบการพิจารณา ในอันที่จะต้องการแสดงให้เห็นว่าในการประกอบกิจการต่าง ๆ ร่วมกันที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์ของมนุษย์นั้น บุคคลแต่ละคนดำรงก็มีบทบาทหรือตำแหน่งฐานะทางสังคม (social position) ซึ่งผู้นั้นดำรงอยู่หรือครองอยู่ต่าง ๆ กัน และเกี่ยวข้องกับคนอื่น ๆ อยู่เสมอ ปัญหาข้อนี้หากดูผิวเผินจะเห็นว่าไม่มีใครมีความสำคัญต่อผู้เป็นหัวหน้าเท่าใดนัก แต่เรื่องบทบาทของผู้เป็นหัวหน้าและลูกน้องนี้ได้พรรณนาไว้มากมายหลายประการแล้วว่า แต่ละฝ่ายมีบทบาทของตนอย่างไร ในที่นี้จะขอชี้ให้เห็นความสำคัญของบทบาทซึ่งกำลังจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับมนุษย์สัมพันธ์ในการบริหารงานเพิ่มพูนขึ้นตามลำดับ เฉพาะอย่างยิ่งในวงการบริหารราชการของไทย ได้แก่ บทบาทของหัวหน้างานชั้นสูงซึ่งมีปัญหาเกี่ยวกับบทบาทที่ขัดแย้งกัน (role conflict) และภาวะทางใจที่จะต้องหาทางแก้ไข โดยจะขอเสนอให้พิจารณาจากกรณีอุทธานรณ ๒ เรื่องเปรียบเทียบกันดังต่อไปนี้

กรณีที่ ๑ ในการประชุมสัมมนาทางวิชาการครั้งหนึ่งเมื่อไม่นานมานี้ ซึ่งบังเอิญในการประชุมครั้งนั้นมีรองปลัดกระทรวงแห่งหนึ่ง คือ นาย ส. และมีรองอธิบดีกรมหนึ่ง คือ นาย ข. ในกระทรวงนั้นร่วมประชุมด้วย ในขณะที่ประชุม นาย ส. อธิบายทางวิชาการในกรณีเรื่องหนึ่งมากมายและหนักแน่นด้วยความมั่นใจว่าถูกต้อง แต่ผู้ฟังสงสัยว่าจะไม่ถูกต้อง เมื่อเลิกการประชุมแล้ว ผู้ร่วมประชุมคนหนึ่งจึงถามความเห็นนาย ข. ว่า ตามที่นาย ส. พูดไปนั้น มีความเห็นอย่างไร ถูกหรือผิด นาย ข. ตอบว่า “ไม่ถูก” ผู้ถามจึงถามต่อไปว่า “แล้วทำไมจึงปล่อยให้ นาย ส. พูดไปได้เป็นคั่งเป็นแคว” นาย ข. ตอบว่า “ไม่อยากจะไปขัดใจนาย (วะ!)”

กรณีที่ ๒ ในการประชุมคณะกรรมการชุดหนึ่งซึ่งประกอบด้วยข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ทั้งชุดทั้งในระดับการเมืองและระดับประจำ ในการประชุมวันนั้นท่านผู้เป็นประธานพยายามขอความเห็นจากกรรมการทุกคนเพื่อให้ได้มาซึ่งความเห็นข้างมาก การณ์ปรากฏว่า ในระหว่างการอภิปรายนั้น มีข้าราชการชั้นผู้ใหญ่คนหนึ่ง ชื่อ นาย อ. อภิปรายแสดงความคิดเห็นไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอนั้นอย่างตรงไปตรงมาทั้งหลักการ และเหตุผลของเรื่องที่เสนอโดยข้าราชการชั้นผู้ใหญ่อีกคนหนึ่งชื่อ นาย จ. ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของนาย อ. อยู่ด้วย

เมื่อเสร็จการประชุมแล้ว ผู้ร่วมประชุมคนหนึ่งมาปรับทุกข์ให้ผู้เขียนฟังว่า “โห! ไม่น่าจะไปอภิปรายโจมตีท่านถึงขนาดนั้นเลย ท่านก็เป็นทั้งผู้บังคับบัญชาและเป็นผู้ใหญ่มากแล้ว”

กรณีเรื่องทั้งสองนี้ ในประการแรกช่วยให้เห็นว่า หลัคนุยุยสัมพันธ์เกี่ยวกับการปรับให้มนุษย์สัมพันธ์เข้ากันได้กับสถานการณ์ต่าง ๆ นั้น มีความสำคัญต่อทางปฏิบัติมากเพียงใดประการหนึ่ง แล้วยังช่วยบ่งชี้ให้เห็นภาวะทางใจของคนผู้ร่วมงานในลักษณะที่ต่าง ๆ กันออกไป ในอุทธาน์ที่ ๑ เป็นกรณีที่ไม่พูดหรือพูดน้อยไป ส่วนกรณีที่ ๒ เป็นเรื่องที่ถูก แต่อาจจะพูดมากไป ปัญหาจึงมีว่าจะพูดอย่างไรจึงจะเหมาะสมแก่สถานการณ์ที่มีอยู่ และบทบาทของแต่ละคน

เรื่องการแข่งขันของบทบาทนี้ นับวันแต่จะเป็นปัญหาเพิ่มพูนในวงการบริหารราชการของไทยเรามากขึ้นเป็นลำดับ เฉพาะอย่างยิ่ง การบริหารราชการในสมัยพัฒนาประเทศที่ต้องการระดมและทุ่มเทกำลังปัญญาและความรู้ของข้าราชการทุกระดับ ยิ่งกว่านั้น ข้อเท็จจริงยังปรากฏว่า การอาศัยใช้ความรู้ของข้าราชการชั้นหัวหน้ารอง ๆ ก็ขยายวงกว้างขวางยิ่งขึ้น การที่จะได้เห็นหัวหน้าในระดับต่าง ๆ ร่วมประชุมกันนั้น ขณะนี้กลายเป็นเรื่องธรรมดา หัวหน้างานใน

ระดับต่าง ๆ ที่มีบทบาทในการเป็นหัวหน้างานในระดับต่าง ๆ กัน ร่วมประชุมกันในคณะกรรมการ โดยมีบทบาทในฐานะกรรมการอย่างเท่าเทียมกันกว้างขวางยิ่งจนเป็นลำดับ ฉะนั้น ปัญหาตั้งอุทธรณ์ทั้งสองหรือในประการอื่น ๆ อันเกี่ยวกับการแสดงบทบาทที่จำเป็นต้องแสดงนั่นเองจะทำให้เกิดผลเสียแก่นมนุษย์สัมพันธ์ได้ง่ายมาก จำเป็นต้องระมัดระวังและติดตามแก้ไข ขอให้พิจารณาปัญหาเรื่องนี้ประกอบด้วยปัญหาเรื่องสถานภาพเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาที่เกี่ยวกับการ "เสียหน้า (lose face)" ดังจะได้กล่าวในข้อต่อไป

จะอย่างไรก็ตาม การพูดเป็นการกระทำต่อกันด้วยวาจา เมื่อพิจารณาประกอบกับการกระทำต่อกันด้วยอาการกริยาอย่างอื่น ๆ เช่น ความอ่อนน้อมตามระเบียบประเพณี การโอภาปราศรัย ฯลฯ ก็จะต้องยอมรับความจริงว่า การแสดงบทบาท (role playing) ซึ่งหัวหน้าแสดงต่อลูกน้องนั้นมีความสำคัญต่อขวัญและความพอใจที่จะมีขึ้นในหมู่คณะเพียงใด ฉะนั้นหลักมนุษย์สัมพันธ์จึงเสนอแนะไว้ว่าการแสดงบทบาทของผู้เป็นหัวหน้านั้น จะมองดูแต่บทบาทของตัวเองเท่านั้นมิได้ จำเป็นต้องยึดหลัก "(๑) จำเป็นต้องพิจารณาตรวจสอบบทบาทของตนเองตามภาระหน้าที่ที่จะต้องกระทำ (๒) จำเป็นจะต้องดูบทบาทคนอื่น ๆ ที่เราไปติดต่อกับ และควรต้องระลึกว่า เขาเหล่านั้นแต่ละคนก็มีบทบาทที่จะต้องแสดงตามภาระหน้าที่ของเขาเหมือนกัน และในที่สุด (๓) จำเป็นต้องดูบทบาทของเราเองอีกว่าตามที่คนอื่นเขาเห็น เขามองดูเราแสดงบทบาทตามภาระหน้าที่ของเราอยู่นั้น คนอื่นเขาเห็นเป็นอย่างไร"⁶ ถ้าต่างคนต่างคิดได้เช่นนี้ กรณีแห่งปัญหาดังกล่าวข้างต้นก็จะเกิดขึ้นได้ยาก เพราะต่างคนก็ต่างจะมีหลักในการแสดงบทบาทที่จะมิให้เกิดการขัดกันหรือ "เบ่ง" เข้าหากัน

จ. หัวหน้าต้องการมีสถานภาพและต้องคุ้มครองสถานภาพของลูกน้อง สถานภาพทางสังคม (social status) ตามที่นำมาใช้ในการศึกษาวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ เฉพาะอย่างยิ่ง ในสาขาวิชามนุษย์สัมพันธ์นี้ กล่าวอย่างง่ายที่สุดหมายถึง

ลำดับชั้นทางสังคม (social rank) ของบุคคลหนึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น ๆ สถานภาพทางสังคมนี้มีอยู่ทั้งแบบสถานภาพรูปนัย (formal status) และสถานภาพแบบอรูปนัย (informal status) สถานภาพแบบรูปนัยหมายถึงความสัมพันธ์ที่อยู่ระหว่างหัวหน้ากับลูกน้อง

⁶ Keith Davis, *Human Relations at Work* (New York; McGraw-Hill Book Company, Inc., 1962), pp. 41--42.

ตามที่กำหนดมอบหมายไว้ในสายการบังคับบัญชาขององค์การนั้น ๆ ส่วนสถานภาพแบบอุปนิสัยของบุคคลใด หมายถึงลำดับชั้นทางสังคมซึ่งบุคคลอื่นประสาทให้ (accord) แก่บุคคลผู้นั้น⁷

ในที่นี้จะพิจารณาเสนอเฉพาะกรณีที่เกี่ยวข้อง อยู่เฉพาะใน การ บริหารงานและมนุษยสัมพันธ์เท่านั้น จะไม่ศึกษาขยายขอบเขตไปถึงสถานภาพทางสังคมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของระบบสังคม (social system) ว่า มีส่วนเกี่ยวข้องกันอย่างไร ทั้งนี้ เป็นเพราะสาระสำคัญของบทความนี้ อยู่ที่ความรู้เรื่องมนุษยสัมพันธ์กับการบริหาร มิใช่การศึกษาสังคมวิทยา การที่นำหลักวิชาสังคมวิทยามารวมเสนอด้วย ก็เพียงเพื่อให้เห็นภาพความจริงซึ่งมีอยู่ในทางปฏิบัติได้โดยแจ่มชัดยิ่งขึ้นเท่านั้น และการที่จำเป็นต้องพิจารณาทั้งในด้านสถานภาพอุปนิสัยและอุปนิสัยนั้น เป็นเพราะความจริงแห่งปัญหาที่ปรากฏเด่นชัดอยู่ในวงการบริหารของไทยเรานั้นมีที่มาจากทั้งสองด้าน และอาจจะกล่าวได้ว่า ในด้านอุปนิสัยนั้นมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่าด้านอุปนิสัย หรือบางเรื่องบางกรณี อาจจะมีส่วนกระทบถึงมนุษยสัมพันธ์ในองค์การได้มากกว่าสถานภาพอุปนิสัยด้วยซ้ำไป

⁷ Ibid., p. 42.

(ยังมีต่อ)

๕. เก็บตก

ป่าหาย

ป่าไม้อำเภอเดิมดำเนินการปิดประกาศของคณะกรรมการสำรวจสอบสวนพิจารณาเขตป่าเพื่อกำหนดเป็นป่าคุ้มครอง ปล่อยให้เวลาล่วงเลยไป ๔ ปีเศษ ปรากฏว่าป่าที่จะกำหนดเป็นป่าคุ้มครองถูกบุกรุกแผ้วถางเป็นที่ทำประโยชน์หมด เหลือแต่ภูเขา

ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษตัดเงินเดือน ๑๐ % ๖ เดือน

ไอ้โฮ ป่าหายไปทั้งป่าเขี้ยวจะครบ ได้เงินคืนเท่านั้นจะคุ้มหรือ?

“ออม”

แนะนำให้รู้จักบ้านเลขที่ ๑ ต.-อ. ดุสิต พระนคร

โดย

ถวิล แววศร

(ต่อจากคราวก่อน)

อันที่จริงคนเขาอยากให้เราดี

แต่ถ้าเด่นขึ้นทุกทีเขาหมั่นไส้

จงทำดีแต่อย่าเด่นจะเป็นภัย

ไม่มีใครเขาอยากเห็นเราเด่น เอย.

คำกลอนข้างบนนี้ มีความสัมพันธ์กับบ้านเลขที่ ๑ มาก เพราะท่านเป็นเจ้าของกลอน คือ พ.อ. หลวงวิจิตรวาทการ (อดีตปลัดบัญชาการ สำนักนายกรัฐมนตรี) ท่านได้เขียนไว้ เพื่อเป็นอนุสรณ์ถึงท่าน ต่อจากนี้ไป ก็จะถึงที่ทำงานของปลัดบัญชาการ ๆ แล้ว

ในฉบับก่อน ผมได้พาคุณ ๆ ย่างขึ้นมาถึงชั้นที่ ๕ ซึ่งเป็นชั้นสุดท้ายของตึกบัญชาการ คือ ผ่านจากห้องที่ทำงานของสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ แล้ว ก็ถึงห้องทำงานของปลัดบัญชาการสำนักนายกรัฐมนตรี ผ่านจากห้องปลัดบัญชาการ ๆ ก็ถึงห้องรับแขก (ห้องรับแขกนี้ ตามความเข้าใจของผม คงจะมีเครื่องปรับอากาศ และเครื่องประดับทั้งหลายแหล่ที่จำเป็นแก่การรับแขกทั้งหลายทั้งปวง เพราะผมไม่เคยเป็นแขกที่จะเข้าไปในห้องนี้ จึงไม่สามารถที่จะบรรยายได้ละเอียด) ต่อจากห้องรับ (รอง) แขก ก็เป็นห้องทำงานของกองงานปลัดบัญชาการและที่ปรึกษา

กองงานปลัดบัญชาการและที่ปรึกษา นี้ มีหน้าที่ปฏิบัติงานเลขานุการของปลัดบัญชาการและทำงานธุรการของที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี คือ งานของประธานที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายต่างประเทศ ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจและการคลัง ที่ปรึกษาดังกล่าวมานี้ กองงานปลัดบัญชาการ ๆ เป็นผู้ดำเนินงานทั้งที่เป็นงานประจำและงานพิเศษ

ตลอดจนดำเนินงาน ให้สำนักงานและกรมต่าง ๆ ที่สังกัดอยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรีและเสนอเรื่อง ให้ปลัดบัญชาการฯ พิจารณาสั่งราชการแทนนายกรัฐมนตรี (มีอยู่ ๘ หน่วยงานด้วยกันที่กองงานฯ นี้ดำเนินงานอยู่) คือ

๑. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๒. สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ
๓. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๔. สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
๕. สำนักงานคณะกรรมการตรวจสอบการปฏิบัติเกี่ยวแก่ภาษีอากร
๖. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสินค้าขาออก
๗. สำนักงานสถิติแห่งชาติ
๘. กรมอนุสัญญาวิทยา

หน่วยงานทั้ง ๘ หน่วยที่กล่าวข้างต้นนี้ เมื่อเสนอเรื่องต่าง ๆ ถึงนายกรัฐมนตรี จะต้องผ่านกองงานปลัดบัญชาการฯ ก่อน กองงานปลัดบัญชาการฯ จะต้องย่อสรุปรายงานต่าง ๆ ของทั้ง ๘ หน่วยงานนี้ เสนอนายกรัฐมนตรีทราบ นอกจากงานดังกล่าวนี้แล้ว กองงานปลัดบัญชาการฯ ยังมีหน้าที่ติดต่อประสานงานกับหน่วยราชการต่าง ๆ ทั้งของไทยและต่างประเทศอีกด้วย

กองงานปลัดบัญชาการฯ นี้ แบ่งส่วนราชการออกเป็น ๓ แผนก คือ

๑. แผนกกลาง มีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ควบคุมดูแลและรับผิดชอบงานที่เกี่ยวข้องกับการรับหนังสือเข้าและส่งหนังสือออก รวมทั้งวิทยุและโทรเลขและงานที่ส่วนราชการต่าง ๆ มีมาถึงปลัดบัญชาการฯ ตลอดจนถึงคณะที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี ได้แก่ ประธานที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี ที่ปรึกษาฝ่ายต่างประเทศและที่ปรึกษาฝ่ายเศรษฐกิจและการคลัง รวมทั้งหนังสือที่มีมาถึงปลัดบัญชาการหรือที่ปรึกษาในตำแหน่งต่าง ๆ ด้วย

(๒) ควบคุมดูแลและปฏิบัติงานส่วนกลาง ซึ่งมีใช้เป็นงานของแผนกหนึ่งแผนกใดโดยเฉพาะ

(๓) ร่างหนังสือโต้ตอบและบันทึกเรื่องต่าง ๆ ที่ปลัดบัญชาการ ฯ และที่ปรึกษาทุกฝ่ายได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งคณะกรรมการต่าง ๆ

(๔) ควบคุมดูแลในการจัดหาและรวบรวมกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ตลอดจนระเบียบต่าง ๆ เพื่อสะดวกแก่การใช้ประกอบการพิจารณาของปลัดบัญชาการและที่ปรึกษา ฯ เมื่อมีความจำเป็น ตลอดจนเก็บรวบรวมงานเบ็ดเตล็ดต่าง ๆ ของกอง

(๕) ควบคุมดูแลจัดหาพัสดุ เครื่องใช้ต่าง ๆ เพื่อใช้ราชการของกอง ของปลัดบัญชาการ ตลอดจนที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี ให้เป็นไปโดยเรียบร้อย

(๖) ปฏิบัติราชการอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๒. แผนกงานที่ปรึกษา มีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ควบคุมดูแลและรับผิดชอบงานต่าง ๆ ที่ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีจะต้องพิจารณา โดยรวบรวมเรื่องเสนอให้ที่ปรึกษาฝ่ายต่าง ๆ ทราบ

(๒) ควบคุมดูแลและพิจารณาดำเนินการนำเสนองานที่หน่วยราชการต่าง ๆ ได้รายงานนายกรัฐมนตรีและส่งมาให้ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีทราบ โดยการแยกเสนอที่ปรึกษาฝ่ายต่าง ๆ ตามสายของงานนั้น ๆ

(๓) ควบคุมดูแลในการเก็บรวบรวมเอกสารซึ่งที่ปรึกษาฝ่ายต่าง ๆ รับทราบหรือพิจารณาเสร็จสิ้นไปแล้ว ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย และเพื่อความสะดวกในการค้นหา

(๔) ช่วยเหลือที่ปรึกษา ฯ ในการติดต่อประสานงานกับส่วนราชการต่าง ๆ ทั้งของไทยและของต่างประเทศ

(๕) ปฏิบัติราชการอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๓. แผนกงานปลัดบัญชาการ มีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ควบคุมดูแลและรับผิดชอบในการรับงานจากสำนักงานและกรมในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี รวม ๘ หน่วยด้วยกัน คือ

๑. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

๒. สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ

๓. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๔. สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
๕. สำนักงานคณะกรรมการตรวจสอบการปฏิบัติเกี่ยวกับภาษีอากร
๖. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสินค้าขาออก
๗. สำนักงานสถิติแห่งชาติ
๘. กรมอุดมศึกษา

งานของหน่วยราชการทั้ง ๘ หน่วยดังกล่าวนี้ เป็นหน้าที่ของแผนกที่เกี่ยวข้องกับงานพิจารณาเกี่ยวกับนโยบายต่างประเทศ การลาไปศึกษาดูงาน ณ ต่างประเทศ และการปฏิบัติงานต่างๆ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ที่ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในฐานะปลัดกระทรวงได้พิจารณาแล้ว และมีความเห็นเสนอปลัดบัญชาการสำนักนายกรัฐมนตรี ส่งราชการแทนนายกรัฐมนตรี พร้อมทั้งรวบรวมจัดทำบัญชีตลอดจนหมายเหตุคำสั่งที่ปลัดบัญชาการฯ ได้ส่งราชการแทนนายกรัฐมนตรี แล้วส่งเรื่องขึ้นมา ตลอดจนรวบรวมสถิติผลงานนั้นๆ ด้วย

(๒) เป็นเจ้าหน้าที่ติดต่อประสานงานกับกรม และสำนักงานต่างๆ ในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี เกี่ยวกับปัญหาเรื่องต่อปลัดบัญชาการฯ ในฐานะส่งราชการแทนนายกรัฐมนตรี

(๓) เป็นเจ้าหน้าที่ติดต่อประสานงานกับหน่วยราชการต่างๆ ทั้งของไทยและของต่างประเทศ

(๔) ปฏิบัติราชการอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

เมื่อเดินผ่านห้องทำงานของกองงานปลัดบัญชาการฯ ไปแล้ว ก็เป็นห้องของที่ปรึกษา
๒ ห้อง

เป็นอันว่า ผมได้พาคณะฯ ย่ำขันมาถึงชั้นที่ ๕ ซึ่งเป็นชั้นสุดท้ายของตึกบัญชาการแล้ว ต่อไป ผมจะได้พาคณะฯ ให้อรรถกถาที่ทำงานของส่วนราชการในทำเนียบรัฐบาลต่อไปอีก

(ยังมีต่อ)

บัญญัติสิบสองประการ

โดย

ณรงค์ศักดิ์ ยงอยู่

นิติกรโท สำนักงาน ก.พ.

(ต่อจากคราวก่อน)

บัญญัติที่สี่ กาย จิต โรค

ไม่เป็นผู้มึนกายทุพพลภาพ ไร้ความสามารถ หรือจิต
 ฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ผู้ที่ถูก คัดฯ เมื่อได้ ขาปลอม แล้ว ถ้าสามารถเดินได้อย่างบุคคลธรรมดา ไม่ถือ
 ว่าเป็นผู้ทุพพลภาพ แต่ด้ายใช้อุปกรณ์อื่นเพื่อช่วยในการเดิน ถือว่าเป็นผู้ทุพพลภาพ (มติ
 ก.พ. ตอบข้อหารือของกรมสรรพากร โดยหนังสือ ที่ ๓๐๒๓๔/๒๕๘๘ ล.ว. ๓๐ พ.ค. ๒๕๘๘)

โรค ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. คือ (๑) โรคเรื้อน (๒) วัณโรคในระยะอันตราย
 (๓) โรคเท้าช้างในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม (๔) โรคยาเสพติดให้โทษอย่าง
 ร้ายแรง และ (๕) โรคพิษสุราเรื้อรัง [กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๕๕ (พ.ศ. ๒๕๐๐)]

โรคเรื้อน ผู้ที่เป็น โรคเรื้อน ชนิดที่แพทย์ลงความเห็นว่าจะไม่มีการติดต่อ และไม่
 เป็นภัยแก่สังคม นั้น โดยที่กฎ ก.พ. ระบุชื่อโรคที่ทำให้ขาดคุณสมบัติใช้คำว่า โรคเรื้อน โดย
 ไม่ได้ระบุ ชนิด และ ระยะเวลา ไว้แต่อย่างใด ฉะนั้น เมื่อปรากฏว่าเป็น โรคเรื้อน ก็ถือว่า
 เป็นผู้ขาดคุณสมบัติ (มติ ก.พ. ตอบข้อหารือของกรมวิชาการ ที่ ๓๕๗๓๓/๒๕๘๘ ล.ว. ๒๗ ก.ค.
 ๒๕๘๘)

ส่วนผู้เป็น โรคเรื้อน ชนิด ประสาท ที่แพทย์ลงความเห็นว่าจะไม่ร้ายแรง คือไม่เป็น
 ภัยต่อผู้อื่นและอาจรักษาให้หายเป็นปกติได้ในเวลา ๖ เดือน ก็ถือว่าเป็น ผู้ขาดคุณสมบัติ แต่
 ถ้าแพทย์ตรวจรับรองว่า ผู้นั้น หายขาด จากการเป็นโรคเรื้อนแล้ว ก็ถือว่าไม่ขาดคุณสมบัติ

(มติ ก.พ. ต่อมข้อหารือของกรมบำนาญตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ ๓๓๕๘๘/๒๔๘๘ ด.ว. ๒๒ พ.ค. ๒๔๘๘)

วันโรค ผู้เป็น วันโรค เฉพาะ วันโรคในระยะอันตราย เท่านั้นที่ขาดคุณสมบัติ

วันโรคในระยะอันตราย หมายความว่า โรคที่เกิดขึ้นในส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย โดยมีเชื้อวันโรค เป็นเหตุ โรคเช่นนี้อยู่ในระยะแสดง อาการ และ ปฏิกริยา อยู่ อันทราบ ได้จากการตรวจเชื้อ วันโรค ซึ่งออกจากผู้ป่วย ตามวิธีการ บัณฑิตวิทยา ถ้าการตรวจครั้งเดียว ไม่พบควรตรวจต่อไป ๓-๔ ครั้ง ระยะห่างกันตามที่นายแพทย์จะเห็นสมควร แต่ถ้าหากเมื่อได้ ทำการตรวจแล้วยังไม่พบเชื้อ ก็ไม่ควรถือว่าผู้นั้นอยู่ใน ระยะอันตราย ควรตรวจสอบต่อไป ภายในระยะ ๖ เดือน (มติ ก.พ. ต่อมข้อหารือของกรมบำนาญ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ ๓๓๕๘๕/๒๔๘๘ ด.ว. ๒๒ พ.ค. ๒๔๘๘)

โรคเท้าช้าง ผู้เป็น โรคเท้าช้าง จะขาดคุณสมบัติก็แต่เฉพาะผู้ที่ เป็น โรคเท้าช้างในระยะ ที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม เท่านั้น

โรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง การที่จะถือว่าผู้ใดเป็นโรคยาเสพติดให้โทษ อย่างร้ายแรงนั้น จะต้องถึงขนาดปรากฏอาการของโรคอย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่ใช่เพียง สูบฝิ่น ก็ถือว่าเป็นโรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรงเลยทีเดียว อย่างไรก็ตามจะถือว่าเป็นโรคยาเสพติดให้ โทษอย่างร้ายแรงนั้น โดยปกติก็ควรจะให้แพทย์เป็นผู้วินิจฉัย ถ้ายังไม่ถึงขนาดปรากฏอาการ ของโรคดังกล่าว ก็ไม่เข้ากรณีขาดคุณสมบัติในฐานะที่เป็นโรคตามกฎหมายนี้ แต่การที่ข้าราชการ สูบฝิ่น นั้น ถือได้ว่าเป็นผู้ ประพฤติชั่ว ไม่รักษาสื่อเสียดังและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ ราชการ แม้อ้างเหตุว่า สูบ เพื่อ สืบสวน คดี ก็เป็นการปฏิบัติที่ไม่ชอบ เพราะทางราชการไม่ พึงประสงค์ให้ทำเช่นนั้น กรมตำรวจได้วางระเบียบห้ามไว้เด็ดขาด ไม่ให้ข้าราชการตำรวจสูบฝิ่น ถ้าข้าราชการตำรวจผู้ใดสูบฝิ่น จะด้วยเหตุผลใดก็ตาม กรมตำรวจจะพิจารณาให้ออกจากราชการ จะอ้างว่าเข้าไปสูบฝิ่นเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนคดีไม่ได้ และขณะนั้นได้มีมติคณะรัฐมนตรีให้ ลงโทษข้าราชการสูบฝิ่นถึงไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก แล้วแต่กรณี

ผู้ติดยาเสพติดให้โทษ นับว่าเป็นผู้ทำลายเกียรติของตำแหน่งหน้าที่ราชการ เมื่อ กลับตัวไม่ได้ก็ไม่ควรให้อยู่ในราชการ สำหรับข้าราชการสูบฝิ่นมีมติคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๑๕๒/๒๔๘๘ ด.ว. ๓๐ ก.ค. ๒๔๘๘ วางระเบียบการลงโทษไว้ดังนี้

“(๑) ข้าราชการพลเรือนผู้ใดเสด็จก่อนวันใช้ระเบียบนี้ ให้รีบรายงานต่อผู้บังคับบัญชา และให้ผู้บังคับบัญชาอนุญาตให้ลาหยุดราชการเพื่อรักษาตัวได้เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน ถ้าพักรักษาตัวตามกำหนดแล้ว กระทรวงสาธารณสุขไม่รับรองว่าข้าราชการพลเรือนผู้นั้นเลิกเสด็จได้โดยเด็ดขาด ให้พิจารณาให้ข้าราชการพลเรือนผู้นั้นออกจากราชการฐานประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

(๒) เมื่อประกาศใช้ระเบียบนี้แล้ว ข้าราชการพลเรือนผู้ใดเสด็จ ให้ถือว่าข้าราชการพลเรือนผู้นั้นทำลายเกียรติของตำแหน่งหน้าที่ราชการ เป็นการประพฤติก้าวอย่างร้ายแรง ให้พิจารณาลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก จากราชการ แล้วแต่กรณี

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดเสด็จและมีได้มีการรายงานต่อผู้บังคับบัญชาตาม (๑) ผู้นั้นจะอ้างว่าเสด็จก่อนวันใช้ระเบียบนี้หาได้ไม่

สำหรับข้าราชการพลเรือน ซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ทางราชการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการเสด็จ เช่น ผู้พิสูจน์ฟัน ของกรมสรรพสามิต เป็นต้น ไม่อยู่ในบังคับตามระเบียบนี้ แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งหน้าที่นั้นแล้วให้ปฏิบัติตาม (๑) โดยอนุโลม”

โรคพิษสุราเรื้อรัง ผู้ดื่มสุราก็ยังไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง ก็ยังไม่ขาดคุณสมบัติและแพทย์เท่านั้นที่จะเป็นผู้วินิจฉัยว่าผู้เสด็จราคนใดจะเป็นหรือไม่เป็นโรคนี้

อย่างไรก็ดี เรื่อง สุรานี้ เป็นเรื่องที่ควร สังวร ให้มาก เพราะข้าราชการผู้ใดเสด็จสุรามันเมาจนไม่สามารถครองสติได้ ซึ่งอาจทำให้เสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ ให้พิจารณาลงโทษตามควรแก่กรณี แต่ข้าราชการผู้ใดเสด็จหรือเมาสุราในกรณีต่อไปนี้ อาจถูกลงโทษสถานหนักถึง ให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก จากราชการ เช่น เสด็จสุราในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ เมาสุราเสียราชการ เมาสุราในที่ชุมนุมสาธารณะจนเกิดเรื่องเสียหาย หรือเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ (มติคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๒๐๘/๒๕๖๖ ล.ว. ๓ ก.ย. ๒๕๖๖)

บัญญัติที่ห้า พักราชการ

ไม่เป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างพักราชการ

เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดถูกฟ้องคดีอาญา หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่คดีความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่มิกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำ

โดยประมาท หรือต้องการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่า ยังไม่สมควรสั่งให้ออกจากราชการ หรือกรณีมีมลทินหรือมัวหมองไม่ปรากฏชัด ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งพักราชการได้

ข้าราชการพลเรือนถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาคดีอาญา หลายสำนวน หรือต้องการกระทำผิดวินัย หลายเรื่อง ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งพักราชการได้ ทุกเรื่อง การพักราชการให้ พักตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา เมื่อสอบสวนพิจารณาแล้วปรากฏว่า ผู้ถูกสั่งพักมิได้กระทำความผิด และไม่มีมลทินหรือมัวหมอง ผู้บังคับบัญชาที่สั่งพักราชการต้องสั่งให้ผู้นั้น กลับคืน ตำแหน่งเดิม หรือให้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า

ถ้าปรากฏว่าถึงแม้การสอบสวนพิจารณาจะไม่ได้ความเป็น สัตย์ ว่าผู้ถูกสั่งพักได้กระทำความผิด แต่ก็มีมลทินหรือมัวหมอง อยู่ ถ้าเห็นว่าจะให้กลับเข้ารับราชการอาจเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ดำเนินการสั่งให้ผู้นั้น ออกจากราชการฐาน มีมลทินหรือมัวหมอง หรือถ้าเห็นว่ามีผู้นั้นยังอาจ เป็นประโยชน์ แก่ราชการ จะให้ผู้นั้น กลับ เข้ารับราชการในตำแหน่งที่ไม่สูง กว่าตำแหน่งเดิม ก็ได้ (ม. ๘๘ วรรคแรก ม. ๘๘ และ ม. ๓๘)

อนึ่ง ผู้ที่อยู่ในระหว่างถูกพักราชการ ย่อมเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตลอดไป จนกว่าผู้บังคับบัญชาจะได้มีคำสั่ง ให้ออก จากราชการฐาน มีมลทินหรือมัวหมอง หรือสั่ง ให้กลับเข้ารับราชการ และเมื่อผู้บังคับบัญชาสั่งให้ออก หรือให้กลับในกรณีใดกรณีหนึ่งดังกล่าวแล้ว ผู้นั้นย่อมมีคุณสมบัติตามเดิม เพราะการสั่งให้ออกฐาน มีมลทินหรือมัวหมอง ไม่ถือเป็นการลงโทษ จึงไม่ถือว่าขาดคุณสมบัติ เว้นแต่ถ้าผู้นั้นถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก เพราะกระทำความผิด จึงจะถือว่าขาดคุณสมบัติ

ในทางปฏิบัติ สำหรับกรณีปรากฏว่า ข้าราชการในกรมหนึ่งถูกสั่งพักราชการ เพราะตกเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา เมื่อคดีถึงที่สุดโดยคำพิพากษาว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดจริงและลงโทษแล้ว ผู้บังคับบัญชาก็ได้มีคำสั่งเกี่ยวกับผู้นั้นแต่อย่างใด ในระหว่างที่ถูกพักราชการผู้นั้นปรากฏว่าผู้นั้นได้เข้ารับราชการในอีกกรมหนึ่ง และรับราชการในกรมนั้นเรื่อยมาจนถึงแก่กรรม ทายาทจึงยื่นเรื่องราวขอรับบำนาญตกทอด เช่นนี้ การเข้ารับราชการของผู้นั้นในครั้งหลังนี้จะ

เป็นการชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และผู้นั้นจะมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตาม มาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗ หรือไม่

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วลงมติว่า ผู้ที่ถูกสั่งพักราชการ ย่อมถือว่าเป็นผู้ที่อยู่ในระหว่าง ถูกสั่งพักราชการ ตลอดไป จนกว่าผู้บังคับบัญชาจะได้มีคำสั่งให้ออกจากราชการ หรือ ให้ กลับเข้ารับราชการ แล้วแต่กรณี เมื่อผู้นั้นเข้ารับราชการ (แห่งใหม่) ในระหว่างถูกสั่งพัก ราชการ อันเป็นการขาดคุณสมบัติตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ก็ย่อมไม่ชอบด้วยกฎหมาย และ เมื่อผู้บังคับบัญชามีคำสั่งให้ออกจากราชการเพราะเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๐ แต่อย่างไร จนกระทั่งถึงแก่กรรมลง ก็ย่อมไม่มีสิทธิได้รับการพิจารณาตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๓๓/๒๕๐๓ ล.ว. ๓ มิ.ย. ๒๕๐๓)

อนึ่งเรื่องการสั่งพักราชการนี้ ควรกล่าวในขั้นด้วยว่า มีมติคณะรัฐมนตรีตาม น.ว. ๒๐๘/๒๕๑๕ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๑๕ ว่า การสั่งให้ข้าราชการพักราชการ ย้อนหลัง จะกระทำ มิได้ ส่วนกรณีที่ได้ออกคำสั่งให้พักราชการย้อนหลังไปแล้วนั้น ให้ถือว่า มีผลให้พักราชการ ตั้งแต่ วันที่ออกคำสั่ง ได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๒/๒๕๑๗ ล.ว. ๓๕ ก.พ. ๒๕๑๗)

บัญญัติที่หก ศีลธรรม

ไม่เป็นผู้อุปการะในศีลธรรมอันดี

ด้วยปรากฏว่าผู้สมัครสอบแข่งขัน หรือสอบคัดเลือกเข้าเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญได้ ร้องเรียนขอความเป็นธรรมไปยัง ก.พ. เป็นจำนวนมากรายด้วยกันว่า เจ้าหน้าที่ไม่รับสมัครสอบ โดยอ้างว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗ ฐาน เป็นผู้อุปการะในศีลธรรมอันดี แต่ผู้ร้องก็อ้างว่าตนไม่ได้บงการใน ศีลธรรมอันดีแต่อย่างใด

ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า โดยที่ยังไม่มี แนวทาง การพิจารณาว่า พฤติการณ์ ใดๆ จะถือว่า เป็นผู้อุปการะในศีลธรรมอันดี อาจทำให้เกิด ความเคลือบแคลงและไม่

เป็นธรรมดาในการพิจารณารับสมัครบุคคลเข้ารับราชการได้ จึงลงมติดวง แนวทาง ปฏิบัติในเรื่องการพิจารณาว่า กรณีอย่างไร เป็นการ บกพร่องในศีลธรรมอันดี หรือไม่ว่า กรณีอย่างไรที่จะถือว่าบกพร่องในศีลธรรมอันดีนั้น จำต้องพิจารณา ข้อเท็จจริง ตาม พฤติการณ์ของกรณีเป็นเรื่อง ๆ ไป โดยคำนึงถึง เกียรติ ของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคมและ ตำแหน่งหน้าที่ ในการทำงาน เป็นแนวทางพิจารณา ตัวอย่าง เช่น พนักงานป่าไม้จัดวา ต้องหา คดีอาญาในข้อหาว่าสมคบกันใช้อำนาจหน้าที่ในทางทุจริต ชูชัญญ์เรียกยืมเอาเงินจากผู้อื่นโดยมิชอบ และได้ดำเนินคดีถึงที่สุด ศาลพิพากษายกฟ้อง และได้ถูกตั้งกรรมการสอบสวน ส่วนพิจารณาโทษทางวินัย แต่การสอบสวนไม่ได้ความเป็น สัตย์ ว่ากระทำผิดที่จะถูกไล่ออก หรือปลดออก แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น ซึ่งจะให้รับราชการต่อไปอาจเป็นการเสียหายแก่ราชการ ผู้บังคับบัญชาจึงได้สั่งให้ออกจากราชการฐานมีมลทินหรือมัวหมอง ตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗ เช่นนี้ หน่วยราชการที่รับสมัครสอบแข่งขัน หรือสอบคัดเลือก อาจพิจารณาว่าผู้ ขาดคุณสมบัติ ตามมาตรา ๔๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗ ฐาน เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี ได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๘/๒๕๐๓ ล.ว. ๗ เม.ย. ๒๕๐๓)

(ยังมีต่อ)

“Character is like a tree and reputation like its shadow. The shadow is what we think of it; the tree is the real thing.”

ABRAHAM LINCOLN

“อุปนิสัยเปรียบเสมือนต้นไม้และชื่อเสียงเปรียบเสมือนเงา เงานั้นเป็นสิ่งที่เรานึกคิดขึ้น ส่วนต้นไม้ นั้นเป็นของจริง”

อับราฮัม ลินคอล์น

บทสนทนาภาษาอังกฤษ

ประวิณ สุจริตกุล M.A. (Oxon)

ตอนที่ 4

เวลาประมาณ 19.00 น. รุ่ง รักเรียน ออกจากโรงหนังแกรนด์ หลังจากที่ได้ชมเรื่อง "ปมขนาดกรรม" เผอิญพบ ชนิด ถนัดสอน และเพื่อนอาสาสมัครจากหน่วยสันติภาพสหรัฐอเมริกาคนหนึ่งเข้า

- ร. Hello, Thanit! What you doing here?
- ถ. Hi! I was going to ask you the same question. Anyway, before I answer you I'd like to point out to you that you've just slipped back to one of your former mistakes again—omission of the auxiliary verb
- ร. Oh! yes, of course, thanks for correcting me. It was silly of me to make this sort mistake so, here's my question again What are you doing here?
- ถ. I've have just come out of this cinema theatre.
- ร. So have I. What do you think of the film? It's an excellent film, isn't it?
- ถ. Yes, there's no doubt about that. The story is very subtle, and I enjoyed every minute of it. Oh! by the way, this is Bob from the U.S. Peace Corps, Rung.
- B. Pleased to meet you, Rung.
- ร. Pleased to meet you, too, Bob. Did you came with Thanit?
- B. ครับ โหมมาด้วยกันกับชนิด หนางสนุกมากนะครับ เกรกรอวี เป็ด แสดงดีเหลือเกิน
- ร. จริงครับ นางเอกและตัวแสดงอื่นๆ ก็แสดงไม่เลวเลย อ้อ... อ้อ... แต่ผมแปลกใจที่คุณพูดไทยได้ดีเกินคาดมากครับ พูดยังกับคนไทย แทบไม่น่าเชื่อเลย ถ้าผมพูดภาษาคุณได้ดีใกล้เคียงกับที่คุณพูดภาษาผมละก็ ผมคงจะภูมิใจที่สุด
- B. ไม่ยากหรอกครับ เพียงแต่คุณต้องเอาใจใส่ และพยายามพูดภาษาโหมบ่อยๆ เท่านั้นเอง
- Would you like to practice your English with me now? . . .

- บี. That's a good idea, Bob. It seems funny when I speak English with Rung and you speak Thai with him. It should have been the other way round.
- จ. But I can't
- บี. Can't what?
- จ. Can't speak English well, not good English anyway.
- บี. Nonsense! We were speaking it just now when we bumped into each other.
- จ. That's quite true, but I feel rather shy when I am with a farang.
- บี. Why should you feel that way? He's not going to hurt you. Besides, of you always shy away from farang friends how on earth can you improve your English.
- จ. From obliging friends like you, perhaps.
- บี. That's not enough. You must have the help of native speakers.
- จ. All right you win, just as always, Thanit. But please give me some time to get used to the idea. With you I feel it's nothing to be ashamed of when I make silly mistakes.
- ช. ถ้างั้นเรามาพูดไทยกันทั้งสามคนก็แล้วกัน แล้วคราวหน้าถ้าพบ Bob อีกละก็ สัญญาว่าจะไม่พูดไทยกันเลย
- จ. ดกลง
- Bob กัดเหมือนกันครับ
- ช. เราไปหาอะไรทานกันดีกว่า

ทั้งสามคนไปทานอาหารเย็นกันที่บ้านแก้วเรือนขวัญ

- Bob รุ่ง คุณสนใจอยากพูดอังกฤษได้จริงจัง ๆ หรือครับ ถ้าสนใจจริงๆ ผมอยากแนะนำหนังสือให้สัก 2-3 เล่ม เป็นหนังสือที่ผมใช้สอนเพื่อน ๆ คนไทยและชาติอื่นๆ ได้ผลมาแล้วเป็นอันมาก
- จ. ดิครับ เมื่อวันก่อนชนิดก็แนะนำเรื่องให้รับหนังสือ Supplement ของ Bangkok World ที่ออกสำหรับนักเรียนและนักศึกษาเป็นพิเศษ ช่วยบอกมาเลยครับ ว่า มีหนังสืออะไรบ้าง

Bob มีหลายเล่มเหมือนกันครับที่โหมอยากจะแนะนำให้คุณมีไว้ แต่สำหรับวันนี้ โหมอยากให้คุณมีหนังสือ ชื่อ Let's Talk ของ อาจารย์ Ted Plaister หรือ Let's Speak ของ อ.จ. เฉลา เล่มใดเล่มหนึ่ง หนังสือ ๒ เล่มนี้ เหมาะสำหรับดูตัวอย่างบทสนทนา ง่ายๆ ที่พวกอเมริกันใช้กัน โหมจะยกตัวอย่างให้ฟัง เผอิญโหมมีหนังสือ Let's Talk ติดมือมาด้วย โหมเพิ่งสอนนักเรียนคนหนึ่งเมื่อเช้านี้ นี่ไงครับ หน้า 20 บทสนทนา เรื่องราวของ Weekend.

What did you do this weekend ?

- A. What did you do this Weekend ?
 B. I went to the beach.
 A. Which one ?
 B. Bangsaen.
 A. Did you have a good time ?
 B. Yes. It was lots of fun.
 A. How many of you went ?
 B. Six of us.
 A. Where'd you stay ?
 B. We rented one of the big bungalows.
 A. How are they ?
 B. They're real nice.

๓. พอที่โต๊ะจะ ทั้งสองคนนะ นี่เวลากินนะครับ dinner is served.

ถ้อยคำบินขึ้นไป ใจยังคงอยู่ข้างล่าง
 คำที่ไรใจนั้นไม่ไปถึงสวรรค์เลย

คติเทศ ของ พระยาโกมารกุลมนตรี

กฎหมาย

กฎสำนักนายกรัฐมนตรี

ฉบับที่ ๕๘ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบ

ข้าราชการฝ่ายพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๐๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๐๘ นายกรัฐมนตรีออกกฎสำนักนายกรัฐมนตรีไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความใน ส่วนที่ ๑ แห่งกฎสำนักนายกรัฐมนตรี ออกตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๘ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๕๖ (พ.ศ. ๒๕๐๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ส่วนที่ ๑

เครื่องแบบทั่วไป

ข้อ ๑ เครื่องแบบข้าราชการประจำการทั่วไป ให้มี ๔ ชนิด คือ

๑. เครื่องแบบปกติ มี ๓ ประเภท

ก. เครื่องแบบปกติขาว

ข. เครื่องแบบปกติกากีคอตั้ง

ค. เครื่องแบบปกติกากีคอพับ

๒. เครื่องแบบครึ่งยศ

๓. เครื่องแบบเต็มยศ

๔. เครื่องแบบสโมสร

ข้อ ๒ ภายใต้บังคับแห่งข้อ ๓ และข้อ ๔

๑. เครื่องแบบปกติ มีดังนี้

ก. เครื่องแบบปกติขาว ให้ประกอบด้วย

(๑) หมวก ข้าราชการชายให้ใช้หมวกทรงหม้อศาลสีขาว กะบังหน้าทำด้วยหนังหรือวัสดุเทียม หนังสีด้า สายรัดคางสีทอง กว้าง ๑ เซนติเมตร มีปุ่มโลหะสีทองตราครุฑพ่าห์ขนาดเล็กติดที่ข้างหมวกข้างละ ๑ คู่ ฝักพั้นหมวกสีขาว ที่หน้าหมวกติดตราครุฑพ่าห์ปักคั่นสีทอง สูง ๕ เซนติเมตร บนหมอนสักหลาดสีขาว

ข้าราชการหญิง ให้้อนุโลมตามแบบหมวกของข้าราชการชาย แต่เป็นทรงอ่อน

(๒) เสื้อ ข้าราชการชายให้ใช้เสื้อแบบราชการสีขาว ใช้ดุมโลหะสีทองตราครุฑพ่าห์ขนาดใหญ่ ๕ ดุม ผู้ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ให้ประดับแพรแถบเครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่อกเสื้อเหนือกระเป่าบน ซ้ายด้วย

ข้าราชการหญิงให้ใช้เสื้อนอกคอแบะสีขาว แบบคอบ้านแขนยาวถึงข้อมือ มีตะเข็บหลัง ๔ ตะเข็บ ที่แนวสาบอกมีดุมโลหะสีทองตราครุฑพ่าห์ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๕ เซนติเมตร ๕ ดุม มีกระเป่าล่างข้างละ ๑ กระเป่า เป็นกระเป่าเจาะเฉียงเล็กน้อยไม่มีใบปกกระเป่า และให้ใช้เสื้อคอพับแขนยาวสีขาวผูกผ้าผูกคอสีดำเงื่อนกลาสี ผู้ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้ประดับแพรแถบเครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่อกเสื้อเบื้องซ้ายด้วย

(๓) อินทธนู ให้มีอินทธนูแข็ง กว้าง ๔ เซนติเมตร ยาวตามความยาวของบ่า พื้นสักหลาด สีดำติดทับเสื้อเหนือบ่าทั้งสองข้างจากไหล่ไปคอ ด้านคอปลายมน ติดดุมโลหะสีทองตราครุฑพ่าห์ขนาดเล็ก อินทธนู มีลายดังนี้

รัฐมนตรี บั๊กคั้นสีทองลายช่อชัยพฤกษ์เต็มแผ่นอินทธนู
ข้าราชการชั้นพิเศษ มีแถบสีทองกว้าง ๕ มิลลิเมตรเป็นขอบ และบั๊กคั้นสีทองลายช่อชัยพฤกษ์ ยาวตลอดส่วนกลางของอินทธนู

ข้าราชการชั้นเอก มีแถบสีทอง กว้าง ๑ เซนติเมตรเป็นขอบ และบั๊กคั้นสีทองลายช่อชัยพฤกษ์ มีดอก ๓ ดอก เรียงตามส่วนยาวของอินทธนู ไม่เกิน ๓ ใน ๔ ส่วนของอินทธนู

ข้าราชการชั้นโท มีแถบสีทอง กว้าง ๑ เซนติเมตรเป็นขอบ และบั๊กคั้นสีทองลายช่อชัยพฤกษ์ มีดอก ๒ ดอก เรียงตามส่วนยาวของอินทธนู ไม่เกินครึ่งหนึ่งของอินทธนู

ข้าราชการชั้นตรี มีแถบสีทอง กว้าง ๑ เซนติเมตรเป็นขอบ และบั๊กคั้นสีทองลายช่อชัยพฤกษ์ มีดอก ๑ ดอก ไม่เกิน ๑ ใน ๔ ส่วนของอินทธนู

ข้าราชการชั้นจัตวาที่ได้รับเงินเดือนตั้งแต่หกร้อยห้าสิบบาทขึ้นไป มีแถบสีทองกว้าง ๕ มิลลิเมตรเป็นขอบ
ข้าราชการชั้นจัตวาที่ได้รับเงินเดือนต่ำกว่าหกร้อยห้าสิบบาท มีแถบสีทองกว้าง ๕ มิลลิเมตรวางกลาง

(๔) กางเกง กระโปรง ข้าราชการชาย ให้ใช้กางเกงแบบราชการสีขาวขาว ไม่พับปลายขา
ข้าราชการหญิง ให้ใช้กระโปรงสีขาว ตรงกลางด้านหลังมีจีบพับทบยาวถึงครึ่งน่อง ชายกระโปรง ไม่บาน

(๕) รองเท้าวางเท้า ข้าราชการชาย ให้ใช้รองเท้าหุ้มส้นหนังสีดำชนิดผูก ถักเท้าสีดำ
ข้าราชการหญิง ให้ใช้รองเท้าหุ้มส้นหนังสีดำปิดปลายเท้า ไม่มีลวดลาย ส้นสูงไม่เกิน ๘ เซนติเมตร ถักเท้าขาวสีเนื้อ

(๖) เครื่องหมายแสดงสังกัด ให้มีเครื่องหมายแสดงสังกัดทำด้วยโลหะโปร่งสีทองไม่มีขอบ สูง ๒ เซนติเมตร ติดที่คอเสื้อตอนหน้าทั้งสองข้างเป็นรูปดังต่อไปนี้

สำนักนายกรัฐมนตรี	รูปตราราชสีห์คชสีห์รักษารัฐธรรมนุญ
กระทรวงการคลัง	รูปตราบั๊กขาวอุกฤษ
กระทรวงการต่างประเทศ	รูปตราบัวแก้ว
กระทรวงเกษตร	รูปตราพระพิรุณทรงนาค
กระทรวงคมนาคม	รูปตราพระรามทรงรถ
กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ	รูปตราพระอิศวรวิศวานาถทรงหลังน้ำสังข์ ประทับแท่นลอยอยู่เหนือเมฆ

กระทรวงมหาดไทย	รูปตราราชสีห์
กระทรวงยุติธรรม	รูปตราพระศิวะ
กระทรวงศึกษาธิการ	รูปตราเสมาธรรมจักร
กระทรวงเศรษฐการ	รูปตราพระวิษณุกรรม
กระทรวงสาธารณสุข	รูปตราคบเพลิง มีปีกและมีงูพันคบเพลิง
กระทรวงอุตสาหกรรม	รูปตรานารายณ์เกษียรสมุทร
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	รูปตรารัฐธรรมนูญประดิษฐานบนพาน ๒ ชั้น
สำนักพระราชวังและสำนักราชเลขาธิการ	รูปตรามหามงกุฎและอุณาโลม

สำหรับข้าราชการหญิง ให้คิดเครื่องหมายแสดงสังกัดที่คอเบาะของเสื้อตอนบนทั้งสองข้างเหนือแนวเครื่องราชอิสริยาภรณ์

ข. เครื่องแบบปกติภาคีคือตั้ง ลักษณะและส่วนประกอบเช่นเดียวกับเครื่องแบบปกติขาว เว้นแต่

(๑) สีของหมวก ผ้าพันหมวก เสื้อ และกางเกงหรือกระโปรง เป็นสีกากีหรือสีกากันวล

(๒) อินทรรณู ให้ใช้อินทรรณูอ่อน ทำด้วยผ้าชนิดและสีเดียวกับเสื้อ ยาวตามความยาวของบ่า เย็บติดกับเสื้อเหนือบ่าทั้งสองข้างจากไหล่ไปคอ ปลายมน ด้านไหล่กว้าง ๕ เซนติเมตร ด้านคอกว้าง ๔ เซนติเมตร ตอนปลายขัดคุดมโลหะสีทองตราครุฑฟ้าห์ขนาดเล็ก มีเครื่องหมายชั้นบนอินทรรณูดังต่อไปนี้

รัฐมนตรี มีแถบกว้าง ๓ เซนติเมตร ติดทางด้านอินทรรณู ๑ แถบ และแถบกว้าง ๑ เซนติเมตร ติดเรียงต่อไปอีก ๒ แถบ แถบบนขมวดเป็นวงกลมขนาดวัดเส้นผ่าศูนย์กลางวงใน ๑ เซนติเมตร เฉพาะนายกรัฐมนตรีมีตราครุฑฟ้าห์โลหะสีทองติดทับบนอินทรรณู

ข้าราชการชั้นพิเศษ มีแถบกว้าง ๓ เซนติเมตร ติดทางด้านอินทรรณู ๑ แถบ และแถบกว้าง ๑ เซนติเมตร ติดเรียงต่อไปอีก ๑ แถบ แถบบนขมวดเป็นวงกลม ขนาดวัดเส้นผ่าศูนย์กลางวงใน ๑ เซนติเมตร

ข้าราชการชั้นเอก มีแถบกว้าง ๑ เซนติเมตร ๓ แถบ แถบบนขมวดเป็นวงกลม ขนาดวัดเส้นผ่าศูนย์กลางวงใน ๑ เซนติเมตร

ข้าราชการชั้นโท มีแถบกว้าง ๑ เซนติเมตร ๒ แถบ แถบบนขมวดเป็นวงกลม ขนาดวัดเส้นผ่าศูนย์กลางวงใน ๑ เซนติเมตร

ข้าราชการชั้นตรี มีแถบกว้าง ๑ เซนติเมตร ๑ แถบ ขมวดเป็นวงกลม ขนาดวัดเส้นผ่าศูนย์กลางวงใน ๑ เซนติเมตร

ข้าราชการชั้นจัตวาที่ได้รับเงินเดือนตั้งแต่หกร้อยห้าสิบบาทขึ้นไป มีแถบกว้าง ๕ มิลลิเมตร ๒ แถบ แถบบนขมวดเป็นวงกลม ขนาดวัดเส้นผ่าศูนย์กลางวงใน ๕ มิลลิเมตร

ข้าราชการชั้นจัตวาที่ได้รับเงินเดือนต่ำกว่าหกร้อยห้าสิบบาท มีแถบกว้าง ๕ มิลลิเมตร ๑ แถบ ขมวดเป็นวงกลมขนาดวัดเส้นผ่าศูนย์กลางวงใน ๕ มิลลิเมตร

สำหรับข้าราชการวิสามัญ เฉพาะแถบที่ขมวดเป็นวงกลมนั้นให้ขมวดเป็นรูปสี่เหลี่ยมจตุรัส

แถบดังกล่าวให้ใช้สีเหลืองหรือสีทอง การติดแถบให้ติดตามขวางที่ต้นอินทรรณู แถบแรกให้ห่างจากต้นอินทรรณู ๕ มิลลิเมตร และแถบต่อไปเว้นระยะห่างกัน ๕ มิลลิเมตร

ก. เครื่องแบบปกติกาก็อพบ ให้ประกอบด้วย

(๑) หมวก ข้าราชการชายให้ใช้หมวกทรงหม้อตาลสีกากี หรือสีกากีนวล กะบังหน้าทำด้วยหนัง หรือวัตถุเทียมหนังสีดำ สายรัดคางหนังหรือวัตถุเทียมหนังสีดำ มีคุมโลหะสีทองตราครุฑพ่าห์ขนาดเล็กติดที่ข้างหมวก ข้างละ ๑ คุม ผ่าพื้นหมวกสีกากี ที่หน้าหมวกติดตราครุฑพ่าห์ในบัวกระหนก ทำด้วยโลหะสีทอง สูง ๖.๕ เซนติเมตร

ข้าราชการหญิง ให้อนุโลมตามแบบหมวกของข้าราชการชาย แต่เป็นทรงอ่อน

(๒) เสื้อ ให้ใช้เสื้อเชิ้ตสีกากีหรือสีกากีนวล แขนยาวรัดข้อมือ มีคุมที่ข้อมือข้างละ ๑ คุม หรือ แขนสั้นมีกระเป๋ายึดติดที่หน้าอกเสื้อข้างละ ๑ กระเป๋ายึดติดที่กระเป๋าสีมีแถบอยู่ตรงกลางตามทางตั้ง กว้าง ๓.๕ เซนติเมตร มีไม้ปกกระเป๋ารูปมณฑลกลางแหลม ที่ปากกระเป๋าทรงสองข้างติดคุมข้างละหนึ่งคุมสำหรับขัดกับไม้ปกกระเป๋ายึดติดกับตัวเสื้อ ผ่าอกตลอด มีสายกว้าง ๓.๕ เซนติเมตร ติดคุมตามแนวอกเสื้อ ๕ คุม ระยะห่างกันพอสมควร และติดเครื่องหมาย สังกัดที่ปกคอเสื้อด้านหน้าทั้งสองข้าง ที่ไหล่เสื้อประดับอินทราชูสีเดียวกับเสื้อ ยาวตามความยาวของบ่าเย็บติดกับเสื้อ เนื้อบ่าทั้งสองข้างจากไหล่ไปคอ ปลายมน ด้านไหล่กว้าง ๔ เซนติเมตร ด้านคอกว้าง ๓ เซนติเมตร คอเนปถายขัดคุม ติดกับตัวเสื้อ คุมที่กล่าวนี้มีลักษณะเป็นรูปกลมแบนทำด้วยวัตถุสีน้ำตาลแก่

ในโอกาสไปงานพิธีหรือเข้าที่ชุมนุมชน ให้ใช้เสื้อเชิ้ตแขนยาว ผูกผ้าผูกคอสีดำเงื่อนกลาสี สอด ชายผ้าผูกคอไว้ภายในเสื้อติดคุมเม็ดที่สอง

ผู้ซึ่งได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ให้ประดับแพรแถบเครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่อกเสื้อ เหนือกระเป๋ายึดด้วย

(๓) อินทราชูสี มีเครื่องหมายเช่นเดียวกับเครื่องแบบปกติกาก็อตั้ง

(๔) กางเกง กระโปรง ข้าราชการชาย ให้ใช้กางเกงแบบราชการสีกากี หรือสีกากีนวลชายาว ไม่พับปลายขา

ข้าราชการหญิง ให้ใช้กางเกงแบบข้าราชการชาย หรือกระโปรงสีกากีหรือสีกากีนวล ตรงกลางด้านหลังมีจีบพับทบยาวถึงครึ่งน่อง ชายกระโปรงไม่บาน

(๕) เข็มขัด ให้ใช้เข็มขัดทำด้วยด้ายถักสีกากี กว้าง ๓ เซนติเมตร หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะสีทอง เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าทางนอน ปลายมนกว้าง ๓.๕ เซนติเมตร ยาว ๕ เซนติเมตร มีรูปครุฑชุนนูนอยู่กึ่งกลางหัวเข็มขัด ไม่มีเข็มสำหรับสอดรู ปลายเข็มขัดหุ้มด้วยโลหะสีทอง กว้าง ๑ เซนติเมตร

(๖) รองเท้า ถุงเท้า ข้าราชการชาย ให้ใช้รองเท้าหุ้มส้นหรือหุ้มข้อหนังสีดำชนิดผูก ถุงเท้าสีดำ ข้าราชการหญิง ให้ใช้รองเท้าหุ้มส้นหนังสีดำปิดปลายเท้า ไม่มีลวดลาย ถุงเท้าสีน้ำตาล ถ้าใช้กระโปรงให้ใช้รองเท้าส้นสูงสีดำปิดปลายเท้า ไม่มีลวดลาย ส้นสูงไม่เกิน ๑ เซนติเมตร ถุงเท้ายาวสีเนื้อ

๒. เครื่องแบบครึ่งยศ ลักษณะและส่วนประกอบเช่นเดียวกับเครื่องแบบปกติกายาว เว้นแต่กางเกงหรือกระโปรงให้ใช้ผ้าสักหลาดหรือเสีจสีดำประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์

๓. เครื่องแบบเต็มยศ ลักษณะและส่วนประกอบเช่นเดียวกับเครื่องแบบครึ่งยศ สวมสะพาย

๔. เครื่องแบบสโมสร

เครื่องแบบสโมสรสำหรับข้าราชการชาย มี ๓ แบบ คือ

(๑) เครื่องแบบสโมสร ก. ลักษณะและส่วนประกอบเช่นเดียวกับเครื่องแบบเต็มยศ

(๒) เครื่องแบบสโมสร ข. ลักษณะและส่วนประกอบเช่นเดียวกับเครื่องแบบสโมสร ก. เว้นแต่เสื้อ ให้ใช้เสื้อสโมสรสีขาว ทำด้วยผ้าสักหลาดหรือเสริจ เบ็ดอก ปาดเอว มีคุมโลหะสีทองตราครุฑพ่าห์ขนาดเล็กติดที่ข้อมือข้างละ ๓ คุม ที่ระหว่งอกกับเอวข้างละ ๓ คุม และที่บรรจบเส้อมีคุมโลหะสีทองตราครุฑพ่าห์ขนาดใหญ่ข้างละ ๑ คุม คุมกุ่มมีสายสร้อยสีทองร้อยติดกัน ประกอบด้วยเสือกักสีขาว คุมโลหะสีทองตราครุฑพ่าห์ ๓ คุม และเสื้อเชิตสีขาวอกแข็ง ข้อมือแข็ง คอเชิตชั้นเดียวแบบปกเสื้อ ผูกผ่าผูกคอสีดำ เงื่อนหูกระต่าย เครื่องหมายสังกัด ให้ติดที่คอแบะของเสื้อตอนบนทั้งสองข้างเหนือแนวเครื่องราชอิสริยาภรณ์

ในฤดูร้อน ให้ใช้กางเกงสีขาวแทนกางเกงสีดำได้

(๓) เครื่องแบบสโมสร ก. ลักษณะและส่วนประกอบเช่นเดียวกับเครื่องแบบสโมสร ข. เว้นแต่เสื้อเชิตอกแข็งให้ใช้เสื้อเชิตอกอ่อนสีขาว และเสือกักให้ใช้แพรแถบสีเดียวกับกางเกงรัดเอวแทน แพรแถบนี้ส่วนกลางด้านหน้ากว้าง ๑๒ เซนติเมตร ปลายทั้งสองข้างเรียวกว้าง ๑๑ เซนติเมตร ที่ปลายมีขอเกี่ยวติดกันในขณะคาดทางด้านหลัง

สำหรับข้าราชการหญิง ให้แต่งตามสมณนิยม

ข้อ ๓ ข้าราชการสังกัดสำนักพระราชวังและสำนักพระราชเลขานุการในพระองค์ ให้ใช้เครื่องแบบเหมือนข้าราชการประเภทอื่น ๆ เว้นแต่อินทรีบนของเครื่องแบบปกติ เครื่องแบบครึ่งยศ เครื่องแบบสโมสร ให้เพิ่มเส้นลวดสีทองติดที่ขอบริมแถบทองด้านนอก

ข้อ ๔ ข้าราชการนอกประจำการ ให้ใช้เครื่องแบบเหมือนข้าราชการประจำการ เว้นแต่เครื่องหมายสังกัดให้ติดที่อกเสื้อเบื้องขวา

ข้อ ๕ ข้าราชการวิสามัญและข้าราชการประเภทอื่น ซึ่งไม่อยู่ในชั้นและอันดับตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ให้ใช้เครื่องหมายตามกฎหมายนี้ แต่ข้าราชการคนใดควรแต่งชั้นใดให้เป็นไปตามระเบียบซึ่งสำนักนายกรัฐมนตรีเทียบไว้”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๘ วันที่ ๒๑ ก.ย. ๒๕๐๘

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๕๓๓ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ว่าด้วยการบรรจุผู้ชำนาญการฝ่ายเดินเรือหรือฝ่ายช่างกลเรือ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กระทรวงทบวงกรมฝ่ายพลเรือน

ข้อ ๒ ส่วนราชการใด จะใช้ผู้ชำนาญการ ฝ่ายเดินเรือ หรือฝ่ายช่างกลเรือตามที่ระบุไว้ในกฎ ก.พ. นี้บรรจุในตำแหน่งใดให้เป็นไปตามที่ ก.พ. จะได้อนุมัติ

ข้อ ๓ การบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรฝ่ายเดินเรือหรือฝ่ายช่างกลเรือ ที่กรมเจ้าท่าออกให้ตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยตามที่ระบุไว้ในกฎ ก.พ. นี้ หรือผู้ได้รับประกาศนียบัตรอื่นที่กรมเจ้าท่าเทียบให้ไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรดังกล่าวเข้าเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด โดยจะให้ได้รับเงินเดือนในชั้น อันดับ และขั้นใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรชั้นที่ ๒ เรือเดินต่างประเทศ จะบรรจุเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บังคับการเรือของเรือกลเดินประเทศใกล้เคียงจำกัด เขตต้นเรือของเรือกลเดินประเทศใกล้เคียง ผู้ช่วยต้นเรือของเรือกลเดินต่างประเทศ ต้นหนของเรือกลเดินต่างประเทศ หรือต้นหนของเรือกลเดินต่างประเทศจำกัดเขต ได้ไม่สูงกว่าชั้นโท อันดับ ๒ ชั้น ๑,๖๐๐ บาท

(๒) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรชั้นที่ ๑ เรือเดินต่างประเทศ จะบรรจุเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บังคับการเรือของเรือกลเดินต่างประเทศใกล้เคียง ต้นเรือของเรือกลเดินต่างประเทศ หรือต้นเรือของเรือกลเดินต่างประเทศจำกัดเขต ได้ไม่สูงกว่าชั้นโท อันดับ ๓ ชั้น ๒,๒๐๐ บาท

(๓) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรนายเรือของเรือเดินต่างประเทศ จะบรรจุเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บังคับการเรือของเรือกลเดินต่างประเทศ หรือผู้บังคับการเรือของเรือกลเดินต่างประเทศจำกัดเขต ได้ไม่สูงกว่าชั้นโท อันดับ ๓ ชั้น ๒,๕๐๐ บาท

(๔) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรนายช่างกลเรือชั้น ๓ จะบรรจุเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายช่างกลเรือของเรือกลเดินต่างประเทศ รองต้นกลเรือของเรือกลเดินต่างประเทศจำกัดเขต ต้นกลเรือของเรือกลเดินประเทศใกล้เคียงจำกัดเขต หรือต้นกลเรือของเรือกลเดินประเทศใกล้เคียงที่มีกำลังเครื่องจักรไอน้ำไม่เกิน ๑๕๐ แรงม้า หรือเครื่องจักรยนต์ไม่เกิน ๑,๕๐๐ แรงม้า ได้ไม่สูงกว่าชั้นโท อันดับ ๒ ชั้น ๑,๖๐๐ บาท

(๕) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรนายช่างกลเรือชั้น ๒ จะบรรจุเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองต้นกลเรือของเรือกลเดินต่างประเทศ หรือต้นกลเรือของเรือกลเดินต่างประเทศ จำกัดเขตที่มีกำลังเครื่องจักรไอน้ำไม่เกิน ๑๕๐ แรงม้า หรือเครื่องจักรยนต์ไม่เกิน ๑,๕๐๐ แรงม้า ได้ไม่สูงกว่าชั้นโท อันดับ ๓ ชั้น ๒,๒๐๐ บาท

(๖) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรนายช่างกลเรือชั้น ๑ จะบรรจุเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต้นกลเรือของเรือกลเดินต่างประเทศ หรือต้นกลเรือของเรือกลเดินต่างประเทศ จำกัดเขตที่มีกำลังเครื่องจักรไอน้ำเกิน ๑๕๐ แรงม้า หรือเครื่องจักรยนต์เกิน ๑,๕๐๐ แรงม้า ได้ไม่สูงกว่าชั้นโท อันดับ ๓ ชั้น ๒,๕๐๐ บาท

ข้อ ๔ การบรรจุให้ดำเนินการโดยวิธีสอบคัดเลือก การตั้งกรรมการเพื่อดำเนินการตามหลักสูตร และวิธีการสอบคัดเลือก ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๘๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือกฎ ก.พ. ฉบับที่จะประกาศใช้แทนต่อไป

ข้อ ๕ การปรับปรุงเข้าชั้น การเลื่อนอันดับ และการเลื่อนขั้นเงินเดือนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และกฎ ก.พ. ว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๘๗ วันที่ ๑๑ ต.ค. ๒๕๐๘

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง ระเบียบการลาของข้าราชการอัยการ
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยระเบียบการลาของข้าราชการอัยการ คณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบการลาของข้าราชการอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกตารางกำหนดอำนาจของผู้อนุญาตให้ลาทำระเบียบการลาของข้าราชการอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ตารางกำหนดอำนาจของผู้อนุญาตให้ลาทำระเบียบนี้แทน

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๗๕ วันที่ ๑๔ ก.ย. ๒๕๐๘

ตารางกำหนดอำนาจของผู้อนุญาตให้ลา

ผู้มีอำนาจอนุญาต	ผู้ลา	กำหนดวันอนุญาตได้ครั้งหนึ่งไม่เกิน		
		ลาป่วย	ลากิจส่วนตัว	ลาพักผ่อน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย	ทุกตำแหน่ง	ตามที่เห็นสมควร	ตามที่เห็นสมควร	ตามที่เห็นสมควร
อธิบดี	๑. รองอธิบดี อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา อัยการพิเศษฝ่ายคดี อัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ อัยการพิเศษประจำเขต และข้าราชการอัยการ ที่เรียกชื่อ อย่างอื่น ซึ่งได้รับเงินเดือนชั้นเดียวกัน ๒. อัยการประจำกรม อัยการจังหวัด อัยการประจำกอง อัยการจังหวัดผู้ช่วย และข้าราชการอัยการ ที่เรียกชื่อ อย่างอื่น ซึ่งได้รับเงินเดือนชั้นเดียวกัน ๓. อัยการผู้ช่วย และข้าราชการอัยการที่เรียกชื่อ อย่างอื่น ซึ่งได้รับเงินเดือนชั้นเดียวกัน	๓๐	๓๐	๒๐
อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา อัยการพิเศษฝ่ายคดี อัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ	๑. อัยการประจำกรม อัยการประจำกอง และข้าราชการอัยการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งได้รับเงินเดือนชั้นเดียวกัน ๒. อัยการผู้ช่วย และข้าราชการอัยการที่เรียกชื่อ อย่างอื่น ซึ่งได้รับเงินเดือนชั้นเดียวกัน	๓๐	๑๕	๑๐
ผู้ว่าราชการจังหวัด	๑. อัยการจังหวัด อัยการจังหวัดผู้ช่วย และข้าราชการอัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งได้รับเงินเดือนชั้นเดียวกัน ๒. อัยการผู้ช่วย และข้าราชการอัยการที่เรียกชื่อ อย่างอื่น ซึ่งได้รับเงินเดือนชั้นเดียวกัน	๓๐	๑๕	๑๐
อัยการจังหวัด	๑. อัยการจังหวัดผู้ช่วย และข้าราชการอัยการที่เรียกชื่อ อย่างอื่น ซึ่งได้รับเงินเดือนชั้นเดียวกัน ๒. อัยการผู้ช่วย และข้าราชการอัยการที่เรียกชื่อ อย่างอื่น ซึ่งได้รับเงินเดือนชั้นเดียวกัน	๑๕	๗	๕
		๓๐	๑๕	๗

ด่วนมาก

ที่ สร. ๐๕๐๑/ว. ๕๐

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๘ สิงหาคม ๒๕๐๘

เรื่อง รัฐมนตรีเดินทางไปราชการ ณ ต่างประเทศ

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ด้วยสำนักงบประมาณพิจารณาเห็นว่า ในการเดินทางไปราชการ ณ ต่างประเทศ ของรัฐมนตรีว่าการ และ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงต่าง ๆ แต่ละราย จำต้องมีเลขานุการเดินทางร่วมไปด้วย เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระที่จะต้องปฏิบัติในฐานะที่เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่เสมอมา ในการเดินทางไปราชการแต่ละคราวจะต้องนำเสนอขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีให้ลงมติอนุมัติตัวบุคคลและค่าใช้จ่ายสำหรับเลขานุการเป็นราย ๆ ไป ถ้าคราวใดไม่มีมติคณะรัฐมนตรีระบุชัดไว้ ก็จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาลงมติใหม่อีก เป็นการย่อนมติคณะรัฐมนตรีทำให้ล่าช้าไม่ฉับไว อาจทำให้เสียแก่ราชการได้ด้วยความจำเป็นและเหตุผลดังกล่าว จึงใคร่ขออนุมัติให้คณะรัฐมนตรีลงมติวางหลักการไว้เพื่อถือปฏิบัติต่อไป

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษา เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๐๘ ลงมติเห็นชอบด้วย และให้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไปนี้

๑. ในกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง เดินทางไปราชการ ณ ต่างประเทศ ในฐานะผู้แทนรัฐบาล เพื่อการประชุมนานาชาติก็ดี เพื่อเจรจาธุรกิจก็ดี เพื่อไปในงานรัฐพิธีหรืองานพิธีอื่นใดที่ได้รับเชิญเป็นทางการก็ดี ให้มีเลขานุการร่วมเดินทางไปด้วย ๑ คน

๒. เลขานุการในข้อ ๑ จะเป็นบุคคลใด ๆ ก็ได้ที่รัฐมนตรีให้ร่วมเดินทางไปด้วย

๓. อนุมัติให้สำนักงบประมาณจัดสรร ค่าใช้จ่าย ให้เลขานุการ ตามสิทธิ ที่เลขานุการ จะพึงมี ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔

จึงขอขึ้นยืนยันเพื่อจักได้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธิ์

(นายมนูญ บริสุทธิ์)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

ด่วนมาก

ที่ สร. ๐๕๐๑/ว. ๕๗

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๗ สิงหาคม ๒๕๐๘

เรื่อง การจ้างบุคคลที่มีอายุเกิน ๖๐ ปีบริบูรณ์ขององค์การรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ
เวียน (เวียนกระทรวงมหาดไทย)

อ้างถึง หนังสือที่ สร ๐๕๐๑/ว. ๓๘ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๐๘

ตามที่ได้ยื่นขออนุมัติคณะรัฐมนตรี ให้องค์การรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจทุกแห่ง ถือเป็นหลักปฏิบัติว่าพนักงานหรือ
ลูกจ้างที่มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์แล้ว ให้เป็นอันพ้นหรือออกจากงานเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่อายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์แล้วนั้น
แต่ถ้าองค์การรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจใดเห็นในความจำเป็นเป็นกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์แก่องค์การรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ
นั้นอย่างขึง จะต่อเวลาทำงานให้ทำงานต่อไปอีกคราวละ ๑ ปี จนถึงครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์ก็ได้ โดยตำแหน่งใดที่คณะ
รัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดแต่งตั้ง หรือแต่งตั้งโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ก็ให้เสนอ
คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อพิจารณาอนุมัติ แล้วแต่กรณี ส่วนตำแหน่งอื่นให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ
ขององค์การรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ เป็นผู้พิจารณาสำหรับคนที่อายุเกิน ๖๕ ปีบริบูรณ์แล้วให้เลิกจ้างทั้งสิ้น ทั้งนี้
ให้ถือปฏิบัติตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๘ เป็นต้นไปนั้น

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นว่า ตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว กำหนดไว้เฉพาะการพ้นหรือ
ออกจากงานเมื่อมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ กับวางเงื่อนไขให้ต่อเวลาทำงานได้อีกจนถึงอายุครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์ ขององค์การ
รัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจ เท่านั้น ไม่ได้กำหนดเรื่องที่จะจ้างคนที่มีอายุเกิน ๖๐ ปี แต่ยังไม่ครบ ๖๕ ปี เข้าทำงานเป็น
ลูกจ้างเป็นคนใหม่ได้หรือไม่ จึงได้เสนอเรื่องเพื่อขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมพิจารณาปรึกษา เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๐๘ ลงมติให้องค์การรัฐบาล หรือรัฐ-
วิสาหกิจพิจารณาจ้างบุคคลที่มีอายุเกิน ๖๐ ปีบริบูรณ์ แต่ไม่เกิน ๖๕ ปีบริบูรณ์ ไว้ปฏิบัติงานในฐานะเป็นลูกจ้างได้
ในเมื่อเห็นในความจำเป็นเป็นกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์แก่องค์การรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจนั้นอย่างขึง โดยให้พิจารณา
จ้างคราวละ ๑ ปี และถือปฏิบัติในการจ้างอย่างเดียวกับที่การพิจารณาต่อเวลาทำงานให้พนักงานหรือลูกจ้างขององค์การ
รัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ คือ ตำแหน่งใดที่คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้แต่งตั้งหรือแต่งตั้งโดยอนุมัติคณะ
รัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ก็ให้เสนอคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อพิจารณาอนุมัติแล้วแต่กรณี ส่วน
ตำแหน่งอื่น ๆ ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการขององค์การรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ เป็นผู้พิจารณา

จึงขอขึ้นบัญชีมาเพื่อถือเป็นระเบียบปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างขึง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธ์
(นายมนูญ บริสุทธ์)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

ที่ สร ๐๕๐๑/ว. ๖๓

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑ กันยายน ๒๕๐๘

เรื่อง การจ่ายเงินค่ารับรองชาวต่างประเทศ

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ด้วย กระทรวงการคลัง ได้พิจารณาเห็นสมควร วางหลักเกณฑ์ การจ่ายเงิน ค่ารับรอง ชาว ต่าง ประเทศ สำหรับ กระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ ถือปฏิบัติไว้ดังต่อไปนี้

๑. ชาวต่างประเทศที่ได้รับเชิญเป็นแขกของรัฐบาล และคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ส่วนราชการแห่งหนึ่งแห่งใดเป็นผู้รับรองนั้น ให้เบิกค่าเลี้ยงรับรองและค่าใช้จ่ายในการรับรองอื่นๆ ซึ่งรวมทั้งค่าเช่าที่พัก ค่าอาหาร และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ ในระหว่างที่พำนักอยู่ในประเทศไทย ได้ตามความเหมาะสม ตามเจตนารมณ์ของรัฐมนตรี

๒. ชาวต่างประเทศซึ่งได้รับเชิญเป็นแขกของกระทรวง โดยรัฐมนตรีเจ้ากระทรวงเป็นผู้เชิญโดยมีกำหนดระยะเวลาแน่นอน ให้จ่ายค่าเลี้ยงรับรองได้ตามความเหมาะสม

ในกรณีที่พิจารณาเห็นสมควร รัฐมนตรีเจ้ากระทรวงจะอนุมัติจ่ายค่าใช้จ่ายในการรับรองอื่นๆ ด้วยก็ได้

๓. การรับรองชาวต่างประเทศในกรณีอื่นนอกจากที่กล่าวใน ๑. และ ๒. ให้จ่ายได้เฉพาะค่าเลี้ยงรับรองตามหลักเกณฑ์ การเบิกจ่ายเงิน ค่าเลี้ยง รับรอง ชาวต่างประเทศ ตามบัญชีสื่อกรมสารบรรณ คณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว. ๒๔/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐

๔. ในกรณีที่จำเป็นต้องจ่ายเงินค่ารับรองนอกเหนือไปจากหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น ให้ส่วนราชการขอทำ ความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อนทุกครั้ง

ทั้งนี้ ขอให้รัฐมนตรีเจ้ากระทรวงพิจารณาอนุมัติการจ่ายค่าใช้จ่ายในการรับรองชาวต่างประเทศตามหลักเกณฑ์ ดังกล่าวข้างต้นโดยประหยัดด้วย กระทรวงการคลังจึงขอให้มาเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๐๘ ลงมติเห็นชอบด้วย และอนุมัติให้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

จึงขอขึ้นบัญชีมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธี

(นายมนูญ บริสุทธี)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

(๑๒)

ปีที่ 10 ฉบับที่ 11 วารสารข้าราชการ

ที่ สร ๐๕๐๒/ว. ๗๑

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๓๐ กันยายน ๒๕๐๘

เรื่อง การถือหุ้นในบริษัทต่าง ๆ ของรัฐบาล
เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๐๘ ได้พิจารณาถึงเรื่องการถือหุ้นในบริษัทต่าง ๆ ของรัฐบาลว่า จะสมควรให้กระทรวงการคลังเป็นผู้ถือหุ้นทั้งสิ้น หรือจะสมควรมอบหมายให้กระทรวงทบวงกรมเป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทที่อยู่ในสังกัด

ในที่ที่สุดคณะรัฐมนตรีได้ลงมติให้ถือเป็นหลักการว่า บริษัทที่อยู่ในสังกัดกระทรวงทบวงกรมใด ให้กระทรวงทบวง กรม เจ้าสังกัดเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทนั้น

จึงขอขึ้นชั้นมา

ขอแสดงความนับถืออย่างขิง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธ์

(นายมนูญ บริสุทธ์)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองการประชุมคณะรัฐมนตรี

ที่ สร. ๐๕๐๓/ว. ๗๒

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๓๐ กันยายน ๒๕๐๘

เรื่อง ตำแหน่งผู้อำนวยการกองและการแบ่งส่วนราชการออกเป็นส่วน

เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

อ้างถึง หนังสือที่ น.ว. ๑๐๒/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๐๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาบันทึกของคณะที่ปรึกษาาระเบียบบริหาร ที่ ๒๕๒/๒๕๐๘ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๐๘

ตามที่ได้ขึ้นชั้นมติคณะรัฐมนตรีให้ระงับการตั้งตำแหน่งผู้อำนวยการกองและผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง นั้น

บัดนี้ คณะที่ปรึกษา ระเบียบบริหาร ได้พิจารณาเห็นควรให้มีการปรับปรุง อัตราเงินเดือน ข้าราชการ พลเรือน ชั้นเอก ให้มีขึ้นและอันดับเพิ่มมากขึ้นตามสมควร และยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีที่ห้ามมิให้ตั้งตำแหน่งผู้อำนวยการกอง และเปิดโอกาสให้ส่วนราชการขอตั้งตำแหน่งผู้อำนวยการกองและผู้ช่วยผู้อำนวยการกองได้ โดยให้ ก.พ. ซึ่งมีหน้าที่ความผูกหมายอยู่แล้ว เป็นผู้พิจารณาเรื่องนี้อย่างรอบคอบต่อไป กับระงับการแบ่งส่วนราชการเป็นส่วน ความละเอียดปรากฏตามสำเนาบันทึกของคณะที่ปรึกษาระเบียบบริหารที่ได้แนบมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๐๘ ลงมติเห็นชอบด้วยตามความเห็นของคณะที่ปรึกษาระเบียบบริหาร เว้นแต่เรื่องการปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนชั้นเอก ให้มีขั้นและอันดับเพิ่มขึ้นตามสมควร ให้ส่งคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงระเบียบข้าราชการพลเรือนรับไปพิจารณา

จึงขอขึ้นย่นมา

ขอแสดงความนับถืออย่างขั้

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธ์
(นายมนูญ บริสุทธ์)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

คณะที่ปรึกษาระเบียบบริหาร

ที่ ๒๕๒/๒๕๐๘ วันที่ ๓๓ สิงหาคม ๒๕๐๘

เรื่อง ตำแหน่งผู้อำนวยการกองและการแบ่งส่วนราชการออกเป็น “ส่วน”

ขอประทานกราบเรียน ฯ พณ ฯ นายกรัฐมนตรี (ผ่านเลขาธิการบริหารของนายกรัฐมนตรี)

ตามที่ ฯ พณ ฯ นายกรัฐมนตรี ได้มีบัญชาให้คณะที่ปรึกษาระเบียบบริหารพิจารณา เรื่อง กรมชลประทาน กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ เสนอขอให้ข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นเอก เงินเดือนเต็มขั้น ซึ่งเป็นผู้บริหารงานกองที่มีคุณภาพและปริมาณงานสูง ได้มีโอกาสได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเป็นชั้นพิเศษ ตำแหน่งผู้อำนวยการกอง ได้นั้น

คณะที่ปรึกษาระเบียบบริหารได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วเห็นว่า ในปัจจุบันมีปัญหาบางประการเกี่ยวกับตำแหน่งหัวหน้ากอง คือ

๑) โดยที่อัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนชั้นเอกมีอยู่เพียง ๒ อันดับ หรือ ๘ ขั้นเท่านั้น ทำให้ข้าราชการพลเรือนชั้นเอกได้เงินเดือนเต็มขั้นเร็วเกินไป ไม่มีโอกาสได้เลื่อนเงินเดือนอีก จึงมีการหาทางที่จะปรับขยายอัตราเงินเดือนหรือหาทางตั้งตำแหน่งชั้นพิเศษทางอื่น ๆ กันมาก เช่น ขอให้มีตำแหน่งผู้อำนวยการส่วน ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการต่างๆ เป็นต้น

๒) ข้าราชการพลเรือนชั้นเอกซึ่งปฏิบัติงานในตำแหน่งทางวิชาการ มีโอกาสที่จะได้รับการพิจารณาปรับขยายอัตราเงินเดือนขึ้นเป็นชั้นพิเศษได้ แต่จะปรับขยายอัตราเงินเดือนตำแหน่งหัวหน้ากองขึ้นเป็นชั้นพิเศษตำแหน่งผู้อำนวยการกองไม่ได้ เพราะมีมติคณะรัฐมนตรีห้ามไว้ และ

๓) กองบางกองมีงานที่มีคุณภาพและปริมาณงานสูง และไม่อาจแยกเป็นหลายกองได้ เพราะจะทำให้การประสานงานและทางเดินของงานต้องมั่วสรวก ซึ่งจะทำให้การปฏิบัติงานไม่เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควร หัวหน้ากองดังกล่าวต้องปฏิบัติหน้าที่และรับผิดชอบสูงกว่าหัวหน้ากองเล็ก ๆ บางกองมาก แต่ได้รับเงินเดือนเป็นชั้นเอกเช่นเดียวกัน และยิ่งกว่านั้น คณะที่ปรึกษาระเบียบบริหารเชื่อว่า ถ้าจะพิจารณากำหนดอัตราเงินเดือนโดยเปรียบเทียบหน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งแล้ว จะพบว่าในปัจจุบันหัวหน้ากองบางกองควรจะได้รับเงินเดือนสูงกว่าข้าราชการชั้นพิเศษบางตำแหน่งอีกด้วย

ปัญหาทั้ง ๓ ประการนี้ เป็นปัญหาที่มีความสำคัญต่อความเจริญก้าวหน้าของราชการ เพราะตำแหน่งหัวหน้ากองในราชการพลเรือนเป็นตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานหลักอันเป็นรากฐานของกรม เปรียบได้เสมือนกับเป็นตัวจักรสำคัญที่ทำให้ราชการของแต่ละหน่วยงานหลัก ตลอดจนงานของส่วนรวมหมุนไปได้ และเป็นตำแหน่งสำคัญที่จะนำความคิดตลอดจนสิ่งที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการค้นพบไปเผยแพร่และไปใช้ประโยชน์ จึงควรจะสนับสนุนให้ได้มีโอกาสได้รับการพิจารณาในระดับเดียวกับตำแหน่งทางวิชาการได้บ้าง มิฉะนั้นอาจทำให้เกิดความเฉยเมยเฉื่อยชาในการปฏิบัติราชการหรือทำให้ราชการไม่ได้ประสิทธิภาพเท่าที่ควร เพราะสิ่งจูงใจสำคัญในการปฏิบัติงาน ซึ่งได้แก่ขั้นและเงินเดือนของตำแหน่งไม่ได้สัดส่วนกับหน้าที่ความรับผิดชอบ

คณะที่ปรึกษาฯระบบบริหารจึงเสนอทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้นโดย

๑. ให้มีการปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนชั้นเอก ให้มีขั้นและอันดับเพิ่มมากขึ้นตามสมควร

๒. ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีที่ห้ามมิให้ตั้งตำแหน่งผู้อำนวยการกองเสี่ย และเปิดโอกาสให้ส่วนราชการขอตั้งตำแหน่งผู้อำนวยการกองและผู้ช่วยผู้อำนวยการกองได้ โดยให้ ก.พ. ซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายอยู่แล้ว เป็นผู้พิจารณาเรื่องนี้อย่างรอบคอบต่อไป

๓. ระวังการแบ่งส่วนราชการเป็น "ส่วน" โดยเหตุผลดังนี้

(๑) เจตนารมณ์ของการแบ่งหน่วยราชการออกเป็น "ส่วน" นั้น มุ่งหมายจะให้มีเฉพาะแต่ในกรมใหญ่ บางกรมที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบมากมาขั้วกว้างขวาง และในกรมนั้นมีงานใหญ่อยู่ส่วนหนึ่งซึ่งมีลักษณะงานและความรับผิดชอบแบ่งแยกออกได้เป็นส่วนลัด จนเกือบจะตั้งเป็นอีกกรมหนึ่งได้ แต่ยังไม่ถึงเวลาหรือยังไม่สมควรที่จะแยกออกไปในขณะนั้น จึงให้ตั้งเป็นส่วนไปก่อน โดยมีผู้อำนวยการส่วนบริหารงานแทนอธิบดีเป็นเอกเทศ แต่ในปัจจุบันการแบ่งแยกราชการออกเป็นส่วน มิได้เป็นไปตามเจตนารมณ์นี้ ในบางกรณีก็กลายเป็นเรื่องส่วนตัวบุคคลไปเสียด้วยคือเมื่อไม่อาจเสนอขอให้หัวหน้ากองที่เงินเดือนเต็มขั้นเป็นผู้อำนวยการกองได้ ก็พยายามตั้งส่วนขึ้น โดยขอแยกกองใดกองหนึ่งออกเป็นหลายกอง หรือขอรวมกองหลายกองเข้าด้วยกันเพื่อแยกออกไปเป็นส่วน ดังนั้นแทนที่กรมมีส่วนจะช่วยให้ราชการมีประสิทธิภาพและประหยัดอย่างแต่ก่อน กลับเป็นการเปิดช่องทางให้เกิดความฟุ่มเฟือยล่าช้าได้เป็นอันมาก

(๒) มาตรา ๒๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๗ บัญญัติว่า ผู้อำนวยการส่วนเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชารองจากอธิบดี แต่มีอำนาจหน้าที่อย่างเดียวกับอธิบดี ซึ่งเท่ากับผู้อำนวยการส่วนมีอิสระ สามารถบังคับบัญชาหน่วยงานได้เป็นเอกเทศเหมือนอย่างมีอธิบดีอยู่ในกรมนั้นด้วยอีก ซึ่งถึงแม้ว่ากฎหมายจะบัญญัติให้อธิบดีมีอำนาจสั่งยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมการใช้อำนาจของผู้อำนวยการส่วนได้ แต่การแยกหน่วยงานออกไปเป็นเอกเทศได้เช่นนั้น อาจทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการประสานนโยบายและการควบคุมการปฏิบัติงาน ตลอดจนความขัดแย้งไม่ประสานระหว่างผู้อำนวยการส่วนกับข้าราชการที่เป็นหัวหน้าหน่วยงานอื่น ๆ ในกรมขึ้นได้โดยง่าย

(๓) การมีส่วนเป็นการเพิ่มระดับหน่วยงานหลักในระบบราชการบริหารขึ้นอีกระดับหนึ่ง คือ แทนที่จะมีแต่เพียงแผนก กอง และกรม ก็จะมีแผนก กอง ส่วน กรม เป็นผลให้มันงานที่ต้องเวียนผ่านส่วนอีกระดับหนึ่ง จึงอาจทำให้เกิดความล่าช้าสับสนเปลืองได้

(๔) โดยปกติในกรมหนึ่ง ๆ ผู้ที่รับผิดชอบงานของกรมรองลงมาจากอธิบดี ก็คือ รองอธิบดี แต่ในปัจจุบันรองอธิบดี ซึ่งมีตำแหน่งสูงกว่าผู้อำนวยการส่วน กลับมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบน้อยกว่าผู้อำนวยการส่วน อนึ่ง การควบคุมบังคับบัญชากองต่าง ๆ ที่รวมกันเป็นส่วนนั้น โดยทั่วไปถ้าอธิบดีจะมอบหมายให้รองอธิบดีหรือผู้ช่วยอธิบดีควบคุมรับผิดชอบไปแทนที่จะตั้งส่วนขึ้นใหม่ ก็น่าจะประหยัดกว่าและได้ผลดีกว่าในทางบริหารงานและควบคุมงาน

ด้วยเหตุต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น คณะที่ปรึกษาระเบียบบริหารจึงเห็นควรให้ระงับการแบ่งส่วนราชการออกเป็น “ส่วน” เสียโดยสิ้นเชิง สำหรับส่วนที่มีอยู่แล้วนั้น เมื่อผู้อำนวยการส่วนได้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ไปเมื่อใด ก็ให้ยกเลิกตำแหน่งผู้อำนวยการส่วนนั้นทันที สำหรับการควบคุมงานของกองต่าง ๆ ในส่วนเดิม อธิบดีอาจจะเป็นผู้ควบคุมเองหรือมอบหมายให้รองอธิบดีหรือผู้ช่วยอธิบดีควบคุมรับผิดชอบต่อไปได้ ตามความเหมาะสม

จึงขอประทานกราบทูลเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ลงชื่อ) ท. แร่งข้า
(นายทวี แร่งข้า)
ประธานคณะที่ปรึกษาระเบียบบริหาร

ที่ สร ๐๕๐๓/ว. ๗๓

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑ ตุลาคม ๒๕๐๘

เรื่อง การออกแบบก่อสร้างและเงินค่าจ้างการออกแบบก่อสร้าง
เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)
อ้างถึง หนังสือ ที่ น.ว. ๑๐๗/๒๕๐๕ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๐๕

ตามที่ได้ยื่นขออนุมัติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับ เรื่อง การออกแบบก่อสร้างและเงินค่าจ้างออกแบบก่อสร้าง มาเพื่อ
ถือปฏิบัติต่อไป ความแจ้งอยู่แล้วนั้น

บัดนี้ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีรายงานว่า ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว
ที่ให้หน่วยราชการที่จะต้องออกแบบก่อสร้างติดต่อกับกรมโยธาเทศบาล กรมศิลปากร หรือหน่วยราชการที่มีหน้าที่เกี่ยว
กับการออกแบบก่อสร้าง เพื่อออกแบบให้ นั้น น่าจะชี้แก่หน่วยราชการที่ไม่มีสถาปนิกจะออกแบบก่อสร้างเท่านั้น แต่
ถ้าหน่วยราชการใดมีสถาปนิกของตนเอง ก็น่าจะออกแบบก่อสร้างสำหรับหน่วยของตนเอง สำนักงานปลัดสำนัก
นายกรัฐมนตรีจึงหารือว่า ความเห็นดังกล่าวเป็นการถูกต้องหรือไม่

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๐๘ ลงมติว่า ถ้าหน่วยราชการใดมีสถาปนิกที่จะ
ออกแบบก่อสร้างได้เองแล้ว ก็ให้หน่วยราชการนั้นออกแบบก่อสร้างสำหรับหน่วยราชการของตนได้ด้วย

จึงขอขึ้นมายังเพื่อถือปฏิบัติต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธิ์
(นายมนูญ บริสุทธิ์)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

(๑๖)

ปีที่ 10 ฉบับที่ 11 วารสารข้าราชการ

ที่ สร ๑๐๐๕/ว ๑๑

สำนักงาน ก.พ.

๒๗ กันยายน ๒๕๐๘

เรื่อง การรายงานการลงโทษหรือสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการ
เวียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

ด้วย ก.พ. พิจารณาเห็นว่า ในการที่กระทรวงหรือกรมรายงานการลงโทษ หรือสั่งให้ข้าราชการพลเรือนออก
จากราชการ ไปยัง ก.พ. ตามมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ นั้น ก.พ. จะต้อง
ตรวจพิจารณาถึงความถูกต้อง และความเป็นธรรมในการลงโทษ หรือสั่งให้ข้าราชการพลเรือนออกจากข้าราชการ และ
ในกรณีใดที่มีผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกันหลายคน ก.พ. ก็จะต้องนำมาพิจารณาพร้อมกัน เพื่อรักษาระดับความเป็น
ธรรมด้วย ก.พ. จึงลงมติของให้กระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ รายงานการลงโทษ หรือสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการ
ในกรณีที่มีผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกันหลายคน โดยให้รายงานรวมเป็นเรื่องเดียวกัน หรือถ้ารายงานรวมเป็นเรื่อง
เดียวกันไม่ได้ ก็ขอให้แจ้งไปด้วยว่า มีผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมด้วยบ้าง และเป็นข้าราชการอยู่ในสังกัดกรม
กระทรวงใด ถูกสั่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไปแล้วประการใด หรือไม่

จึงเวียนมาเพื่อขอได้โปรดถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป และโปรดแจ้งให้กรมในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันเอก จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและเรื่องราว

ที่ สร ๑๐๐๕/ว ๑๒

สำนักงาน ก.พ.

๖ ตุลาคม ๒๕๐๘

เรื่อง การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราวเพื่อทดลองปฏิบัติราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ
เวียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ)

ด้วยตามที่มาตรา ๕๒ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ กำหนดไว้ว่า
“ผู้สอบแข่งขัน ผู้สอบคัดเลือก หรือผู้ได้รับการคัดเลือกที่ไม่เป็นข้าราชการ ให้แต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญ
ชั่วคราว เพื่อทดลองให้ปฏิบัติราชการก่อนเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนแต่ไม่เกินหนึ่งปี ต่อเมื่อปรากฏว่ามีความประพฤติ
ความรู้ และความสามารถสมควรที่จะบรรจุและแต่งตั้งได้แล้ว จึงให้บรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญต่อไป
ในกรณีเช่นว่านี้ให้นับวันรับราชการในระหว่างเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราวนั้นเป็นวันรับราชการตามความหมาย
แห่งพระราชบัญญัตินี้ และตามความหมายแห่งกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แต่ถ้าปรากฏว่ามีความ
ประพฤติไม่ดีหรือไม่มีความรู้ หรือไม่มีความสามารถพอที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ ในตำแหน่งที่จะได้รับแต่งตั้งให้ผู้มี
อำนาจสั่งบรรจุสั่งให้ออกจากราชการ” นั้น

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยกับความเห็นของ ก.พ. ตามนัยมาตรา ๑๑ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ว่า การที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนให้แต่งตั้งผู้เข้ารับราชการใหม่เป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราวเพื่อทดลองปฏิบัติราชการก่อนเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน แต่ไม่เกินหนึ่งปีนั้น ในทางปฏิบัติผู้บังคับบัญชาอาจรอผลเกี่ยวกับความประพฤติ ความรู้และความสามารถในการทดลองปฏิบัติราชการของผู้นั้นไปจนถึงวันที่สุดท้ายของหนึ่งปีบริบูรณ์ สำหรับเป็นเครื่องพิจารณาวินิจฉัยว่าสมควรบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญต่อไป เมื่อปรากฏว่ามีคุณสมบัติ ความรู้ และความสามารถสมควรที่จะบรรจุและแต่งตั้งได้ หรือสมควรสั่งให้ออกจากราชการ เมื่อปรากฏว่ามีความประพฤติไม่ดี หรือไม่มีความรู้หรือไม่มีความสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่จะแต่งตั้งนั้นได้ หากกรณีเช่นนี้ การส่งบรรจุและแต่งตั้ง (หรือการสั่งให้ออกจากราชการ) ก็ไม่อาจกระทำภายในหนึ่งปีได้ จำต้องกระทำหลังจากหนึ่งปีไปแล้ว ฉะนั้น การที่จะถือว่าการบรรจุและแต่งตั้งต้องกระทำภายในหนึ่งปี จะกระทำภายหลังหนึ่งปีนับแต่วันบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราวไม่ได้ เพราะต้องพ้นตำแหน่งไปโดยผลของกฎหมายแล้วนั้น จึงเป็นการขัดกับบทบัญญัติของกฎหมาย

ส่วนการบรรจุและแต่งตั้งหรือการให้ออกจากราชการเกี่ยวกับเรื่องนั้น ได้มีบทบัญญัติไว้ชัดเจนเป็นเรื่องหนึ่งแล้ว แต่กฎหมายมิได้กำหนดระยะเวลาไว้ เพียงแต่บัญญัติไว้ว่าเมื่อทดลองปฏิบัติราชการเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน แต่ไม่เกินหนึ่งปีแล้ว ถ้าเห็นสมควรก็ให้ผู้บังคับบัญชาส่งบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญต่อไป ถ้าเห็นไม่สมควรก็ให้มีคำสั่งให้ออกจากราชการ ฉะนั้น ความเป็นไปได้ที่มีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ผู้บังคับบัญชาก็มีสภาพเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราวอยู่นั่นเอง จะถือเอาระยะเวลาหนึ่งปีที่มีไว้วัดผลเกี่ยวกับการทดลองปฏิบัติราชการมาใช้แก่กรณีบรรจุและแต่งตั้งหรือให้ออก ซึ่งมีบทบัญญัติไว้ชัดแจ้งต่างหากแล้วหาได้ไม่

สำหรับการบรรจุ และแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญนั้น เพียงมีคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญเท่านั้นก็เป็นการเพียงพอแล้ว เพราะมาตรา ๕๒ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ กำหนดไว้ให้นับวันราชการในระหว่างเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราวนั้น เป็นวันรับราชการตามความหมายแห่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และตามความหมายว่าด้วยปีหนึ่งนับจากเข้ารับราชการอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องออกคำสั่งให้ย้อนหลังแต่อย่างใด เพราะเป็นไปโดยผลของกฎหมายอยู่แล้ว

อย่างไรก็ดี เรื่องนี้แม้กฎหมายจะเป็นดังกล่าว แต่ในทางปฏิบัติผู้บังคับบัญชาไม่ควรปล่อยปะละเลยทิ้งไว้เนิ่นนานซึ่งเป็นการไม่สมควรแก่กรณี และเจตนารมณ์ของกฎหมาย เพราะการพิจารณาวินิจฉัยเกี่ยวกับความประพฤติ ความรู้และความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ว่าจะควรบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญต่อไป หรือควรสั่งให้ออกจากราชการนั้นต้องใช้เวลาที่จะประจักษ์ภายในหนึ่งปีเป็นอย่างช้า จะเอาผลหลังจากหนึ่งปีมาพิจารณาไม่ได้ จึงควรรีบสั่งบรรจุและแต่งตั้งหรือสั่งให้ออกจากราชการเสียโดยเร็ว เมื่อพ้นกำหนดเวลาหกเดือนหรือหนึ่งปีตามที่กฎหมายกำหนดให้ทดลองปฏิบัติราชการแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อขอได้โปรดถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ส่วนหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๑๒/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๐๑ นั้น ให้เป็นอันยกเลิก

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันเอก จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองระเบียบข้าราชการ

๖ ตุลาคม ๒๕๐๘

เรื่อง การยุบพนักงานเงินเดือน

เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

ด้วย ก.พ. ได้พิจารณาเห็นว่าการบรรจุผู้สอบแข่งขัน ผู้สอบคัดเลือก หรือผู้ได้รับการคัดเลือกที่ไม่เป็นข้าราชการให้แต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราว เพื่อทดลองให้ปฏิบัติราชการก่อน ตามความในมาตรา ๕๒ วรรคสองของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๖ ซึ่งกำหนดไว้ว่า “ผู้สอบแข่งขัน ผู้สอบคัดเลือก หรือผู้ได้รับการคัดเลือกที่ไม่เป็นข้าราชการ ให้แต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราว เพื่อทดลองให้ปฏิบัติราชการก่อนเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน แต่ไม่เกินหนึ่งปี ต่อเมื่อปรากฏว่ามีความประพฤติ ความรู้ และความสามารถสมควรที่จะบรรจุและแต่งตั้งได้แล้ว จึงให้บรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญต่อไป ในกรณีเช่นว่านี้ให้นับวันรับราชการในระหว่างเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราวนั้น เป็นวันรับราชการตามความหมาย แห่งพระราชบัญญัตินี้ และตามความหมายแห่งกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แต่ถ้าปรากฏว่ามีความประพฤติไม่ดี หรือไม่มีความรู้ หรือไม่มีความสามารถพอที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่จะได้รับแต่งตั้งให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุสั่งให้ออกจากราชการ” นั้น ข้อความในฉบับสมบูรณ์อยู่ในตัวเองแล้ว ทั้งอัตราเงินเดือนที่จะรับบรรจุและแต่งตั้ง วิธีการบรรจุและแต่งตั้ง การสั่งให้ออกจากราชการตลอดจนอำนาจหน้าที่ของตำแหน่งนั้น ๆ จึงไม่จำเป็นต้องยุบอัตราเงินเดือนสามัญลงเป็นอัตราวิสามัญก่อนแล้วพินเป็นอัตราเงินเดือนสามัญตามเดิมอีก

จึงเรียนมาเพื่อขอได้โปรดถือเป็นหลักปฏิบัติตามมติของ ก.พ. ดังกล่าวต่อไป ส่วนหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๑๘/๒๕๐๒ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๐๒ และ ที่ น.ว. ๒๔/๒๕๐๒ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๐๒ ในส่วนที่ขัดกับหลักปฏิบัติดังกล่าวข้างต้น ให้เป็นอันยกเลิก ส่วนกรณีอื่น ๆ คงให้ถือปฏิบัติตามหนังสือดังกล่าวต่อไปก่อน

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันเอก จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองระเบียบข้าราชการ

ที่ กค. ๐๕๐๒/๒๓๐๔๘

กระทรวงการคลัง

๒๓ กันยายน ๒๕๐๘

เรื่อง การจ่ายเงินรับรองค่าประเภทเครื่องดื่ม

เรียน เลขาธิการสำนักงาน ก.พ.

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ ๒๖๒๐๔ (บรบ.)/๒๕๐๕ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๐๕

ด้วยการประชุมราชการของส่วนราชการต่าง ๆ นั้น ในบางครั้งก็มีความจำเป็นที่จะต้องมีการประชุมระหว่างกรมในสังกัดเดียวกันด้วย กระทรวงการคลังจึงได้พิจารณาเห็นควรอนุญาตให้มีการจ่ายเงินค่าเลี้ยงรับรองประเภทเครื่องดื่มได้โดยรวมถึงการประชุมระดับกรม โดยให้ถือหลักเกณฑ์ในการจ่าย ดังนี้

การจ่ายเงินค่ารับรองประเภทเครื่องดื่มนี้ ให้จ่ายได้เป็นค่าน้ำหวาน น้ำอัดลม โซดา น้ำชา (ไม่รวมน้ำชาที่มีอาหารหรือขนมประกอบ) กาแฟหรือเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ผสม สำหรับการประชุมครั้งหนึ่ง ๆ ภายในวงเงินเฉลี่ยไม่เกินคนละ ๒ บาท สำหรับกรรมการและเจ้าหน้าที่ซึ่งร่วมประชุมราชการอยู่ด้วย เฉพาะการประชุมราชการกรณีดังต่อไปนี้

- ก. การประชุมคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายหรือตามมติคณะรัฐมนตรี
- ข. การประชุมราชการที่รัฐมนตรี ปลัดกระทรวง อธิบดี หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าเป็นประธาน
- ค. การประชุมระหว่างเจ้าหน้าที่ต่างกรม

การจ่ายเงินนี้ให้จ่ายได้จากงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการที่จัดให้มีการประชุมขึ้น หลักฐานการจ่ายหรือใบสำคัญคู่จ่ายนั้น ให้ระบุจำนวนผู้เข้าประชุมและข้อความอื่น ๆ ซึ่งแสดงว่าได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ข้างต้นด้วย และให้หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณเป็นผู้มีอำนาจสั่งจ่ายเงินโดยมีประธานหรือเลขานุการในการประชุมนั้น ๆ เป็นผู้รับรองการจ่าย

ในกรณีที่มีการประชุมตลอดวันทั้งในเวลาก่อนเที่ยงและหลังเที่ยง ถึงแม้จะเป็นการประชุมเรื่องเดียวกัน ก็ให้ถือเป็นการประชุม ๒ ครั้งสำหรับการนี้ และถ้าส่วนราชการจะจ่ายค่าเครื่องดื่มนอกเหนือจากหลักเกณฑ์ข้างต้นนี้ ต้องได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลังก่อน

จึงเวียนมาเพื่อโปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบและถือปฏิบัติตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป และให้ยกเลิกหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่ารับรองประเภทเครื่องดื่มตามหนังสือกระทรวงการคลังที่อ้างถึงเสียด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

บุญมา วงศ์สุวรรณ

(นายบุญมา วงศ์สุวรรณ)

ปลัดกระทรวงการคลัง

กองระบบบัญชีและการคลัง

กรมบัญชีกลาง

ที่ กค. ๐๕๐๒/ว. ๒๓๕๘๓

กระทรวงการคลัง

๑ ตุลาคม ๒๕๐๘

เรื่อง การจ่ายเงินค่าอาหารทำการนอกเวลา

เรียน เลขาธิการ ก.พ.

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค. ๐๕๐๒/๒๔๖๗๓ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๐๗

ด้วยกระทรวงการคลังเห็นสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าอาหารทำการนอกเวลาเสียใหม่ จึงให้ยกเลิกหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าอาหารทำการนอกเวลาที่กำหนดไว้ตามหนังสือที่อ้างถึง และให้ปฏิบัติในเรื่องนี้ดังต่อไปนี้

๑. ให้ผู้มีตำแหน่งต่อไปนี้มีอำนาจอนุมัติให้ข้าราชการอยู่ปฏิบัติงานนอกเวลาทำการปกติ และสั่งจ่ายค่าอาหารทำการนอกเวลาได้ คือ

๑.๑ ให้หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ สำหรับส่วนกลางมีอำนาจอนุมัติและสั่งจ่ายค่าอาหารทำการนอกเวลาได้เท่าที่จำเป็น ภายในวงเงินงบประมาณประเภทค่าอาหารทำการนอกเวลาที่ได้รับอนุมัติจากสำนักงานงบประมาณ

๑.๒ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับส่วนภูมิภาค มีอำนาจอนุมัติและสั่งจ่ายค่าอาหารทำการนอกเวลาได้ภายในวงเงินจัดสรรของแต่ละแผนกการที่โอนไปตั้งจ่ายทางจังหวัด

๒. การอนุมัติให้ข้าราชการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ ให้ถือเกณฑ์ ดังนี้

๒.๑ เป็นงานที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนเป็นพิเศษ ซึ่งถ้าไม่อยู่ปฏิบัติราชการนอกเวลาทำการปกติจะเกิดผลเสียหายแก่ราชการ และต้องเป็นงานที่ข้าราชการผู้นั้นปฏิบัติอยู่ในเวลาราชการปกติ หรือ

๒.๒ เป็นการรับรองชาวต่างประเทศ ซึ่งข้าราชการจะต้องอยู่เป็นเจ้าหน้าที่ด้วย

๓. ข้าราชการที่อยู่ปฏิบัติราชการนอกเวลาทำการปกติ หรือในวันหยุดราชการเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๔ ชั่วโมง มีสิทธิได้รับค่าอาหารทำการนอกเวลาดังนี้

๓.๑ ผู้ได้รับเงินเดือนตั้งแต่ ๑๕๐.— บาทขึ้นไป วันละ ๒๐.— บาท

๓.๒ ผู้ได้รับเงินเดือนต่ำกว่า ๑๕๐.— บาท วันละ ๑๐.— บาท

๔. ข้าราชการที่อยู่ปฏิบัติราชการในวันหยุดราชการเต็มวันเหมือนวันทำการปกติ มีสิทธิได้รับค่าอาหารทำการนอกเวลาดังนี้

๔.๑ ผู้ได้รับเงินเดือนตั้งแต่ ๑๕๐.— บาทขึ้นไป วันละ ๒๕.— บาท

๔.๒ ผู้ได้รับเงินเดือนต่ำกว่า ๑๕๐.— บาท วันละ ๑๕.— บาท

๕. ในวันหนึ่งให้ข้าราชการมีสิทธิได้รับเงินค่าอาหารทำการนอกเวลาได้เพียงครั้งเดียว

๖. การจ่ายเงินค่าอาหารทำการนอกเวลานอกเหนือจากที่กำหนดในหลักเกณฑ์นี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน

ทั้งนี้ ขอให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑. ใช้ดุลพินิจในการอนุมัติ และสั่งจ่ายให้เป็นไปโดยประหยัดและเท่าที่จำเป็น

เท่านั้น
จึงเรียนมาเพื่อโปรดถือปฏิบัติตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๘ เป็นต้นไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) บุญมา วงศ์สวรรค์
(นายบุญมา วงศ์สวรรค์)
ปลัดกระทรวงการคลัง

กองระบบบัญชีและการคลัง
กรมบัญชีกลาง

กลวิธและข้อเท็จจริงปลีกย่อยบางประการ ที่เกี่ยวกับการสอบได้หรือไม่ได้

โดย เฉลิม สิงกุล

ต่อไปนี้จะขอพูดถึงตำแหน่ง “อธิบดี” อันเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาสูงสุดในส่วนราชการหนึ่งๆ ตำแหน่งอธิบดีนั้นผมจะไม่ขอพูดมาก เพราะใครๆ ก็รู้ว่าขนาดไหน มีอำนาจและหน้าที่อย่างไร จะไม่พูดเสียเลยก็ยิ่งได้ แต่ไหนๆ ผมก็ได้ฟังละเรื่อยมาตั้งแต่ตำแหน่งเสนาธิการ ... เอ๊ย ... เส... มี... บนแล้ว ก็ขอปล่อยเรื่อยมา ใครรู้แล้วก็เฉยเสีย ใครไม่รู้ก็ดูเอาไว้

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนได้ให้คำนิยามไว้ว่า “อธิบดี” หมายความว่า รวมตลอดถึงเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าอธิบดีซึ่งเป็นหัวหน้าทบวงการเมืองซึ่งมีฐานะเทียบเท่าอธิบดี

กฎหมายท่านว่าไว้แค่นี้ ก็ “หัวหน้าทบวงการเมืองซึ่งมีฐานะเทียบเท่าอธิบดี” นั้นคือใครพูดง่าย ๆ ก็คือหัวหน้าส่วนราชการที่พระราชบัญญัติ ปรับปรุง กระทรวงทบวงกรมไม่ได้บัญญัติให้เป็นหรือเรียกว่า “กรม” นั้นแหละ อันได้แก่ “สำนัก” “สำนักงาน” นั้นเอง เช่นการตรวจเงินแผ่นดิน แทนที่จะเรียกว่า กรมการตรวจเงินแผ่นดิน ก็เรียกว่าสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือ แค่นี้เรียก “กรมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” บัดนี้ก็ใช้ว่า “มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” หรือมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ก็เช่นเดียวกัน เดิมเรียกว่ากรมมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เกี่ยวกับการสถิติแทนที่จะเรียกว่ากรมสถิติก็เรียกว่าสำนักงานสถิติแห่งชาติ ผู้ดำรงตำแหน่ง “หัวหน้า” แทนที่จะเรียกว่าอธิบดีก็เรียกว่าผู้อำนวยการ หรือแทนที่จะเรียกว่ากรมการพลังงานปรมาณูเพื่อสันติก็เรียกว่าสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิบดีก็เรียกว่า เลขาธิการ ดังนั้น เป็นต้น ซึ่งหัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ ดังกล่าวนี้เป็น “อธิบดี” เพราะเป็น “หัวหน้าทบวงการเมืองซึ่งมีฐานะเทียบเท่าอธิบดี” ทั้งนี้ตำแหน่งดังกล่าวนี้มีอีกมากมายหลายตำแหน่ง เช่น เลขาธิการ ก.พ. ผู้อำนวยการสำนักผังเมือง ราชเลขาธิการ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา อะไรเหล่านี้เยอะแยะ

อนึ่ง ตามที่นิยามว่า “อธิบดี” หมายความว่า “เลขาธิการนายกรัฐมนตรี” นั้น ขณะนี้ตำแหน่ง “เลขาธิการนายกรัฐมนตรี” ห้ามไม่ คงมีแต่ เลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรี” และ “เลขาธิการบริหารของนายกรัฐมนตรี” ที่ผ่นยกขนมานนยกขนมาโดยลอกตามกฎหมายที่ยังมีอยู่ด้วยกันไปตามนั้นก่อน

ตำแหน่งอธิบดีเป็นข้าราชการชั้นพิเศษ ข้าราชการชั้นพิเศษเขาเป็นกันอย่างไร ผมก็ว่ามาให้ฟังแล้วว่าเป็นโดยรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาคัดเลือกข้าราชการชั้นเอกหรือข้าราชการที่ ก.พ. เทียบไม่ต่ำกว่าชั้นเอกซึ่งมีความประพฤติ ความรู้และความสามารถที่จะเลื่อนเป็นชั้นพิเศษได้ และผู้นั้นได้เป็นข้าราชการพลเรือนชั้นเอกหรือเป็นข้าราชการที่ ก.พ. เทียบไม่ต่ำกว่าชั้นเอกมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓ ปีแล้วเสนอชื่อไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้วให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดส่งเลื่อนชั้นต่อไป

ในกรณีพิเศษและมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ที่จะเลื่อนข้าราชการพลเรือนชั้นเอก หรือข้าราชการที่ ก.พ. เทียบไม่ต่ำกว่าชั้นเอกขึ้นเป็นชั้นพิเศษ คณะรัฐมนตรีจะอนุมัติให้เลื่อนผู้ที่เป็นข้าราชการพลเรือนชั้นเอกหรือผู้ที่เป็นข้าราชการที่ ก.พ. เทียบไม่ต่ำกว่าชั้นเอกมาแล้วไม่ถึง ๓ ปีก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. (ผมได้พูดตั้งแล้วในตอนก่อน โปรดพลิกดู)

ที่ผมกล่าวมานั้นผมพูดถึงการเลื่อนชั้น ส่วนการแต่งตั้งนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ข้าราชการชั้นพิเศษจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดต้องนำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง จำๆ ไว้บางนะ

อำนาจหน้าที่ของอธิบดีนั้นมากมายหลายประการ เช่น

๑. เป็นประธาน อ.ก.พ. กรม หรือที่เรียกว่า อนุกรรมการสามัญประจำกรม
๒. เป็น อ.ก.พ. กระทรวง หรือที่เรียกว่า อนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง
๓. สั่งให้ข้าราชการที่เห็นสมควรรักษาการ ในตำแหน่งตั้งแต่หัวหน้ากองหรือเทียบเท่า

ลงมา

๔. สั่งบรรจุข้าราชการชั้นโท ตริ จัตวา
๕. อนุญาตการลาออกของข้าราชการตั้งแต่ชั้นเอกลงมา
๖. ให้ข้าราชการชั้นโทลงมา ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่า

ด้วยบำเหน็จบำนาญ

๗. สั่งให้ข้าราชการตั้งแต่ชั้นโทลงมาออกจากราชการฐานหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน หรือประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ (ทั้งนี้ อ.ก.พ. กรม อ.ก.พ. กระทรวง หรือ อ.ก.พ. จังหวัด แล้วแต่กรณี ได้พิจารณาและเห็นสมควรให้ออกจากราชการ)

๘. พิจารณาคัดเลือก หรือ สอบคัดเลือกบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพเข้าเป็นข้าราชการพลเรือนในตำแหน่งที่ใช่วิชาชีพนั้นๆ ในชั้นโทลงมาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.

๙. คัดเลือกข้าราชการพลเรือนชั้นจตุตถะที่ได้รับราชการมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓๕ ปี และได้รับเงินเดือน ๘๐๐ บาทมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๔ ปี และดำรงตำแหน่งประจำแผนก หรือตำแหน่งที่เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี ให้เลื่อนเป็นชั้นตรี โดยอนุมัติ อ.ก.พ. กรม

๑๐. พิจารณาข้าราชการพลเรือนผู้สอบคัดเลือกเลื่อนเป็นชั้นโท หรือชั้นเอก ซึ่งมีความประพฤติดี ความรู้และความสามารถที่จะเลื่อนเป็นชั้นโทหรือชั้นเอก เสนอ อ.ก.พ. กระทรวง เพื่ออนุมัติ

- ๑๑. พิจารณาและสั่งเลื่อนชั้นและอันดับเงินเดือนข้าราชการในสังกัดตั้งแต่ชั้นเอกลงมา
- ๑๒. แต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในสังกัดตั้งแต่ชั้นโทลงมาให้ดำรงตำแหน่ง
- ๑๓. แต่งตั้งกรรมการสอบสวนข้าราชการในสังกัดตั้งแต่ชั้นเอกลงมา
- ๑๔. สั่งไล่อ ปลด ให้ออก ข้าราชการพลเรือนในสังกัดตั้งแต่ชั้นโทลงมา
- ๑๕. สั่งพักราชการตั้งแต่ตำแหน่งหัวหน้าแผนกในสังกัดลงมา
- ๑๖. สั่งลดและตัดเงินเดือนของผู้ดำรงตำแหน่งในบังคับบัญชาในอัตราดังนี้

ที่	ตำแหน่ง	ลดชั้นเงินเดือน	ตัดเงินเดือน	
			กำหนดเวลาเดือน	กำหนดส่วนเงินเดือน
๑	รองอธิบดี ผู้อำนวยการกอง	—	๒	๓๐ %
๒	หัวหน้ากอง	๓ ชั้น	๔	๒๕ %
๓	หัวหน้าแผนก	๒ ชั้น	๔	๒๐ %
๔	ประจำแผนก	๒ ชั้น	๖	๑๕ %
๕	เสมียนพนักงาน	๒ ชั้น	๘	๑๐ %

๓๗. อนุญาตให้ข้าราชการในสังกัดลาได้ครั้งหนึ่งไม่เกินกำหนดดังนี้

ให้รองอธิบดีลาป่วยและลากิจส่วนตัวได้ ๓๕ วัน ลาพักผ่อนได้ ๓๐ วัน

ให้ผู้ช่วยอธิบดี หัวหน้ากอง ลาป่วยได้ ๓๐ วัน ลากิจส่วนตัวได้ ๓๕ วัน และลาพักผ่อนได้ ๓๐ วัน

ให้หัวหน้าแผนก ประจำแผนก และเสมียนพนักงาน ลาป่วยได้ ๖๐ วัน ลากิจส่วนตัว ๓๐ วัน ลาพักผ่อน ๓๕ วัน

นี่คืออำนาจของอธิบดีที่ผสมยกตัวอย่างขึ้นมาให้ฟังโดยย่อ เป็นอำนาจที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ส่วนในกฎหมายหรือระเบียบการอื่น ๆ นั้นก็คงจะอีกโขทัยวหะ

ส่วนการพ้นจากราชการสำหรับตำแหน่งอธิบดีนั้น จะเพราะตายหรือลาออก หรือนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ แต่ถ้าเป็นการออกจากราชการเพราะไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก ต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงถอดถอน

ตำแหน่งอธิบดีนั้น นอกจากจะหมายความรวมถึงเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่าอธิบดี ซึ่งเป็นหัวหน้าทบวงการเมือง ซึ่งมีฐานะเทียบอธิบดีตามที่ผมกล่าวมาแล้ว ยังมีตำแหน่งอีกหลายตำแหน่งที่เทียบเท่ากับอธิบดี แต่ตำแหน่งที่จะกล่าวต่อไปนี้มีใช้ตำแหน่ง “หัวหน้า” ส่วนราชการ เป็นตำแหน่งที่กำหนดขึ้นนอกเหนือจากตำแหน่งหลัก ๓๑ ตำแหน่ง คือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งผมสาธยายมาแล้วในตอนก่อนนั้น ตำแหน่งเหล่านี้กำเนิดขึ้นมาโดยกฎ ก.พ. ออกตามมาตรา ๒๐ ลืมไปแล้วละซี

ตำแหน่งดังกล่าวนี้เป็นตำแหน่งที่มีใช้ “หัวหน้า” ก็จริง แต่ก็ให้เทียบเท่ากับตำแหน่งอธิบดี ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในทางราชการเกี่ยวกับความรับผิดชอบและการบังคับบัญชา เช่น ตำแหน่งผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตร อัครราชทูตที่ปรึกษา อัครราชทูต และเอกอัครราชทูตในกระทรวงการต่างประเทศ หรือที่ปรึกษาการพาณิชย์ในสำนักงานปลัดกระทรวงเศรษฐกิจ อย่างนี้เป็นต้น

อ่านแล้วจำ ๆ ไว้มั่งนะครับ

การออกข้อสอบ วิธีตรวจกระดาษคำตอบ และหลักเกณฑ์การพิจารณาวินิจฉัยให้คะแนน

โดย

อมร มิตินทางกูร

ผู้อำนวยการกองวิชาการและสอบได้ สำนักงาน ก.พ.

(ต่อจากคราวก่อน)

๙. สัมภาษณ์

สอบท่วงทิวาจา เซาวัน และความรู้รอบตัว

(ให้คะแนนท่วงทิวาจา ๓๐ คะแนน, เซาวัน ๕๐ คะแนน ความรู้รอบตัว

๒๐ คะแนน รวม ๑๐๐ คะแนน)

การสอบสัมภาษณ์นั้น ความจริงสำคัญมาก เพราะถ้าพิจารณาคุณลักษณะท่าทาง การแต่งกาย ท่วงที, วาจา, ตลอดจนคำพูดและไหวพริบ รวมทั้งความรู้รอบตัวแล้ว ก็มักจะจับได้ในการสอบสัมภาษณ์ว่าคนไหนขนาดไหน เพียงไร ได้แทบทุกคน ยิ่งถ้าได้กรรมการที่มีความรู้ความชำนาญ ด้วยแล้ว ก็ยิ่งจับได้เร็วยิ่งขึ้นเป็นพิเศษทีเดียว ความรู้ความชำนาญหรือที่เรียกว่าทักษะอย่างนั้นสอนกันหาได้ไม่ เพราะเป็นเรื่องที่เกิดจากการฝึกพิจารณาแล้วเกิดความรู้ความเข้าใจขึ้นแก่ตนเองแทบทั้งสิ้น ผมคิดว่าเกิดขึ้นแก่ตัวเราเองอย่างที่พุทธศาสน์ว่าเกิดความรู้สว่างหรือแสงสว่างแห่งปัญญานั้นเอง ต่อไปนี้ผมจะได้แนะนำเกี่ยวกับการพิจารณาวินิจฉัยให้คะแนนในวิชานี้ เราแยกออกเป็น ๓ อย่าง ซึ่งผมจะได้แนะนำเป็นอย่างไรไปเลยทีเดียว คือ :-

(๑) ท่วงทิวาจา คำว่าท่วงทิวาจานั้นควรแยกออกดังนี้ คือ ท่วงทีอย่างหนึ่ง วาจาอีกอย่างหนึ่ง

ท่วงที นั้น เราพิจารณาท่าทาง, การเดิน, ยืน, นั่ง, ตกใจ, ประหม่า, ตื่นเต้น,

การแสดงอารมณ์และจังหวะของการแสดงอาการต่าง ๆ เป็นการพิจารณาวินิจฉัยให้คะแนน

วาจา ก็พิจารณาการพูด ชัดถ้อยชัดคำ มีจังหวะ และตัวอักษร ร, ล, พ หรือ คำกล่า พุดออกเสียงชัดเจนนหรือไม่ พุดเสียงดัง เบา เสียงแสดงว่าประหม่า สั่น, เครือ หรือ พอเหมาะพอควรแก่สถานที่ คือ กาลเทศะ หรือไม่เพียงไร เป็นเครื่องประกอบการพิจารณาวินิจฉัยให้คะแนน

ท้วงที	ให้คะแนนเต็ม ๑๕ คะแนน	ถ้าดีมากก็ให้คะแนน	๑๓ - ๑๕	คะแนน
		ดึกก็ให้คะแนน	๑๐ - ๑๒	คะแนน
		พอใช้ก็ให้คะแนน	๘ - ๙	คะแนน
		ยังไม่พอใช้ก็ให้คะแนน	๕ - ๗	คะแนน
		อ่อนก็ให้คะแนน	๒ - ๔	คะแนน
		อ่อนมากก็ให้คะแนน	๐ - ๑	คะแนน
วาจา	ให้คะแนนเต็ม ๑๕ คะแนน	ถ้าเข้าเกณฑ์ดีมากให้คะแนน	๑๓ - ๑๕	คะแนน
		ถ้าเข้าเกณฑ์ดีให้คะแนน	๑๐ - ๑๒	คะแนน
		ถ้าเข้าเกณฑ์พอใช้ให้คะแนน	๘ - ๙	คะแนน
		ยังไม่พอใช้ให้คะแนน	๕ - ๗	คะแนน
		อ่อนให้คะแนน	๒ - ๔	คะแนน
		อ่อนมากให้คะแนน	๐ - ๑	คะแนน

(๒) เซาว์นั้ ตามปกติก็ควรจะได้มีคำถามทดสอบไหวพริบความว่องไวในความคิด ความรู้สึก การเคลื่อนไหวร่างกายทุกอิริยาบถ ส่วนใหญ่มักจะจะเป็นไปตามหลักเกณฑ์ คือ ประสาทไหวพริบ รวดเร็วว่องไว การเคลื่อนไหวรวดเร็วว่องไว ความคิดอ่านก็มักว่องไวตามไปด้วย บางตำรา ท่านก็ให้สังเกตลักษณะของร่างกายประกอบด้วย เช่น ควรมีช่วงแขน ขา หรือร่างกายสั้น ท่านว่าบุคคลนั้นมีความรู้สึกรวดเร็ว ทำอะไรว่องไว โฉบฉวย แสดงออกอย่างเบ็ดเสร็จเสมอ ผม เห็นว่าส่วนใหญ่ก็มักจะเป็นความจริงตามนั้น แต่ตามกฎหมายหรือธรรมชาติแล้วก็ย่อมจะต้องมีการยกเว้นกันบ้างเสมอไป ผมขอแนะนำนิด ๆ หน่อย ๆ ก็เพื่อให้ท่านผู้สนใจได้ไปค้นคว้า ตำราจิตวิทยาอ่านเอาเอง ก็คงจะได้ความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น เพราะมีตำราเขียนไว้มากมาย ด้วยกัน แต่อย่าลืมอ่านหลักธรรมของพระพุทธองค์ด้วย เรื่องเซาว์นั้ถามการสอบโดยใช้คำถาม ที่เป็นไปในทางทดสอบเซาว์นั้แล้วก็มักจะจับได้ว่าดีไม่ดี แต่ผมเข้าใจว่ากรรมการส่วนมากก็มักจะไม่วัดด้วยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการสอบเซาว์นั้กันเป็นอย่างดีนัก แม้แต่ตัวผมเองซึ่ง เคยได้เรียนกับครูบาอาจารย์มาบ้าง ก็ไม่รับรองว่าจะมีความรู้ความเข้าใจเรื่องนั้ดีนัก จึงเป็นแต่เพียงขอให้แต่คำแนะนำเท่าที่ เคยได้ปฏิบัติมาแล้วเท่านั้น และก็ขอให้พิจารณาจากกิริยาท่าทางการแต่งกาย, อาการเคลื่อนไหว, การพูดจาในขณะตอบคำถามความรู้รอบตัวก็คงพอได้เค้าว่า สักขนาดไหน ปานใดเท่านั้น เท่าที่ผมพบมาบางทีกรรมการก็แกล้งเอาเกาอี้ยัดเข้าใต้โต๊ะ หรือ

ตั้งให้ขีดโต๊ะ หรือบางทีก็ให้เอียงข้างให้กรรมการเล็กน้อย บางทีก็ให้ห่างออกไป พอเรียกผู้
 สอบเข้ามา บางคนแกกนั่งลงไปเลยโดยมิได้รับคำเชิญให้นั่ง และโดยมิได้จัดเก้าอี้ให้เรียบร้อย
 เสียก่อน อย่างนั้นนับว่าเป็นเซาวันไวไหวพริบของผู้เข้าสอบด้วยเหมือนกัน การทำความเคารพ
 กรรมการ, การนั่ง, การยืน, การพูด, การแต่งกาย เหล่านี้ ถ้าพิจารณาให้ดีจะทราบอะไร
 ต่ออะไรได้ต่อไปอีกบ้างพอสมควร ถ้าจะแนะนำหรือพูดถึงเรื่องเหล่านี้กันแล้ว ก็มีมากมาย
 บรรยายกันเป็นเล่มหนังสือ (มีกรรมการที่รู้จักสนิทสนมกับผมมาแต่เด็ก ๆ ด้วยกันเสนอแนะว่า
 เอาคนที่มีความรู้เท่า ๆ กัน แล้วลองมาผูกดวงชะตาเลือกเข้าทำงานกันดีกว่า ไม่ต้องมานั่งสอบ
 กันให้เสียเวลาทำไม ผมเลยตอบไปว่าต่อไปพวกเล่นวิชาโหราศาสตร์คงจะมีโอกาสกินสินบนกัน
 ได้บ้างเป็นแน่ หรือใครที่มีความรู้ทดลองทดสอบผูกดวงดู ถ้าไม่ตักเตือนเวลาเกิดให้ไปอยู่ในที่ที่
 ก็จะเกิดยุ่งไปหมดก็ได้ ผู้สอบกันจริง ๆ (ดีกว่า) การสอบเซาวันนี้เป็นของยากมาก และเป็นวิชา
 สำคัญทีเดียว ดังที่ผมได้เคยเล่าให้ฟังมาแล้ว แต่ตอนนั้นผมก็ขอแนะนำแต่การให้คะแนนเท่านั้น
 ขอให้พิจารณาให้ละเอียดอย่างแท้จริง แล้วก็ควรพิจารณาให้คะแนนเซาวัน ซึ่งมีคะแนนเต็ม
 ๕๐ คะแนน ก็แบ่งให้เป็นระดับดังต่อไปนี้

ถ้าเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ให้คะแนน	๔๓ - ๕๐	คะแนน
ดี ให้คะแนน	๓๕ - ๔๒	คะแนน
พอใช้ ให้คะแนน	๒๕ - ๓๓	คะแนน
ยังไม่พอใช้ ให้คะแนน	๑๖ - ๒๔	คะแนน
อ่อน ให้คะแนน	๗ - ๑๕	คะแนน
อ่อนมาก ให้คะแนน	๐ - ๖	คะแนน

การที่กำหนดคะแนน เช่น จาก ๔๓ ถึง ๕๐ นั้น ก็แสดงว่าดีมากตลอดทุกอย่าง จนไม่มีที่ติเลย
 ก็ให้ ๕๐ ถ้ามีอะไรที่ด้อยก็ให้ลดลงตามลำดับ ซึ่งในจำพวกที่ดีมากก็ให้อย่างต่ำที่สุด ๔๓ คะแนน
 นับว่าน่าอยู่แล้ว ถ้าไม่เข้าขั้นก็ให้ลดลงมาเป็นดีในระดับใดก็ขอให้อยู่ในดุลพินิจของกรรมการ
 โดยยึดหลักจากความจริงที่ผู้เข้าสอบได้แสดงออกมาโดยปราศจากอคติใดๆ แล้ว คะแนนที่ให้ก็
 ย่อมไม่ค่อยจะผิดพลาดอย่างแน่นอน ในข้อสอบเซาวันนี้เป็นเรื่องสำคัญ จึงให้คะแนนไว้สูง
 แต่ก็มีก็เป็นรูปตามสองคม ถ้าให้สิ่ง ๆ ไปโดยไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนแล้วก็เป็นการเสียผล
 เป็นอย่างมากเช่นกัน ความจริงทางราชการได้ยกย่องและมอบความสำคัญให้แก่ท่านผู้ได้รับ
 แต่งตั้งเป็นกรรมการเป็นอย่างมากทีเดียว ผลดีหรือเสียจึงขึ้นอยู่กับท่านกรรมการไม่น้อย ผม

จึงขอฝากให้ได้ช่วยกันทำหน้าที่กรรมการกันเป็นอย่างดีที่สุดด้วย เพราะการทำอะไรโดยปราศจากหลักศีลธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต หรือโดยปราศจากความเป็นจริงแล้ว ผลก็คือเกิดการไม่เป็นธรรมขึ้นเป็นแน่แท้โดยไม่ต้องสงสัยเลย ใครผู้ใดบ้างหรือที่ชอบความอยุติธรรมที่เกิดผลร้ายแก่ตัวบ้าง คงไม่มีเป็นแน่ หรือเราเองก็ไม่ชอบความอยุติธรรมนั้นใด ใครคนอื่นเขาก็คงเป็นเช่นเราเหมือนกันอย่างไม่มีปัญหา คนเราถ้าคิดว่าเราเป็นเขาหรือเขาเป็นเราบ้างจะคิดอย่างไร เอาใจเขามาใส่ใจเราและเอาใจเราไปใส่ใจเขาแล้วลองพิจารณาต ก็คงเห็นได้จริงอย่างชัดเจนโดยปราศจากปัญหาใด ๆ ทั้งสิ้น ผมจึงเรียนขอฝากไว้ด้วยเพื่อกันลืมนะครับ แต่ถ้าจะรื้อฟื้นการสอบเขavnดังที่ได้เคยทำกันมาแล้วแต่กาลก่อน ตั้งสมัยที่ท่านเจ้าคุณเมธาธิบดีท่านทำไว้ได้ ก็คงจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการสอบวิชาน่ามากยิ่งขิ้น

(๓) ความรู้รอบตัว เท่าที่ปฏิบัติจัดสอบกันอยู่ก็มักสอบถามรู้ในด้านวิชาการที่มีอยู่ในหลักสูตรการสอบ ความจริงก็ทำให้วัดผลการศูดำรหรือความรู้ของผู้เข้าสอบได้ดีเหมือนกัน ถ้าผมไปสอบก็ประชุมตกลงกันเสียก่อนว่าจะมอบให้ใครถามทางด้านไหน เพื่อมิให้คำถามไปซ้ำหรือตรงกัน วิธีสอบสัมภาษณ์เท่าที่ได้กระทำกันอยู่ก็มีการปฏิบัติแปลก ๆ กัน ทั้งนต้องแล้วแต่จำนวนผู้เข้าสอบหรือคณะกรรมการปรึกษาหารือกัน ก็ขอแยกออกกล่าวเป็นอย่าง ๆ ตามที่ได้เคยทำการสอบกันมาแล้ว คือ

ก. ตั้งคำถามเหมือนกัน สอบทุกคนอย่างเดียวกัน คือตอนเข้าที่ประชุมกรรมการตั้งคำถามเลือกกันในด้านต่าง ๆ ไว้ ๕ ข้อ เอาไว้สอบถามผู้สอบ วิธีนี้มีความสำคัญและจำเป็นมากในการที่จะต้องมีสถานทักท้วงผู้เข้าสอบ มิให้มีโอกาสติดต่อกับผู้สอบแล้ว หรือบุคคลภายนอกได้เป็นอันขาด ต้องใช้คนควบคุมที่มึศีลธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต ควบคุม ทั้งนเพื่อเป็นการป้องกันการไปกระซิบบอกพรรคพวกผู้เข้าสอบ ถ้าใช้คำถามเดียวกันก็เป็นการจัดระดับความรู้ได้ดีพอหยุดพักตอนบ่ายสอบอีกก็ต้องประชุมคัดเลือกคำถามกันใหม่เพื่อป้องกันมิให้มีการรั่วไหล แล้วก็ตามเหมือนกันอีก การสอบวิชานี้เรามักกระทำกันในเวลาที่มีผู้สอบหลายคน เพื่อจะเร่งรัดให้การสอบสัมภาษณ์เสร็จเร็วเข้า บางแห่งที่ตั้งคณะกรรมการสอบหลายโต๊ะ ถ้ามีการตั้งคณะกรรมการสอบหลายโต๊ะแล้ว ก็จะต้องเป็นห่วงการให้คะแนนมาก ๆ หน่อย เพราะบางโต๊ะใจดีก็ให้เยอะ, บางโต๊ะเข้มงวดกวดขันจริงจังก็มักจะให้คะแนนน้อย, ผมได้ใช้วิธีแนะนำหาจุดว่าทำอย่างไร แคไหนเพียงไร ให้คะแนนอย่างไรกัน เพราะอย่าว่าแต่แยกโต๊ะสอบกันเลย แม้กรรมการที่นั่งสอบโต๊ะเดียวกันคุณ ๆ เดียวกัน ก็ยังให้คะแนนไม่เหมือนกันเลย ถ้าสอบแบบนั้นจะต้องมีการวางวิธี

การกันมากน้อย ผู้สอบจึงจะได้รับความเป็นธรรม แต่ผมคิดว่าผู้เป็นกรรมการทุกท่านก็ย่อมต้องมีใจเที่ยงธรรมให้ความเป็นธรรมเสมอกันกัน ผลที่ได้ก็พอใช้ได้ ถ้าสอบวิธีนี้โดยใช้กรรมการชุดเดียวกันได้ตลอด ผู้เข้าสอบก็คงจะได้คะแนนเข้าระดับมาตรฐานกันเป็นอย่างดี แต่การสอบที่จัดวิธีการเช่น ส่วนมากก็มักจะมีผู้เข้าสอบมากทางกระทรวงทบวงกรมเจ้าสังกัดต้องการให้เสร็จเร็ว จึงมักจะมีข้อสอบเพียงโต๊ะเดียว ผมก็ขอฝากๆ ไว้ให้ไตร่ตรองทั่วๆ กัน เพื่อจะได้ช่วยกันรักษาผลประโยชน์ของทางราชการเกี่ยวกับการสอบไว้ให้มากที่สุดด้วย

ข. สอบด้วยวิธีการกรรมการต่างก็ซักถามกันตามใจชอบ วิธีนี้ผมได้เคยเสนอแนะให้กรรมการถามกันคนละด้าน และได้ขอให้ถามแต่ที่สมควรและจำเป็น หรือที่เห็นว่าสำคัญและได้ประโยชน์ วิธีนี้จะทำให้เสียเวลามากเพราะกรรมการบางท่านก็ซักถามเสียเวลานานและบางครั้งก็ได้พบว่าไม่ค่อยมีสาระสำคัญอะไรนัก บางอย่างก็เอาสิ่งธรรมดาเหลือเกินมาถาม จึงมักเสียเวลามากและผลที่ได้ไม่ค่อยคุ้มค่า เพราะบางครั้งหนึ่งสอบได้ไม่เกิน ๑๐ คน วิธีการนี้มักจะเอาคำถามซ้ำๆ กันมาถามอีก คนที่เข้าสอบที่หลังก็ได้เตรียมมาก เพราะเพียงสืบถามจากพรรคพวกคนที่ได้แนว หรือรู้คำถามแล้วก็ได้เตรียมไปโดยตรงเองทีเดียว มีกรรมการบางท่านพอตอบถูกท่านก็ให้เต็มหรือเกือบเต็มไปเลยเช่นนี้ ก็เป็นการขาดความเป็นธรรมไปมาก ผมได้ขอร้องให้ๆ คะแนนแยกเป็นอย่างไรไป เพราะในข้อความรู้รอบตัวนั้นคะแนนเต็มเพียง ๒๐ คะแนน เท่านั้น แต่ส่วนมากมักจะให้รวมๆ กัน คะแนนเอง ความจริงถ้าแยกกันเป็นอย่างไร จึงจะทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้เข้าสอบ เพราะบางคนอาจตอบผิดมาก แต่ท่วงทิวาจาและเขางั้นไวโหว่พริบตักอาจให้คะแนนสูงกว่าคนที่ตอบถูกหมด แต่ท่วงทิวาจาและเขางั้นไวโหว่พริบตักน้อยกว่าก็ได้ เรื่องอย่างนี้ถ้าผู้เป็นกรรมการสอบเข้าใจวัตถุประสงค์ดีละก็ย่อมจะไม่ทำให้เกิดการผิดพลาดขึ้นได้

ค. สอบโดยวิธีให้มีกรรมการสอบ ๓ โต๊ะๆ ละคน คือผู้สอบจะต้องเข้าสอบกับกรรมการ ก. แล้วไปสอบกับกรรมการ ข. แล้วไปสอบกับกรรมการ ค. กรรมการแต่ละท่านต่างก็ซักถามและให้คะแนนตามเลขที่เป็นรายตัวบุคคลไว้ แล้วจึงเอาไปรวมกันทั้ง ๓ กรรมการและเอา ๓ ทหารเฉลี่ย วิธีนี้กับวิธีที่เหมือนกัน เร็วกว่ากรรมการนั่งสอบอยู่โต๊ะเดียวกันตามข้อ ข. และกรรมการแต่ละคนได้ทำหน้าที่อยู่ตลอดเวลาทุกคน (ถ้ารวมโต๊ะเดียวกันคนหนึ่งถามอีก ๒ คนก็นั่งฟัง บางคำถามอาจไม่ทราบคำตอบผิดหรือถูก ในเมื่อกรรมการที่นั่งฟังอยู่นั้นไม่รู้เรื่องนั้น) แต่วิธีนี้กรรมการอาจถามซ้ำกันในการสอบคนเดียวกันได้ง่าย เพราะไม่ทราบว่าใครถามอะไรไปบ้างแล้ว ก็ทำให้เกิดความไม่เสมอภาคกันได้เหมือนกัน

ง. สอบโดยวิธีให้กรรมการพิจารณาให้คะแนนคนละด้าน คือให้คะแนนทั้งที่ วาจาเดียวกันหนึ่ง ให้คะแนนเขาวนเดียวกันหนึ่ง ให้คะแนนความรู้รอบตัวคนหนึ่ง เอาคะแนนของ ทั้ง ๓ คน มารวมกันก็ได้เป็นผลลัพธ์คะแนนที่สอบได้ วิธีนี้ถ้ากรรมการแต่ละท่านมีทักษะใน ทางนั้น ๆ ก็ได้ผลดีเหมือนกัน ดังผมได้เคยเล่าให้ฟังไว้แล้ว แต่นาน ๆ จึงจะได้พบคนที่เหมาะสม ถึงขนาดเช่นนั้นสักครั้งหนึ่ง

นอกจากนี้ ก็ยังมีข้ออื่น ๆ อีก แต่ที่ผมนำมาเล่าสู่กันฟังก็เป็นวิธีที่เราได้เคย ทดลองทำกันมาแล้วเท่านั้น เพื่อจะได้ไว้พิจารณากันดู ว่าการสอบครั้งนี้ควรจะนำวิธีใดมาใช้เป็น คราว ๆ ไป

ความรู้รอบตัวเป็นวิชาการที่กว้างขวางมาก ผมขอเสนอแนะว่าถ้าเป็นชั้นจัดว่า ก็ถาม ภายในประเทศไทยและประเทศข้างเคียง หรือถ้าเป็นเรื่องใหญ่ ๆ ที่เห็นว่าทุกคนควรทราบก็น่า จะนำมาถามได้เหมือนกันถึงแม้จะห่างไกลออกไป

สอบชั้นตรีนั้นควรถามความรู้ทั่วไปของประเทศต่าง ๆ ด้วย หรือเหตุการณ์ทั่ว ๆ โลกที่ ควรทราบ เพราะว่าข้าราชการชั้นตรีย่อมต้องมีความรู้รอบตัวให้กว้างขวางด้วย พวกที่มีวุฒิหรือ ปริญญาในทางใดก็ควรถามให้เข้าไปในหลักเกณฑ์ตามวุฒิที่ได้มา ผมเคยใช้ถามเช่นผู้สอบ ได้ปริญญาจากญี่ปุ่น ก็ถามความรู้รอบตัวเกี่ยวกับประเทศนั้น หรือฝรั่งก็สอบถามเรื่องเกี่ยวกับ ประเทศนั้น ๆ ในทางประวัติศาสตร์หรือภูมิศาสตร์ หรือบุคคลสำคัญ หรือเหตุการณ์เกี่ยวกับ ประเทศนั้น ๆ เท่าที่สังเกตดูก็ตอบกันไม่ค่อยจะได้ต้นกด้วยซ้ำไป ความจริงความรู้รอบตัวจะต้อง มีความรู้รอบ ๆ โลก มีตำรารวบรวมพิมพ์ขายกันหลายเล่ม ผู้สอบควรค้นคว้าหาความรู้เอาเอง ได้ หลักสำคัญก็คือสอบถามเพื่อจะได้ทราบว่าบุคคลผู้นั้นได้เอาใจใส่ในวิชาการกว้างขวางเพียงไร ยิ่งความรู้สูงก็ยิ่งควรซักถามให้มากและทั่ว ๆ โลกหน่อย คนมีความรู้รอบตัวอย่างกว้างขวางนั้น นับว่าเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นมากเหมือนกัน ผมขอแนะนำให้แบ่งให้คะแนนความรู้รอบตัว ซึ่งมีคะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน ดังต่อไปนี้

ตอบคำถามได้ถูกต้องไม่มีที่ติอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ให้คะแนน ๑๗-๒๐ คะแนน

อยู่ในเกณฑ์ดี ให้คะแนน ๑๕-๑๗ คะแนน

อยู่ในเกณฑ์พอใช้ ให้คะแนน ๑๓-๑๕ คะแนน

อยู่ในเกณฑ์ยังไม่พอใช้ ให้คะแนน ๙-๑๓ คะแนน

อยู่ในเกณฑ์อ่อน ให้คะแนน ๕-๙ คะแนน

อยู่ในเกณฑ์อ่อนมาก ให้คะแนน ๐-๓ คะแนน

การบริหารงานบุคคลในออสเตรเลีย

โดย

ประสิทธิ์ กิตติสิทธิ์

(ต่อจากฉบับที่ ๕)

ภายหลังต่อมา ศาลอนุญาโตตุลาการได้ยกเลิกการปรับปรุงค่าจ้างแบบอัตโนมัติ และในวงราชการออสเตรเลียก็ได้ทำตามในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน การกำหนดแรงงานแบบมาตรฐาน (The basic wage) ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงถึง ๕ ครั้ง ซึ่ง The Commonwealth Conciliation and Arbitration Commission เป็นผู้กำหนดเพิ่มเงินเดือน ดังนี้

ค.ศ. ๑๙๕๖	เพิ่ม	๓๐ ซิลลิง
ค.ศ. ๑๙๕๗	„	๓๐ „
ค.ศ. ๑๙๕๘	„	๕ „
ค.ศ. ๑๙๕๙	„	๓๕ „
ค.ศ. ๑๙๖๓	„	๓๒ „

จำนวนเงินเพิ่มดังกล่าวข้างบนนี้ ทำให้อัตราเงินเพิ่มของข้าราชการ คิดเป็นปี ๆ ละ ๒๕ ปอนด์ ๒๖ ปอนด์ ๓๓ ปอนด์ ๓๘ ปอนด์ และ ๓๓ ปอนด์ ตามลำดับ The basic wage ของข้าราชการผู้ชายตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๖๓ เท่ากับ $๖๓๘ + ๓๓๓ = ๙๗๑$ ปอนด์ ต่อปี สำหรับข้าราชการสตรีก็ได้รับเงินเพิ่มเป็น ๓๘ ปอนด์ ๓๘ ปอนด์ ๓๐ ปอนด์ ๒๘ ปอนด์ และ ๒๓ ปอนด์ ต่อปีตามลำดับ The basic wage ของข้าราชการสตรี เท่ากับ $๔๖๔ + ๘๘ = ๕๖๓$ ปอนด์ ต่อปี

นอกจากนี้ ยังมีการเพิ่มเงินพิเศษบวกกับ basic wage สำหรับตำแหน่งที่มีความชำนาญพิเศษ ความรับผิดชอบสูง การฝึกอบรมหรือประสบการณ์สำหรับผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น โดยมิได้คำนึงว่า ผู้ครองตำแหน่งนั้น จะเป็น บุรุษ หรือ สตรี โดยทั่วไปแล้ว ศาลของรัฐบาลกลาง (The Commonwealth Court) เป็นผู้กำหนด ซึ่งเรียกว่า award กลุ่มดังกล่าวจ้างแรงงานบางอย่างโดยเจาะจงลงไป ความชำนาญพิเศษดังกล่าว ก.พ. และอนุญาโตตุลาการเป็นผู้กำหนดให้อยู่ในบัญชี award ในเวลากำหนดตำแหน่งของตำแหน่งนั้นขึ้นในวงราชการ ในกรณีที่ไม่สามารถ

เปรียบเทียบกับค่าจ้างในวงการอาชีพภายนอกวงราชการ ก็กำหนดอัตราเงินเดือนโดยยึดหลักความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพเหล่านั้นและตำแหน่งนั้น ๆ โดยเปรียบเทียบความแตกต่างกันเท่าที่จะทำได้

สำหรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการที่มีอายุยังไม่ถึง ๒๐ ปีบริบูรณ์ เรียกว่า Junior rates ก.พ. เป็นผู้กำหนดตามส่วนอัตราเงินเดือนของผู้เป็นข้าราชการที่มีอายุ ๒๐ ปีแล้ว หรือที่เรียกว่า Adult made rate ทั้งนี้ โดยอาศัยอายุของข้าราชการและลักษณะงานในตำแหน่งนั้น ตัวอย่าง เช่น ผู้ชายอายุ ๓๘ ปี บรรจุเข้าฝึกงาน เรียกว่า Apprentice ได้รับเงินเดือนปีละ ๔๖๒ ปอนด์ ผู้ช่วยเสมียนผู้หญิงอายุ ๓๘ ปี ได้รับเงินเดือน ๕๖๕ ปอนด์ ข้าราชการที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ แต่ครองตำแหน่งที่มีได้กำหนดว่า เป็น Junior rates ย่อมได้รับเงินเดือนเต็มเหมือนข้าราชการอื่น ๆ

การขึ้นเงินเดือน

(Increments)

โดยทั่วไป การจำแนกตำแหน่งของข้าราชการพลเรือน ได้กำหนดให้มีการขึ้นเงินเดือนได้ตามตารางอัตราเงินเดือนที่กำหนดไว้ของทุกตำแหน่ง การขึ้นเงินเดือนประจำปีของแต่ละตำแหน่ง ต้องพิจารณาโดยอาศัยประสิทธิภาพในการทำงานในตำแหน่งนั้น ๆ ในวงราชการออสเตรเลีย การพิจารณาขึ้นเงินเดือนอาศัยหลักเกณฑ์ต่างๆ ประกอบ เช่น ต้องมีความประพฤติดี (good conduct) เป็นผู้มีความขยันขันแข็งในการทำงาน (diligence) และแสดงความมีประสิทธิภาพของงานให้ปรากฏ (efficiency) ทั้งนี้ ตลอดระยะเวลา ๓๒ เดือนที่ผ่านมาแล้ว

เงินเพิ่มพิเศษสำหรับหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบสูง

(Higher Duties Allowance)

ข้าราชการพลเรือนออสเตรเลียทุกคน หรือคนใดคนหนึ่ง อาจถูกเรียกหรือมอบหมายงานในตำแหน่งอื่นให้ปฏิบัติในเวลาใดก็ได้ ถ้าตำแหน่งที่ต้องการให้บุคคลใดปฏิบัติเป็นตำแหน่งที่ต่ำกว่าตำแหน่งที่ตนครองอยู่ก่อน หรือพูดอีกนัยหนึ่ง ถ้านาย ก. รับราชการในตำแหน่ง A อยู่ และผู้บังคับบัญชาสั่งให้ปฏิบัติงานในตำแหน่ง B อีกตำแหน่งหนึ่งด้วย แต่ตำแหน่ง B อยู่ใน Classification ที่ต่ำกว่าตำแหน่ง A ในกรณีเช่นนั้น นาย ก. จะไม่ถูกหักเงินเดือนหรือลดเงินเดือน หรือสูญเสียฐานะแต่อย่างใด

ในกรณีที่ข้าราชการถูกสั่งให้ไปปฏิบัติราชการในตำแหน่งที่สูงขึ้น จะต้องได้รับเงินเพิ่มพิเศษด้วย หรือพูดอีกนัยหนึ่ง ถ้าหัวหน้าแผนกถูกสั่งให้ปฏิบัติงานในตำแหน่งหัวหน้ากองด้วย ก็ต้องได้รับเงินเพิ่มพิเศษเป็นการตอบแทน และระยะเวลาที่ปฏิบัติราชการแทนนั้น ต้องเป็นตำแหน่งที่มีเงินเดือนตั้งแต่ต้นจนถึงปลาย ๑,๑๘๘ ปอนด์ และการปฏิบัติงานแทนในตำแหน่งที่สูงกว่านั้นเป็นเวลาอย่างน้อยหนึ่งสัปดาห์ขึ้นไป ในกรณีที่ข้าราชการมิได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งที่สูงกว่าอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย หรือรับผิดชอบอย่างเต็มที่ เขาอาจได้รับเงินเพิ่มพิเศษน้อยกว่าจำนวนเงินที่แตกต่างระหว่างเงินเดือนที่เขาได้รับอยู่ กับเงินเดือนของตำแหน่งที่สูงกว่านั้น

ข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ต่างๆของตำแหน่งที่สูงกว่าเป็นเวลา ๑๒ เดือน โดยมิได้ขาดตอนหรือขาดตอนบ้าง ในระหว่างเวลา ๒ ปี อาจได้รับการเลื่อนเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษ การจ่ายเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่สูงกว่า ยังเป็นสิทธิที่ข้าราชการผู้นั้นจะพึงได้รับ แม้ในระหว่างที่เขาลาพักผ่อน (recreation leave) และลาป่วย (sick leave) เป็นต้น

การปฏิบัติหน้าที่ในวันหยุด

(Shift Duties)

การปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ ในระหว่างวันสุดสัปดาห์และวันหยุดราชการ เรียกว่า Shift duties นี้ ได้กำหนดอัตราเงินเพิ่มพิเศษให้ด้วย ซึ่งเป็นการตอบแทนที่ข้าราชการไม่ได้รับความสะดวกสบายและสูญเสียโอกาสในการใช้ชีวิตในครอบครัวตามปกติและการสังคม เพราะการปฏิบัติงานในหน้าที่ตั้งแต่เวลา ๖ โมงเย็น และ ๖ โมงเช้า ในกรณีเช่นนี้ จะได้รับเงินเพิ่มพิเศษร้อยละ ๓๐ หรือ ๓๐% ของเงินเดือนที่เขาได้รับอยู่ สำหรับการปฏิบัติงานแต่ละครั้ง ถ้าเขาปฏิบัติงานเช่นนั้นติดต่อกันไปตลอดระยะเวลา ๔ สัปดาห์ ซึ่งการปฏิบัติงานทั้งหมดตกอยู่ในระหว่างเวลา ๖ โมงเย็น และ ๘ โมงเช้า เขาจะได้รับเงินเพิ่มพิเศษร้อยละ ๒๕ หรือ ๒๕% ของเงินเดือน

นอกจากนี้ ยังมีหน้าที่อื่นๆที่ข้าราชการปฏิบัติแล้วมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มพิเศษตามระเบียบที่วางไว้ เรียกว่า Saturday duty บ้าง Sunday duty บ้าง Holiday duty บ้าง และ Overtime บ้าง

เวลาเดินทางที่เกิน

(Excess Travelling Time)

การจ่ายเงินเพิ่มพิเศษในการเดินทางไปราชการ ในระหว่างเวลาเดินทางที่เกินกำหนด จะกระทำได้ ดังนี้

๑. ครึ่งชั่วโมงในวันหนึ่งวันใด
๒. สามชั่วโมงในกรณีปฏิบัติหน้าที่ธรรมดา ซึ่งปฏิบัติงานอาทิตย์ละ ๖ วัน
๓. สองชั่วโมงครึ่งในกรณีที่ข้าราชการต้องปฏิบัติงานสัปดาห์ละ ๕ วัน

หน้าที่ในยามฉุกเฉิน

(Emergency Duty)

ข้าราชการที่ถูกเรียกให้ไปปฏิบัติงาน โดยมีได้แจ้งให้ทราบล่วงหน้า มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มพิเศษสองเท่าของเวลาที่มิได้อยู่กับครอบครัว ซึ่งทางราชการจะต้องจ่ายเงินให้ไม่น้อยกว่า ๓ ชั่วโมง

เงินเพิ่มพิเศษสำหรับงานในตำแหน่ง

(Functional Allowances)

ในบางกรณี ได้จ่ายเงินเพิ่มพิเศษให้แก่ข้าราชการที่ปฏิบัติงานในหน้าที่เพิ่มขึ้น ซึ่งมากกว่างานที่ต้องปฏิบัติตามปกติที่ปฏิบัติอยู่เป็นประจำในตำแหน่งนั้น เช่น พนักงานต่อสายโทรเลข โทรศัพท์ นักวิชาการบางประเภท เจ้าหน้าที่รับส่งโทรเลข หรือพนักงานพิมพ์ดีดผู้สอบผ่าน ฯลฯ ด้วย

ผู้เก็บตก

กลายเป็นตำรวจไปแล้ว

คำถาม องคมนตรีคืออะไร

คำตอบ องคมนตรีคือที่พระมหากษัตริย์แต่งตั้งขึ้นเพื่อคอยตรวจตราความเรียบร้อยต่าง ๆ ในพระมหาราชวัง

“สิงหาราช”

คำอธิบาย

กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ

โดย... วิเชียร ไม่เรียง

ผู้อำนวยการกองบำเหน็จบำนาญ กรมบัญชีกลาง

(ต่อจากฉบับก่อน)

๒) ผู้ได้รับบำนาญทดแทน เมื่อกลับเข้ารับราชการอีก ถ้ายอมเลิกบำนาญตั้งแต่วันกลับเข้ารับราชการ จะนับเวลารับราชการคราวก่อน มาบวกกับรับราชการคราวหลังต่อไปก็ได้ (ดูมาตรา ๒๖ วรรค ๒)

สำหรับผู้รับบำนาญทดแทนนี้ กฎหมายไม่ได้กำหนดว่าจะต้องบอกเลิกทันที เหมือนกับที่ได้บัญญัติไว้สำหรับผู้รับบำเหน็จทดแทนกลับเข้ารับราชการ ฉะนั้น จะบอกเลิกภายหลังที่กลับเข้ารับราชการแล้วเมื่อใดก็ได้ แต่ต้องบอกเลิกในขณะรับราชการอยู่

สำหรับบำนาญที่ได้รับล่วงหน้าก็ต้องนำส่งคืน แต่อย่างไรก็ตาม ถ้ากลับเข้ารับราชการภายหลังที่ใช้ พ.ร.บ. เบี้ยบำนาญ ศก. ๓๒๐ คือ กลับเข้ารับราชการ แต่อาจใช้ พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญ พ.ศ. ๒๔๘๗ หรือ พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญ พ.ศ. ๒๔๘๗ หรือ พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญทหาร พ.ศ. ๒๔๘๒ หรือ พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๒ หรือ พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๔ กำหนดเวลาบอกเลิกบำนาญ ขอต่อเวลาราชการ ในกรณีนี้ไม่ได้กล่าวไว้ด้วย น่าจะต้องใช้กำหนดเวลาตามที่ได้กล่าวไว้แล้วในข้อ ๓

๓) ข้าราชการผู้ออกจากราชการเพราะทุพพลภาพ กลับหายเป็นปกติได้กลับเข้ารับราชการอีก ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้ซึ่งรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน (ดูมาตรา ๒๗)

๔) ผู้ซึ่งออกจากราชการเพราะสูงอายุ หากได้รับบำนาญเพราะสูงอายุแล้วกลับเข้ารับราชการอีก ไม่มีบทบัญญัติให้นับเวลาราชการต่อกัน

๕) ผู้ซึ่งออกรับบำนาญเหตุรับราชการนาน ถ้ากลับเข้ารับราชการอีกให้ถือเหมือนกับผู้ที่ทุพพลภาพหาย (ทั้ง ๒ ข้อดูมาตรา ๒๘)

(๒) ออกรับบำเหน็จบำนาญ ตาม พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๓ จะต่อเวลาราชการได้ ดังนี้

๓) ผู้ซึ่งได้รับบำเหน็จเหตุทดแทน ถ้ากลับเข้ารับราชการอีกจะส่งบำเหน็จที่ได้รับไปคืนเข้าพระคลัง และยื่นเวลาที่ได้รับราชการมาแต่ก่อนบวกเข้ากับเวลาที่รับราชการต่อไป เพื่อได้รับบำเหน็จบำนาญในภายหน้าก็ได้ (ตุมาตรา ๒๐)

ความในมาตรานี้ ไม่ได้กำหนดเวลาการคืนเงินไว้

๒) ผู้ซึ่งได้รับบำนาญเหตุทดแทน ถ้ารัฐบาลเรียกให้กลับเข้ารับราชการอีก ได้เลิกบำนาญระหว่างกลับเข้ารับราชการ เมื่อเวลาจะออกรับบำนาญครั้งหลัง ให้รวมวันรับราชการตอนเดิมมาบวก คิดบำนาญรวมกับวันราชการตอนใหม่ให้ด้วย (ตุมาตรา ๒๓ วรรค ๒)

๓) ผู้ได้รับบำเหน็จบำนาญเหตุทุพพลภาพ แต่ได้กลับเข้ารับราชการอีกให้ปฏิบัติทำนองเดียวกับผู้รับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนกลับเข้ารับราชการ (ตุมาตรา ๒๒)

๔) ผู้ออกจากราชการเหตุสูงอายุก็ดี ผู้ออกจากราชการเหตุรับราชการนานก็ดี จะกลับเข้ารับราชการได้ ต่อเมื่อได้รับพระบรมราชานุญาตโดยเฉพาะและมีสิทธิที่จะบอกเลิกบำนาญเพื่อขอต่อเวลาราชการได้เช่นเดียวกับผู้ซึ่งรับบำนาญเหตุทดแทน

กรณีที่กลับเข้ารับราชการ ภายหลังใน พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ร.บ. ๒๔๗๓ ก็ให้ปฏิบัติเกี่ยวกับเงื่อนไขเช่นเดียวกับหลักทั่วไปที่ได้กล่าวไว้แล้ว

(๓) ออกรับบำเหน็จบำนาญตาม พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญทหาร พ.ศ. ๒๔๗๓ จะต่อเวลาราชการได้ โดยอนุโลมเช่นเดียวกับข้าราชการที่ออกรับบำเหน็จบำนาญตาม พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๓ (ตุมาตรา ๒๐, ๒๓, ๒๒, ๒๓ แห่ง พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญทหาร พ.ศ. ๒๔๗๓)

(๔) ออกรับบำเหน็จบำนาญตาม พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๗ จะต่อเวลาราชการได้ ดังนี้

๓) ผู้ได้รับบำเหน็จเหตุทดแทน ถ้ารัฐบาลให้กลับเข้ารับราชการอีก จะคืนบำเหน็จที่ได้รับไปภายใน ๕ ปี นับแต่วันที่รับราชการ เพื่อนับเวลาราชการตอนก่อนบวกกับเวลาที่รับราชการต่อไปเพื่อรับบำเหน็จในภายหน้าก็ได้ (ตุมาตรา ๒๒)

๒) ผู้ซึ่งได้รับบำนาญกลับเข้ารับราชการอีก จะบอกเลิกบำนาญเพื่อขอต่อเวลาราชการไม่ได้ (ตุมาตรา ๒๓)

๓) ตามมาตรา ๓๖ แห่ง พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน ๒๔๗๗ ได้บัญญัติว่า

“มาตรา ๓๖ วิชิตันับเวลาราชการเพื่อกำหนดบำเหน็จบำนาญนั้น

ว่า

ง. ข้าราชการผู้ใดลาออกโดยสมัครใจ ก่อนถึงกำหนดได้รับบำเหน็จบำนาญ ภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่ ไม่ให้นับเวลาก่อนลาออกนั้นในการคำนวณบำเหน็จบำนาญ

ว่า

ความในมาตรานี้ ถ้าพิจารณาโดยละเอียดแล้วจะเห็นว่า ถ้าผู้ใดลาออกโดยสมัครใจ และมีสิทธิได้รับบำเหน็จหรือบำนาญสำหรับเวลาราชการตอนลาออกจากราชการครั้งนั้น หากยังไม่ได้รับบำเหน็จบำนาญไป ภายหลังต่อมาได้กลับเข้ารับราชการใหม่ ย่อมมีสิทธิที่จะนับเวลาราชการตอนก่อนออกจากราชการครั้งแรกต่อกับเวลาราชการที่เข้ารับครั้งหลังได้ โดยคิดความตามนัยกลับกัน

(๕) ออกรับบำเหน็จบำนาญตาม พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญทหาร พ.ศ. ๒๔๗๗ จะต่อเวลาราชการได้ ดังนี้

๑) ทหาร ผู้ใดลาออกโดยลำพังใจสมัครของตนเอง ก่อนถึงกำหนดรับบำเหน็จบำนาญ ถ้า ในขณะที่ออกนั้นอยู่ในประเภทนายทหารกองหนุน ถ้าภายหลังกลับเข้ารับราชการประจำการใหม่ (หมายถึงกลับเข้ารับราชการทหารอีก) มีสิทธินับเวลาราชการตอนต้นกับตอนหลังติดต่อกันได้ตามมาตรา ๓๕ ๑.

๒) ผู้ได้รับบำเหน็จเหตุทดแทน ถ้ารัฐบาลให้กลับเข้ารับราชการอีก จะคืนบำเหน็จที่ได้รับไปภายใน ๔ ปีนับแต่วันกลับเข้ารับราชการ เพื่อชอนับเวลาราชการตอนก่อนบวกกับเวลาราชการตอนต่อไปเพื่อบำเหน็จบำนาญในภายหน้าก็ได้

๓) ตามมาตรา ๓๕ ๑. แห่ง พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญทหาร ๒๔๗๗ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) โดยมาตรา ๕ ได้บัญญัติความไว้ว่า

“๑. ทหารผู้ใดลาออกโดยความสมัครใจ ก่อนถึงกำหนดได้รับบำเหน็จบำนาญ หรือถูกทางราชการสั่งให้ออกจากราชการ และเมื่อออกยังมีได้เข้าอยู่ในประเภทนายทหาร

กองหนุน ถ้าภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่ ห้ามมิให้นับเวลาก่อนลาออกหรือสั่งให้ออกในการคำนวณบำเหน็จบำนาญ ฯ”

บทบัญญัติของมาตรา^{๕๕}นี้ ย่อมหมายความว่า ถ้าลาออกโดยสมัครใจและมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ แต่ยังมีได้รับไป ถ้าหากกลับเข้ารับราชการใหม่ก็นับเวลาราชการต่อกันได้ประการหนึ่ง และ ถ้าลาออกโดยสมัครใจหรือทางราชการสั่งให้ออกจากราชการโดยให้เข้าอยู่ในประเภทนายทหารกองหนุน (แม้จะมีได้มีสิทธิในบำเหน็จหรือบำนาญก็ตาม) ถ้าภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่ ก็มีสิทธินับเวลาราชการติดต่อกันได้โดยนับกลับกัน

(๖) ออกรับบำเหน็จบำนาญตาม พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ ฝ่ายพลเรือน ๒๔๗๒ จะต่อเวลาราชการได้ดังนี้

๓) ตามมาตรา ๓๖ แห่ง พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน ๒๔๗๒ ได้บัญญัติว่า

“การนับเวลาราชการเพื่อกิจรวมบำเหน็จบำนาญนั้น

ว ล ฯ

(ค) ข้าราชการผู้ใดลาออกโดยความสมัครใจก่อนถึงกำหนดได้รับบำเหน็จบำนาญหรือถูกไล่ออกหรือปลดออก หรือออกจากราชการโดยได้รับบำเหน็จบำนาญไปแล้ว ถ้าภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่ ห้ามมิให้นับเวลาก่อนลาออก หรือสั่งไล่ออก หรือปลดออก หรือออกจากราชการโดยได้รับบำเหน็จบำนาญไปแล้วนั้น ทั้งนี้ ไม่กระทบถึงสิทธิรับบำเหน็จเพื่อให้นับเวลาก่อนออกจากราชการในกรณีที่ได้รับบำเหน็จไปก่อนวันใช้ พ.ร.บ. นี้

การลาออก นอกจากตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญจะโดยเหตุใด ๆ ก็ตาม ให้ถือว่าเป็นการลาออกโดยสมัครใจทั้งสิ้น

ว ล ฯ ”

“ใจไม่เป็นนั้นเห็นเป็นใหญ่ยาก”

ปัญหา: เบียบข้าราชการพลเรือน

โดย... บรรณาธิการ

ปัญหาพิเศษ

๕๐๑. ถาม ข้าราชการพลเรือนวิสามัญทดลองปฏิบัติราชการ ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ เป็นกรณีพิเศษให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาไปศึกษา ณ สหรัฐอเมริกา ด้วยทุน "อนันตมหิตล" จะสั่งบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญได้ตั้งแต่เมื่อใดหรือไม่

ตอบ เรื่องนี้ ก.พ. ได้พิจารณาลงมติว่า ข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราวซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ต้องทดลองปฏิบัติราชการเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนแต่ไม่เกินหนึ่งปี เพื่อให้ผู้บังคับบัญชา พิจารณาว่าผู้นั้นเป็นผู้มีความประพฤติ ความรู้ และความสามารถ ที่จะบรรจุและแต่งตั้งเป็น ข้าราชการพลเรือนสามัญได้หรือไม่ เมื่อไม่ได้อยู่ทดลองปฏิบัติราชการในตำแหน่งหน้าที่แล้ว ผู้ บังคับบัญชาย่อมไม่อาจทราบว่ามีผู้มีความประพฤติ ความรู้ และความสามารถ ที่จะปฏิบัติหน้าที่ ราชการในตำแหน่งนั้น ๆ ได้หรือไม่ จึงไม่อาจบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญได้ และในเรื่องที่จะวัดผลว่า ผู้ทดลองปฏิบัติราชการมีความประพฤติ ความรู้ และความสามารถ ควรจะแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญในตำแหน่งนั้น ๆ หรือไม่นั้น คณะรัฐมนตรีก็ได้เห็น ชอบด้วยกับความเห็นของ ก.พ. ตามนัยมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ว่าต้องถือเอาระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นหลักในการพิจารณา วินิจฉัย จะถือเอาเวลาหลังจากนั้นมาเป็นหลักในการพิจารณาวินิจฉัยหาได้ไม่ ฉะนั้น กรณีของ ข้าราชการพลเรือนวิสามัญดังกล่าวนี้จึงไม่มีทางที่จะบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ได้ (มติ ก.พ. คลบข้อหารือของกรมชลประทานตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๓๐๐๔/๔๘๘๗๐ ล.ว. ๖ ต.ค. ๒๕๐๘)

๕๐๒. ถาม คุณวุฒิของผู้ที่จะสมัครเข้าสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเข้ารับราชการ ในตำแหน่งประจำ แผนก ซึ่ง ก.พ. ได้อนุมัติให้บรรจุจากผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาการบัญชี

นั้น จะรับผู้สำเร็จปริญญาตรีหรืออนุปริญญาทางการบัญชี โดยที่ผู้นั้นยินดีที่จะรับเงินเดือนตามอัตราเงินเดือนขั้นต้นอันดับ ๓ ชั้น ๗๕๐ บาท ที่วางอยู่ได้หรือไม่

ตอบ ตำแหน่งใดที่ ก.พ. อนุมัติให้ใช้บรรจุจากผู้มีคุณวุฒิได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพอย่างใดแล้ว จะรับสมัครหรือบรรจุผู้มีคุณวุฒิอย่างอื่นนอกเหนือที่ ก.พ. กำหนดไว้มิได้ ถ้ามีความจำเป็นจริง ๆ ที่จะต้องเปลี่ยนแปลงขอให้ทำความตกลงกับ ก.พ. ก่อน (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ถึงกรมสรรพสามิต ที่ สร ๓๐๐๔/๕๓๒๘๖ ล.ว. ๓๘ ต.ค. ๒๕๐๘)

๕๐๓. **ถาม** เรื่องการมอบอำนาจให้รองอธิบดีปฏิบัติราชการแทนอธิบดี กรณีอธิบดีอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๘ มอบอำนาจ โดยทำเป็นหนังสือให้รองอธิบดีทำการแทนในนามอธิบดี เกี่ยวกับการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือก เพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญไม่สูงกว่าชั้นโทตามหลักสูตรและวิธีการที่ ก.พ. กำหนดตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๔๘๒ (พ.ศ. ๒๕๐๗) กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๒๗ (พ.ศ. ๒๕๐๗) กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘๓ (พ.ศ. ๒๔๘๘) และกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๘ (พ.ศ. ๒๔๘๗) ออกตามความในมาตรา ๓๓ (๘) และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ตั้งแต่วันที่ ๓๔ สิงหาคม ๒๕๐๘ เป็นต้นไป หนังสือมอบอำนาจดังกล่าวจะถูกต้องหรือไม่

ตอบ ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นว่า อำนาจการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือก เพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นโทลงมา ตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ นั้น กำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดี ผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี แต่ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๘ บัญญัติว่า "อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การให้อนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่อธิบดีจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมายใด ถ้ากฎหมายนั้นมีได้บัญญัติในเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น จะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้รองอธิบดีหรือผู้ช่วยอธิบดีทำการแทนในนามอธิบดีก็ได้ แต่ถ้าจะมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการภาค หรือผู้ว่าราชการจังหวัดทำการแทนในนามอธิบดีให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา" ซึ่งตามมาตรา ๕๓ นี้เห็นได้ว่ามุ่งหมายให้อธิบดีมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้

รองอธิบดีทำการแทน ในนามอธิบดีเฉพาะ ในกิจการบริหารราชการแผ่นดินโดยทั่วไป และเรื่อง
ดำเนินการเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือกเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการตามนัยมาตรา ๕๓
ดังกล่าวก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับกิจการบริหารราชการแผ่นดินโดยทั่วไป ดังนั้น ทออธิบดีมอบ
อำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้รองอธิบดีทำการแทนในนามอธิบดีนั้น จึงกระทำได้โดยชอบด้วย
กฎหมายแล้ว (มติ ก.พ. ในการประชุม ก.พ. ครั้งที่ ๓๓/๒๕๐๘ วันที่ ๓๗ กันยายน ๒๕๐๘)

ปัญหาสมาธิ

ตอบคุณชนัย คัดโนภาส วิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ สงขลา

ผมมีปัญหาเกี่ยวกับกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๘๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๗ ว่าด้วยการบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศ
นียบัตรวิชาชีพ และการปรับเงินเดือนตามวุฒิที่เพิ่มใหม่ ดังนี้

๑. ถาม ข้อ ๕ (๒) กำหนดไว้ว่าผู้ได้รับปริญญาตรี หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพเทียบได้
ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งมีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษาไม่น้อยกว่าสี่ปี จะบรรจุได้ไม่สูงกว่า
ข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรี อันดับ ๒ ชั้น ๓,๐๕๐ บาท คำว่า "ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทียบ
ได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งมีหลักสูตรการศึกษาไม่น้อยกว่าสี่ปี" ขอทราบว่ ก.พ. เคยเทียบ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพอย่างใดเท่ากับปริญญาตรีสี่ปีไว้บ้าง

ตอบ ยังไม่เคยเทียบ

๒. ถาม เท่าที่ทราบ ผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรวิทยาลัยเทคนิคและ ป.ม.และได้รับการบรรจุเข้า
รับราชการในสถานบันการศึกษาซึ่งต้องใช้ปริญญาและวิชาชีพนั้น ก่อนบั้งประมาณ ๒๕๐๘ ก.พ.
เคยอนุมัติให้บรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรี อันดับ ๓ ชั้น ๘๐๐ บาท
ซึ่งเป็นอัตราเดียวกับผู้ที่ได้รับปริญญาตรีและมีหลักสูตรการศึกษาสี่ปี แต่สำหรับบั้งประมาณ
๒๕๐๘ เหตุใดทางราชการจึงบรรจุผู้ประกาศนียบัตรวิชาชีพดังกล่าวให้ได้รับเงินเดือนในอัตรา
ข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรี อันดับ ๓ ชั้น ๗๕๐ บาท ซึ่งเท่ากับผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตร
ประโยคครูมัธยมอาชีวศึกษา หรือ ป.กศ. สูง เพราะระดับการศึกษาประกาศนียบัตรวิทยาลัยเทคนิค
และ ป.ม. ใช้เวลาศึกษามากกว่าประโยคครูมัธยมอาชีวศึกษา ๓ ปี การบรรจุเข้ารับราชการใน
สถานบันการศึกษาประเภทเดียวกัน ก.พ. น่าจะกำหนดอัตราเงินเดือนให้มากน้อยกว่ากันดังเช่นที่
ก.พ. เคยกำหนดในครั้งอดีต ซึ่งนับว่าเหมาะสมคืออยู่

ตอบ ผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิทยาลัยเทคนิค หรือตามที่เรียกชื่อใหม่ว่าประกาศนียบัตรประโยควิชาชีพชั้นสูง และ ป.ม. จากวิทยาลัยเทคนิค กรุงเทพฯ ก.พ. อนุมัติให้บรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญ ชั้นตรี อันดับ ๓ ชั้น ๘๐๐ บาท ตลอดมาจนบัดนี้

๓. **ถาม** คำว่า “ซึ่งมีหลักสูตรการศึกษาไม่น้อยกว่าสามปี สิบ หรือห้าปี หรือ ฯลฯ ปี” นั้น ผมเข้าใจเจตนาของ ก.พ. ว่าที่ว่ามีไม่น้อยกว่าเท่านั้นเท่านั้น คือต้องเท่านั้นเท่านั้น การที่เพิ่มคำว่า “ไม่น้อยกว่า” เข้าไป คงจะไม่ทำให้ค่าของเงินเดือนที่จะบรรจุสำหรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงต้องยืดหยุ่นไปตามคำว่าไม่น้อยกว่า ได้ เพราะเมื่อพิจารณาบทเฉพาะกาล ข้อ ๓๓ ข (๒) ก็ใช้คำว่า “ซึ่งมีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษาสี่ปี” ไม่มีคำว่า “ไม่น้อยกว่า” ฉะนั้น บทเฉพาะกาลดังกล่าว คงไม่ขัดกับข้อ ๕ (๒) และมีผลอย่างเดียวกัน อย่างนี้ใช้หรือไม่

ตอบ คำว่า “ซึ่งมีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษาไม่น้อยกว่าสามปี สิบ หรือห้าปี” นั้น เป็นการกำหนดเวลาการศึกษาขั้นต่ำของแต่ละชั้นปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพไว้ ส่วนจะเป็นปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นใดก็ตามกฎ ก.พ. นี้หรือไม่ ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. จะรับรอง เช่นผู้ได้รับปริญญาตรีซึ่งมีหลักสูตรห้าปี (ยกเว้นปริญญาตรีทางสถาปัตยกรรมศาสตร์) ก็มีความหมายรวมอยู่ในข้อ ๕ (๒) ซึ่งมีความว่า “ซึ่งมีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษาไม่น้อยกว่าสี่ปี”

อย่างไรก็ดี ขณะนี้กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕๐๘ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ข้อ ๓๔ และข้อ ๓๕ กำหนดให้ผู้สำเร็จปริญญาตรีหลักสูตรห้าปีไปแล้วกับผู้ที่กำลังศึกษาในชั้นปี ๓, ๔ และ ๕ หากสำเร็จหลักสูตรห้าปีภายในปีการศึกษา ๒๕๓๐ ก็ได้รับการยกเว้น ไม่อยู่ในข่ายของข้อ ๕ (๒) ดังกล่าว ส่วนที่บทเฉพาะกาลข้อ ๓๓ ข. ใช้คำว่า “ซึ่งมีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษาสี่ปี” นั้น หมายถึงพวกหลักสูตรสี่ปีแท้ๆ ไม่รวมถึงพวกหลักสูตรสามปี หรือห้าปี แต่อย่างใด

๔. **ถาม** ผู้ที่ได้รับปริญญาและประกาศนียบัตรวิชาชีพต่อไปนี้ ก.พ. ได้กำหนดบรรจุเข้ารับราชการตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๐๘ เป็นต้นไป ในอัตราเงินเดือนเท่าใด

๔.๑ วท.บ. หรือ กศ.บ. ซึ่งมีหลักสูตรการศึกษา ๕ ปี

๔.๒ สด.บ., พ.ม. กศ.บ., พ.ม. และ บช.บ., พณ.บ., พ.ม. ทั้ง ๓ วุฒิ ก่อนที่จะได้รับประกาศนียบัตร พ.ม. เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรี อันดับ ๒ ชั้น ๓,๓๐๐ บาท อยู่แล้ว

๔.๓ ป.ม., กศ.บ. และปริญญาโทจากสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีหลักสูตรการศึกษา ๓ ปี

๔.๔ สด.บ. และปริญญาโทจากสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีหลักสูตรการศึกษา ๓ ปีครึ่ง

ตอบ ๔.๓ ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕๐๘ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ข้อ ๓๔ กำหนดไว้ว่า

ก. กำหนดการบรรจุภายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๘ จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนชั้นตรี อันดับ ๒ ชั้น ๓,๓๐๐ บาท

ข. กำหนดการบรรจุภายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๙ จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนชั้นตรี อันดับ ๒ ชั้น ๓,๒๐๐ บาท

๔.๒ ส.บ., พ.ม. จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโท อันดับ ๓ ชั้น ๓,๓๐๐ บาท

ก.ส.บ., พ.ม. จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโท อันดับ ๓ ชั้น ๓,๓๐๐ บาท

สำหรับ บช.บ., พ.ณ. บ., พ.ม. ก.พ. ยังไม่เคยกำหนด

๔.๓ และ ๔.๔ เนื่องจากเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาค้างประเทศ จึงต้องขอให้ ก.พ. พิจารณาอนุมัติเป็นรายๆ ไป

การบริหารงานบุคคล คือการเลือก และการจัดการเกี่ยวกับตัวคน

ซึ่งรวมถึง

๑. กำหนดจำนวนและประเภทของคนที่ต้องการสำหรับงาน
๒. เลือกคนที่ดีที่สุด
๓. จัดคนให้เหมาะกับงาน
๔. ฝึกคนให้ทำงานได้เป็นอย่างดี
๕. จ่ายเงินเดือนให้คนในอัตราที่เป็นธรรม
๖. เอาใจใส่ให้คนทำงานดี และด้วยความพอใจ

ปัญหาศาลสั่ง

วิเชียร ไม้เรือง ผู้อำนวยการกองบำเหน็จบำนาญ
 สนิท เกษะศิริ เลขานุการกรม
 โดย..... เฉลิมชัย วสันนท์ นิตกรเอก
 วินัย บุญโสภณ หัวหน้าแผนก ๗ กองเงินเดือน
 กรมบัญชีกลาง

— xx xx —

ตอบปัญหาสมาชิก

ตอบสมาชิกเลขที่ ๒๘๓๔

ถาม ๓. เริ่มเข้ารับราชการเป็นตำรวจเมื่อ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๘๒ จนถึงบัดนี้ ได้รับเงินเดือน ๆ ละ ๘๐๐ บาท พ.ร. ๕๐ บาท

๒. ในระหว่างรับราชการตำรวจอยู่นี้ มีเวลาที่ทางการทวงคืนให้ดังนี้

๒.๓ เมื่อ ๓๐ มิ.ย. ๒๔๘๔ ถึง ๖ ก.ย. ๒๔๘๔

๒.๒ เมื่อ ๓๖ ก.ย. ๒๕๐๐ ถึง ๓๐ ต.ค. ๒๕๐๐

๒.๓ เมื่อ ๓๐ ต.ค. ๒๕๐๐ ถึง ๓๐ มี.ค. ๒๕๐๑

๒.๔ เมื่อ ๒๐ ต.ค. ๒๕๐๓ ถึงบัดนี้

๓. ก่อนเข้ารับราชการตำรวจผมเคยเป็นทหารกองประจำการ เมื่อ ๓๘ เม.ย. ๒๔๘๖ ปลดเป็นกองหนุนเมื่อ ๓ เม.ย. ๒๔๘๗ และได้ขอให้ทางราชการทหารรับรองแบบ ส. โดยหนังสือ เรื่องตรวจสอบและรับรองเวลาราชการตอนเป็นทหารของเจ้ากรมทหารสื่อสาร ที่ ๐๓๖๘๗/๘๕ ถึง ๓๐ ต.ค. ๒๕๐๔ ในแบบ ส. มีการแสดงเงินที่ได้รับดังนี้

๓.๓ เมื่อเดือน เม.ย. ๘๖ ได้รับ ๓.๐๔ บาท ตั้งแต่เดือน พ.ค. ๒๔๘๖ ถึง มี.ค. ๒๔๘๗ ได้รับเดือนละ ๒ บาท

๓.๒ ตั้งแต่เดือน เม.ย. ๒๔๘๗ ถึงเดือน มี.ค. ๒๔๘๘ ได้รับเดือนละ ๖ บาท

๔. ในระหว่างที่รับราชการทหารผมได้ไปราชการสงครามมหาเอเชียบูรพาและได้ให้ทางราชการทหารทำหนังสือรับรองตามหนังสือของเจ้ากรมการทหารสื่อสาร ที่ กท. ๐๓๒๖/๗๔๐๗ ถึง ๗ มิ.ย. ๐๗

๕. ผมได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ เมื่อคราวสงครามมหาเอเชียบูรพา แต่ตรวจรายชื่อไม่มีในราชกิจจานุเบกษาทั้ง ๆ ที่ผมได้รับหนังสือสำคัญกเว้นการเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ผู้ที่ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิแล้ว ตามหนังสือที่ ๗๗ วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๔๗๕ ของปลัดกระทรวงกลาโหม ผมได้ไปขอทำบัตรเหรียญที่กรมแผนที่ แต่เจ้าหน้าที่บอกว่าไม่มีชื่อทำให้ไม่ได้ จึงขอเรียนถามท่านว่า จะเสนอเรื่องนี้ไปที่ใด เพื่อขอให้มีชื่อในราชกิจจานุเบกษา เพื่อขอทำบัตรเหรียญต่อไป

จึงใคร่ขอให้ท่านโปรดตอบให้ผมทราบ ในวารสารข้าราชการด้วยว่า จะมีวันที่คุณเท่าใด หากรับบำนาญจะได้รับเท่าใด รับบำเหน็จจะได้รับเท่าใด และหลักฐานต่าง ๆ ของทางราชการทหารนี้จะต้องนำไปแสดงที่ใด

ตอบ ถ้าข้อเท็จจริงเป็นดังที่แจ้งไป

๑. มีเวลาราชการปกติ ๓๗ ปี ๓ เดือน ๓๒ วัน
๒. มีเวลาทวงคุณ ๗ ปี ๔ เดือน ๓๐ วัน (ยังไม่ได้หักวันป่วยลาออก)
๓. มีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญรวมทั้งสิ้น ๒๕ ปี ๗ เดือนเศษ
๔. จะได้บำเหน็จเป็นเงิน ๒๒,๓๐๐ บาท
๕. จะได้บำนาญเดือนละ ๔๔๒ บาท
๖. เรื่องเหรียญชัยสมรภูมิต้องติดต่อขอให้กระทรวงกลาโหมดำเนินการต่อไป

ตอบสมาชิกเลขที่ ๑๕๐๓

ถาม เริ่มรับราชการเป็นลูกจ้างประจำเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๐๓

ลาออกไปรับราชการทหารเมื่อวันที่ ๓๓ สิงหาคม ๒๕๐๕

เงินเดือนขณะลา ๕๒๕ บาท

เมื่อรับราชการทหารครบตามกำหนดแล้ว ขอกลับเข้ารับราชการตามเดิมในตำแหน่งเดิม อัตราเงินเดือนเท่าเดิมเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๐๗

อายุราชการตอนแรกกับเมื่อขอกลับเข้ารับราชการใหม่ จะติดต่อกันหรือไม่ ถ้าติดต่อกันจะต้องทำอย่างไรบ้าง

ถ้าหากอายุราชการตอนแรกกับตอนหลังไม่ติดต่อกันจะขอรับเงินบำเหน็จลูกจ้างประจำในตอนแรกได้หรือไม่ ถ้าได้ จะต้องยื่นแบบอะไรบ้าง

ตอบ ปัญหาเรื่องนักระหวงการคลังได้เคยวินิจฉัยวางหลักการไว้แล้วตามสำเนาหนังสือที่แนบ ว่านับติดต่อกันได้ตลอด ฉะนั้น จะขอรับบำเหน็จเป็นตอน ๆ ไม่ได้

ที่ ๐๕๐๒/๒๗๘๒๓

กระทรวงการคลัง

๘ ตุลาคม ๒๕๐๗

เรื่อง หรือเรื่องอายุราชการในการคำนวณเงินบำเหน็จลูกจ้าง

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตร

อ้างถึง หนังสือกระทรวงเกษตร ที่ กษ. ๐๕๐๓/๓๓๕๓๘ ลงวันที่ ๓๓ สิงหาคม ๒๕๐๗

ตามที่กรมการข้าวหรือเรื่องอายุราชการของนายจอน บุตรสอน ลูกจ้างประจำ ซึ่งเริ่มเข้ารับราชการสังกัดกรมกสิกรรม เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๐๗ จนถึงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๑๓ และได้ลาไปรับราชการทหารตั้งแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๑๓ ถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๑๓ หลังจากพ้นเกณฑ์แล้วได้กลับเข้ารับราชการใหม่ ในตำแหน่งเดิม สังกัดเดิม เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๑๓ เช่นนี้ จะให้นับเวลาที่นายจอน ๑ ลาไปรับราชการทหารรวมในการคำนวณเงินบำเหน็จลูกจ้างได้หรือไม่ นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามระเบียบการจ่ายเงินบำเหน็จและเงินทำขวัญลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๐๒ ข้อ ๗ (๓) กำหนดให้นับเวลาระหว่างที่ลูกจ้างลาไปรับราชการทหารมารวมเพื่อคำนวณเงินบำเหน็จลูกจ้างได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พ. เดชาติวงศ์ ณ ออยุธยา

(นายพิศสัย เดชาติวงศ์ ณ ออยุธยา)

รองปลัดกระทรวง ทำการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กองระบบบัญชีและการคลัง

กรมบัญชีกลาง

ตอบสมาชิกจังหวัดน่าน

ถาม สัมมนินาย ก. มีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกในจังหวัดแม่ฮ่องสอน (ทำงานที่ศาลากลางจังหวัด) และเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงิน ชก. (พ.ศ. ๒๔๘๕) อยู่ก่อนแล้ว ต่อมาได้ย้ายไปรับราชการอยู่ที่จังหวัดเชียงราย และภายหลังได้กลับไปรับราชการที่อำเภอแม่สะเรียง ขอถามว่า นาย ก. จะมีสิทธิได้รับเงินเบี้ยกนัตการหรือไม่ และมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านด้วยหรือไม่ (นาย ก. ไม่มีบ้านของตัวเองที่จะพออาศัยอยู่ได้)

ตอบ ผู้ที่ไม่มีสิทธิได้รับเบี้ยกนัตการนั้นต้องเป็นผู้ที่ได้รับการบรรจุครั้งแรกในท้องที่กนัตการและมีภูมิลำเนาในท้องที่กนัตการนั้น กรณีสัมมนินาย ก. ย่อมมีสิทธิเพราะนาย ก. ไม่มีฐานะที่จะเรียกได้ว่าบรรจุครั้งแรกในอำเภอแม่สะเรียง

สำหรับค่าเช่าบ้าน เมื่อไม่ถูกห้ามตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการก็เบิกจ่ายได้

ตอบสมาชิกเลขที่ ๑๘๕๕

๑. ถาม กรณีที่ทางราชการมีบ้านพัก (ห้องแถว) โดยไม่ได้ระบุว่าข้าราชการชั้นตำแหน่งใดพักอาศัย มีข้าราชการกองอื่นและข้าราชการเจ้าของอาคารพักอยู่ด้วย เฉพาะข้าราชการเจ้าของอาคารมีผู้ที่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านและไม่มีการเบิกค่าเช่าบ้านพักอยู่เช่นนั้น ผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านเช่าอยู่อาศัย จะต้องให้ผู้ไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านออกไปหรือไม่ มีระเบียบในเรื่องนี้หรือไม่

ตอบ เรื่องบ้านพักอาศัยที่ทางราชการจัดขึ้น โดยปกติเป็นเรื่องภายในของส่วนราชการนั้น ๆ ระเบียบโดยทั่วไปยังไม่มี

๒. ถาม ตามข้อ ๑. ถ้ามีระเบียบให้ผู้ไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านต้องออกจากห้องพักอาศัย ผู้มีสิทธิต้องเช่าอยู่อาศัย แต่ผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านไม่เช่าอยู่จะด้วยประการใดก็ตาม โดยไปเช่าบ้านเอกชนอยู่อาศัยแล้วขอเบิกค่าเช่าบ้าน จะเบิกได้หรือไม่

ตอบ ถ้ามีบ้านพักที่ทางราชการจัดให้อยู่แล้วไม่เช่าอยู่ แต่ไปเช่าบ้านอยู่เองก็ไม่มีความ

๓. ถาม ตามข้อ ๒. ถ้าเบิกไม่ได้แต่ผู้มีสิทธิยังขืนเบิกอยู่ โดยถือว่าโดยนเรองราวขอเบิกค่าเช่าบ้านผ่านตามลำดับชั้นแล้วอนุญาตให้เบิก โดยคลังถือหลักจ่ายตามเรองราวที่อนุญาตมาเช่นนั้น ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ (ผู้นเรองราว หัวหน้าส่วนผู้เสนอ ผู้อนุญาต)

ตอบ รับผิดชอบด้วยกัน

๔. ถาม บ้านหรืออาคารที่สร้างหรือซ่อมขึ้นความมุ่งหมายก็เพื่อ ประหยัดงบประมาณ ค่าเช่าบ้าน และจะต้องให้ข้าราชการที่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านเช่าอยู่อาศัยใช่หรือไม่ ถ้าใช่ผู้มีสิทธิ เบิกค่าเช่าบ้านไม่เช่าอยู่โดยอ้างว่ามีผู้เช่าอยู่เต็มแล้วตามข้อ ๓. จึงต้องเช่าบ้านอยู่และขอเบิกค่าเช่าบ้าน จะเข้าหลักประหยัดหรือไม่ และจะต้องให้ระบบเบิกค่าเช่าบ้านหรือไม่

ตอบ กรณีนี้เป็นเรื่องของอำนาจพิจารณาของหัวหน้าส่วนราชการที่จะเสนอและผู้ พิจารณาอนุมัติจะอนุมัติ เพราะเป็นปัญหาข้อเท็จจริงซึ่งผู้ได้รับอำนาจตามพระราชกฤษฎีกา จะพิจารณาสอบสวนเอาได้

ตอบสมาชิกเลขที่ ๒๘๐๘

ถาม สมมติว่า นาย ก. รับราชการเป็นลูกจ้างชั่วคราว สังกัดกรมสรรพากร โดยได้ รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทค่าใช้จ่ายภาษีบำรุงเทศบาล มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จ บำนาญหรือไม่ขอทราบ นาย ก. เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ ๓๕ พฤษภาคม ๒๕๐๔ ถึงวันที่ ๓๓ สิงหาคม ๒๕๐๘ ได้ลาออกไปประกอบอาชีพอย่างอื่น โดยไม่มีวันลาป่วย ลาภิจ และวันขาด รวบรวมเวลาราชการ ๘ ปี ๘ เดือน จนนับเป็น ๘ ปี ใช่หรือไม่ (นับเวลาทวิคูณ)

นาย ก. ขณะนี้ได้รับเงินเดือนๆ ละ ๕๒๕ บาท จะมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญทั้งสิ้น เท่าใด

ตอบ ไม่มีกฎหมาย หรือระเบียบการใด ๆ ที่อนุญาตให้จ่ายเงินบำเหน็จบำนาญหรือ เงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างชั่วคราว จึงไม่มีสิทธิ

เป็นอะไรก็เป็นได้ถ้าใครตั้ง

คำถามเคยได้ฟังมานักหนา

จริงหรือเท็จนั้นควรพิจารณา

จะเป็นได้ดังว่าน่าใคร่ตรอง

เพียงแต่เล่นไขนหนั่งหรือละคร

ต้องฝึกหัดมาก่อนจนคล่องแคล่ว

ถ้าจะเล่นโดยไม่ฝึกหรือทดลอง

ก็จะต้องเลิกล้มลงกลางคัน

ตอบสมาชิก

สมาชิกเลขที่ ๑๗๐๕ เขียนมาว่า

ตามที่วารสารข้าราชการ ฉบับประจำเดือนกันยายน ๒๕๐๘ ลงเฉลยข้อสอบ
 ชั้นตรี ของสำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง ข้อ ๒. ซึ่งถามว่า “การโอนข้าราชการไป
 บรรจุต่างกรมต่างกระทรวงก็ดี การบรรจุผู้ออกจากราชการไปแล้วกลับเข้ารับราชการอีกโดยอาศัย
 สิทธิที่เคยเป็นข้าราชการนั้นก็ดี จะบรรจุในชั้น อันดับ และเงินเดือนที่สูงกว่าเดิมได้อย่างไร
 หรือไม่ และจะบรรจุแต่งตั้งให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนหรือไม่” ซึ่งเจ้าหน้าที่วารสาร
 ข้าราชการได้เฉลยไปว่า “..... การบรรจุผู้ออกจากราชการไปแล้วกลับเข้ารับราชการ บรรจุ
 เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งได้เลย โดยไม่ต้องให้ทดลองปฏิบัติ
 หน้าที่ราชการ เพราะไม่ใช่เป็นการบรรจุผู้สอบแข่งขันผู้สอบคัดเลือก หรือผู้ได้รับการคัดเลือก
 ตามนัยมาตรา ๕๒” นั้น ผมสงสัยว่าจะมีใช้เช่นนั้น กล่าวคือ คำถาม—แนวตอบ พ.ร.บ.ระเบียบ
 ข้าราชการพลเรือน ข้อ ๒๗. หน้า ๑๗-๑๘ ซึ่งถามว่า “การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็น
 ข้าราชการพลเรือน นอกจากโดยวิธีสอบแข่งขัน สอบคัดเลือก หรือคัดเลือกแล้ว ยังมีการ
 บรรจุโดยวิธีอื่นใดได้อีกบ้าง นาย ก. รับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรี เงิน
 เดือน ๘๐๐ บาท เป็นผู้ได้รับปริญญาตรีตามหลักสูตร ๔ ปี ภายหลังถูกเกณฑ์ไปรับราชการ
 ทหาร เมื่อนาย ก. ออกจากราชการทหารแล้ว จะบรรจุนาย ก. เข้ารับราชการเป็นข้าราชการ
 พลเรือนสามัญได้โดยวิธีใดบ้าง และการบรรจุโดยวิธีนั้นๆ มีผลแตกต่างกันอย่างไรบ้าง” และ
 ได้เฉลยคำตอบไว้ว่า (๑) ฯลฯ (๒) โดยบรรจุในฐานะผู้ออกจากราชการแล้วกลับเข้ารับราชการ
 อีกตามมาตรา ๓๒ วิธีนี้จะได้รับเงินเดือน ๘๐๐ บาท หรืออาจขออนุมัติ ก.พ. บรรจุสูงกว่านั้นก็
 ได้ วิธีนี้ต้องบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราวเพื่อทดลองปฏิบัติ หน้าที่ราชการ ก่อน
 และ (๔) ฯลฯ และข้อ ๒๗. หน้า ๒๐ ถามว่า “การโอนข้าราชการไปบรรจุต่างกรมต่างกระทรวง
 ก็ได้ การบรรจุผู้ออกจากราชการไปแล้ว กลับเข้ารับราชการอีก โดยอาศัยสิทธิที่เคยเป็น
 ข้าราชการนั้นก็ดี จะบรรจุในชั้นอันดับและเงินเดือนที่สูงกว่าเดิมได้อย่างไร หรือไม่ และจะ
 ต้องบรรจุแต่งตั้งให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ก่อนหรือไม่” ซึ่งได้เฉลยว่า “..... การ
 บรรจุผู้ออกจากราชการไปแล้วกลับเข้ารับราชการ ถ้าบรรจุในชั้นตรีหรือชั้นจัตวา ต้องบรรจุ

เป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราวเพื่อให้ทดลองปฏิบัติราชการก่อน (ระเบียบว่าด้วยวิธีการพิจารณาบรรจุข้าราชการ ที่ออกจากราชการไปแล้วกลับเข้ารับราชการ ข้อ ๘) ถ้าบรรจุในชั้นสูงกว่านี้ ก็บรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งได้เลย โดยไม่ต้องให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ”

ผมจึงคิดว่า คำตอบในวารสารข้าราชการฉบับดังกล่าว ผิดหรือถูกกันแน่ ขอให้ท่าน
ชี้แจงในวารสารข้าราชการด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ตอบ คำตอบในวารสารข้าราชการฉบับดังกล่าวถูกต้องแล้ว โปรดดูหนังสือคำถาม-
แนวตอบ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พิมพ์ครั้งที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ซึ่งเป็นหนังสือเล่มที่
ได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งหลังสุดและสมบูรณ์ที่สุดในปัจจุบัน.

เฉลย

<p>FOR THE SYMPTOMATIC TREATMENT OF NASAL CONGESTION IN CORYZA AND ALLERGIC RHINITIS</p> <p>pernazène เปอร์นาซีน</p> <p><chem>CC1(C)CCCC1C(=O)N(C)C</chem> · HCL</p> <p>LABORATOIRES ROBERT & CARRIERE, PARIS, FRANCE.</p> <p>แก้หวัด คัดจมูก หักูกไหล ใส่จมูกอยู่ได้หาย</p> <p>บริษัท อูยเอ็งเภสัช จำกัด ๔-๘ ถนนมหาไชย พนมเปญ</p>	<p>ท่านที่เป็นโรค ริดสีดวงทวาร ...ใช้... อัลไค์ส-อะนาล</p> <p>ยาบรรเทาอาการโรคริดสีดวง “ตามแนวใหม่” ของโรงงาน เฮย์เดน แห่งเยอรมัน</p> <p>ห้างหุ้นส่วนจำกัดเจริญเภสัช สะพานหัน ผู้แทนจำหน่ายแต่ผู้เดียว</p>
--	---

เฉลยสอบเขาวงกตและความรู้รอบตัว

ชิงรางวัลประจำฉบับก่อน

△

๓. ภาพนั้นมีความหมายดังคำโคลงบาทที่ ๓ ว่า

มโนมอบพระผู้	เสวยสรวรรค์
แขนมอบถวายทรงธรรม	เทอดเหล่า
ดวงใจมอบเมียขวัญ	และแม่
เกียรติศักดิ์ศรีของข้า	มอบไว้แก่ตัว

๒. ราชศัพท์: เหว—พระกฤษณ์ หรือบันพระองค์, พ้อดา—พระสัสสุระ, ไม้เกาหลัง—ฉลองโต หรือนารายหัตถ์, ถังออก—ถังเพาะ, ไอ—ทรงพระกรรสะ หรือทรงพระกาสะ

๓. 1 decade เท่ากับ ๑๐ ปี, 1 fortnight เท่ากับ ๑๔ วัน

๔. หมายถึง “ไฟ”

๕. เด็กจะต้องรอไปอีก ๔ ปี ๖ เดือน พ่อจึงจะซื้อรถจักรยานให้ตามสัญญา คือเมื่อลูกสาวอายุ ได้ ๑๖ ปี ๖ เดือน และพ่อมีอายุ ๔๘ ปี ๖ เดือน

ผลการตัดสิน

มีผู้ตอบถูกทั้ง ๕ ข้อ ๘ ราย คือ คุณอุตร ภาระเวช นปท. คำเชื่อนแก้ว คุณประพันธ์ อินทรมณี โรงเรียนป่าไม้ แพร่ คุณเฉลิม บุญธรรมเจริญ กรมสามัญศึกษา คุณมนูญ ชาระธรรม ที่ว่าการอำเภอบ้านด่าน อุบลราชธานี คุณสุนทร พรหมประสิทธิ์ สำนักงานที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ คุณชลอ ทรงประกอบ นนทบุรี, คุณเส้าแก้ว วิไลรัตน์ ที่ทำการป่าไม้เขตลำปาง คุณเศรณี ชุมสมุทร ที่ว่าการอำเภอวิเศษไชยชาญ อ่างทอง และคุณโตน น้อยนาช สำนักงานเทศบาลเมืองนครสวรรค์ ซึ่งเราจะได้จัดส่งหนังสือปัญหา สอบเขาวงกตและความรู้รอบตัวมาเป็นรางวัลต่อไป สำหรับครั้งนี้มีผู้ตอบ ถูก ๔ ข้อหลายสิบรายด้วยกัน ขอขอบคุณที่กรุณาส่งไปร่วมสนุกด้วย พยายามใหม่อีกครั้งครับ

สอบวิชา ๑๑: ความรู้รอบตัว

๑. ภาพนี้คือพระฉายาลักษณ์ของเจ้านายองค์สำคัญในราชวงศ์จักรี ถ้าหากไม่สิ้นพระชนม์เสียก่อนก็จะได้ครองราชย์ ท่านทราบพระนามไหม?
๒. ข้อต่อไปนี้ ถ้าไม่ใช่ชื่อสัตว์ จะหมายถึงอะไร (ก) เลือดป่า (ข) ลูกไก่ (ค) ช้างร้อง (ง) จระเข้ (จ) ช้างน้ำ
๓. ชงข้างของไทยเริ่มใช้ในสมัยใด เหตุใดจึงใช้ชงข้าง
๔. ผู้ใหญ่ท่านหนึ่งไม่ยอมไปงานสมรสใดที่ได้รับเชิญเลย แต่ถ้าหากว่าเป็นงานศพที่ได้รับเชิญแล้วเป็นต้องไปทุกงานไม่ว่าจะใกล้ไกลแค่ไหน ท่านมีเหตุผลอันใดจึงทำเช่นนั้น
๕. ศรีสอางค์กับศรีสอาดเป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน มีอายุเท่ากัน แต่มิใช่เป็นลูกฝาแฝดอย่างที่ฝรั่งเรียกกันว่า "twin" ท่านทราบไหมว่าทำไมถึงเป็นเช่นนั้น

กติกา ให้ส่งคำตอบไปถึงบรรณาธิการวารสารข้าราชการ ภายในวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๘ สมาชิกวารสารข้าราชการผู้ตอบถูกหมดและตอบดีที่สุดในปี ๕๐ บาท (ผู้ส่งคำตอบโปรดเขียนชื่อและสถานที่อยู่ชัด ๆ และควรแจ้งเลขสมาชิกปี ๒๕๐๘ ด้วย)